

Mục Lục

- 1 **Hình bìa** • Danny Nguyen
- 2 **Quan điểm** • CSVN còn nước Việt Nam sẽ mất
- 3 **Thông báo - Thư mời**
- 5 **Bình luận**
 - EU soạn luật trừng phạt vi phạm nhân quyền
- 7 **Thời sự**
 - Mã độc và những ai sử dụng Whatsapp
- 9 **Góc bạn trẻ** • Mía Tết • Năm Tý nói chuyện chuột
- 16 **Phiếm luận** • Suồng sã đến thế thì thôi
- 17 **Chủ đề** • Mai Xuân Hương
 - Tản mạn chiều thu
- 25 **Tin Tức** • Tin Sinh Hoạt Cộng Đồng
 - Tin Thế Giới • Tin Việt Nam
- 35 **Truyện ngắn** • Ngàn ánh dương rực rỡ
 - Tiệm Nail sáng chủ nhật
 - Như chuyện thần tiên
- 45 **SuDoKu**
- 46 **Truyền thông xã hội dân sự:**
 - Biển xe và nhân cách

***Thơ** • Trần Trung Đạo • Hoài Tâm Niệm
• Trangđài • Trương Phong Ba
- 51 **Vui cười**
- 52 **Lời tòa soạn**
- 53 **Nhạc** • Nguyễn Quyết Thắng

Việt Nam Nguyệt San

Cơ Quan Ngôn Luận
CĐVNTNCS/HL
Vietnam Magazine
Tijdschrift van Vietnamese
Vluchtelingen in Nederland
www.congdonghoalan.com
ISSN: 0929-5151

Ban Quản Trị VNNS

Van Der Hagenstraat 711-
6717DK - Ede
Nederland
Email: vietbaohoalan@yahoo.com
Telefoon: +31 (0)318640625

IBAN: NL16 INGB 0001 5086 64

Chủ nhiệm & Chủ bút

Nguyễn Quang Kế

Thủ Quỹ

Lê Thanh Sơn

Kỹ thuật

Danny Nguyen

Phát hành

Nguyễn Hữu Phước

&

Với sự cộng tác của

• Bạch Mai • Đinh Ngọc Hiền • Đăng An • Đỗ Văn Bùi • Hoài Tâm Niệm • Vành Khuyên • Lê Quang Kế • Miên Thụy • Lãng Du • Nguyễn Đắc Trung • Ngô Thụy Chương • Nguyễn Quyết Thắng • Tiểu Yến Tử • Ông Năm Chuột • Trúc Hà • Ty Na • Trần Quốc Hiền • Nguyễn Lê Hồng Hưng • Hữu Phước • Nguyễn Hoàng Nguyên • Nguyễn Hiền • Võ Đức Tiến • Thao De Wit • Ý Nga • Trangđài Nguyễn • Topa • Lê lãng Du

Lập trường

Chống bạo quyền độc tài cộng sản Hà Nội • Ủng hộ mọi tổ chức quốc gia tranh đấu cho tự do dân chủ của dân tộc

Chủ trương

Bảo tồn và phát huy văn hoá Việt • Duy trì và phát triển tình cảm tốt đẹp sẵn có giữa cộng đồng VNTNCS và nhân dân Hoà Lan • Tăng cường tình đoàn kết trong cộng đồng người Việt TNCS tại Hoà Lan • Khuyến khích và nâng đỡ người Việt hội nhập vào cuộc sống tại Hoà Lan

Quan Điểm

CSVN CÒN NƯỚC VIỆT NAM SẼ MẤT

Trong lịch sử Việt Nam có lẽ chưa có thời kỳ hay chế độ nào ô nhục, bạc nhược, dốt nát, xun xoe nịnh bợ ngoại bang và bán nước cầu vinh như đảng CSVN hôm nay. Họ ngày đêm ra sức làm thỏa mãn và thi hành những huấn thị được truyền từ Bắc Kinh. Không cần phải tranh cãi vì người dân Việt Nam đều biết, chức vụ của những tên Việt gian ăn cơm quốc gia, thờ ma Mao-ít như: Nguyễn Phú Trọng, Nguyễn Xuân Phúc, Nguyễn Thị Kim Ngân và những tên khác trong bộ chính trị hiện nay, đều được Trung cộng tuyển lựa và phong chức tước tùy thuộc vào lòng trung thành với mẫu quốc đại Hán như thế nào.

Quyền lực chính trị đã có ngoại bang lo, CSVN chỉ còn mỗi việc là lo củng cố sức mạnh của lực lượng công an và quân đội để đàn áp nhân dân. Một âm mưu thâm độc khác mà Trung cộng ra lệnh cho CSVN phải thực hiện cho bằng được là hủy diệt nòi giống dân Việt. Chẳng cần tìm đâu xa, hàng ngày tại các cửa khẩu phía Bắc, hàng hóa độc hại gây chết người của Trung cộng dễ dàng tràn qua biên giới vào Việt Nam.

Khắp các tỉnh thành trên cả nước hàng hóa Trung cộng từ thượng vàng hạ cám nhan nhản trong các cửa hiệu. Sữa dành cho trẻ em thì chứa chất melamine gây suy thận, sạn thận. Đồ chơi trẻ em cũng chứa đầy độc tố nhẹ thì dị ứng, nặng thì gây ung thư. Trứng gà được làm giả bằng nhựa, còn mực khô, cá khô khi đốt có mùi khét của cao su. Rau củ quả các loại thì chứa chất kích thích tăng trưởng, dùng hóa chất độc hại để bảo quản cả năm trời cũng không bị hư thối. Chưa hết một số loại thực phẩm như bia, nước giải khát Trung cộng pha chế các loại hóa dược nhằm làm triệt đường sinh sản của cả nam lẫn nữ.v.v...

Trong lúc dân Việt đói khổ, thanh niên không có công ăn việc làm, thì CSVN theo chỉ thị của quan thầy Trung cộng mở cửa biên giới miễn thị thực cho dân Tàu tràn vào Việt Nam xây làng, lập ấp làm ăn và ngang ngược hơn nữa bọn Tàu cộng còn đòi lập khu tự trị như ở Vũng Áng- Hà Tĩnh, buộc CSVN phải thành lập 3 đặc khu cho chúng. Chủ quyền quốc gia CSVN đã cố tình xóa bỏ, để cho giặc Tàu tung hoành trên quê hương Việt Nam coi như lãnh thổ của chúng. Càng gần đến mốc điểm năm 2020, CSVN càng gấp rút thực thi mật ước Thành Đô năm 1990, sáp nhập lãnh thổ Việt Nam vào Tàu cộng một cách công khai mà không cần phải che đậy nữa. 90 triệu dân Việt Nam đang cảm nhận rõ từng ngày, là họ chuẩn bị đối mặt với cuộc sống lưu vong ngay trên chính quê hương mình và sẽ bị đối xử như thân phận của thứ công dân hạng hai.

Nếu người dân Việt nào còn mơ hồ hay nghi ngờ về kiếp sống của các sắc dân bị trị, thì hãy tìm đọc thông tin về các sắc dân Mãn, Mông, Hồi, Tây Tạng, để biết bọn Hán cộng cai trị các sắc dân trên tàn ác và sát máu như thế nào. Dân của Trung cộng mà chúng còn coi như cỏ rác thì nếu dân tộc Việt Nam mà rơi vào vòng tay cai trị của Tàu cộng, thì chúng sẽ bắt chúng ta làm thân nô lệ, hành hạ, tìm cách diệt chủng dân tộc Việt để rửa nhục và trả mối thù ngàn năm trước.

Các triều đại từ các vua Hùng cho đến Đinh, Lê, Lý Trần, Nguyễn đã cùng dân tộc này đổ biết bao xương máu chống kẻ thù phương Bắc, để gìn giữ giang sơn bờ cõi cho con cháu đời sau. Nhưng tiếc thay ngày nay CSVN đã lộ nguyên hình là một băng đảng ngoại lai, vong bản và bán nước cầu vinh. Nguy cơ bị Bắc thuộc lần thứ năm của nước ta đang rất cận kề với sự tiếp tay của CSVN. Từ xưa đến nay người dân Việt Nam chưa từng khuất phục trước Trung cộng, vì thế cần phải giải trừ nội thù là CSVN trước và tiếp tục dạy cho Trung cộng bài học thất bại mà chúng đã từng nếm trải trong quá khứ.

Trần Quốc Hiền

Cộng Đồng Việt Nam Tự Nạn Cộng Sản tại Hòa Lan
Associatie Van Vietnamese Vluchtelingen in Nederland (AVVN)
Vietnamese Association of Political Refugees in The Netherlands
Van der Hagenstraat 711- 6717DK – Ede – Nederland, Tel +31(0)318640625
IBAN: NL 16 INGB 0001 5086 64 t.n.v AVVN
Website: www.congdonghoalan.com, E-mail : quangkenguyen@hotmail.com

Ede ngày 26 tháng 12 năm 2019.

Thư mời tham dự Tết Nguyên Đán 2020

Kính gửi:

- Quý đại diện tinh thần các tôn giáo tại Hòa lan
- Quý tổ chức đoàn thể, Cộng đồng địa phương, quý đảng phái.
- Quý thân hào nhân sĩ cùng quý đồng hương,

Mùa xuân lại về với dân tộc Việt Nam, chúng ta thân phận những người con xa hương luôn luôn nhớ về cội nguồn và hân hoan chào đón một năm mới với hoài mong xuân mới sẽ đem lại tình yêu thương cho mọi người mọi nhà và một quê hương thanh bình, ấm no hạnh phúc.

Duy trì nét văn hóa bản sắc của tổ tiên về ngày tết cổ truyền năm Canh Tý 2020, Ban Chấp Hành Cộng Đồng Việt Nam tự Nạn Cộng Sản tại Hòa lan sẽ tổ chức đêm hội mừng xuân:

Thứ bảy 18/1/2020
Thời gian từ 18 giờ đến 1 giờ 30
Tại Event Plaza
Lang Kleiweg 86 – 2288 GR – Rijswijk

Ban Chấp Hành Cộng Đồng trân trọng kính mời quý đồng hương dành thời gian cùng đến tham dự, đây cũng là dịp đồng hương chúng ta khắp nơi tụ về để chia sẻ tâm tình và cùng chúc nhau những lời chúc tốt đẹp nhất trong năm mới.

Sự hiện diện của quý đồng hương là nói lên tinh thần đoàn kết và sự quan tâm đến một cộng đồng sắc dân nhỏ bé của chúng ta đang được hưởng quyền sống và quyền con người trên xứ người.

Trân trọng cảm ơn và mong được đón tiếp quý đồng hương trong đêm hội xuân.

Kính chào
T/m BCH/CĐVNTNCS/HL

Nguyễn Quang Kế
Chủ tịch

GIÁO HỘI PHẬT GIÁO VIỆT NAM THỐNG NHẤT ÂU CHÂU
HỘI PHẬT GIÁO VIỆT NAM tại HÒA LAN
CHÙA VẠN HẠNH

Sumatraweg 350, 1335 JM Almere Buiten, tel. 036-5257067
Banknummer: NL79INGB0005030958 t.n.v. Stichting VBSN te Almere
Website: <http://www.vanhanhpagode.nl>

Almere, ngày 2 tháng 12 năm 2019

THƯ MỜI DỰ LỄ TẾT NGUYÊN ĐÁN CANH TÝ NĂM 2020

Nam Mô Bốn Sư Thích Ca Mâu Ni Phật

Kính thưa quý Đồng hương và quý Phật tử,

Mùa xuân dân tộc lại trở về với người Việt khắp nơi. Tết là ngày của niềm hy vọng, niềm tin mới. Mọi người gặp gỡ nhau, chúc nhau những điều tốt lành cho năm mới. Tết cũng là ngày mọi người đoàn tụ trong mái gia đình, tận hưởng tình thương yên của ông bà, cha mẹ, anh chị em. Nơi vùng đất Hòa Lan lạnh giá, ngôi chùa tượng trưng cho ngôi nhà Việt Nam, một mái ấm gia đình, nơi đó tình Thầy trò, tình đạo hữu ngày càng khắng khít.

Trong ý hướng đón chào Xuân mới, Hội Phật Giáo Việt Nam tại Hòa Lan sẽ tổ chức đón Tết Nguyên Đán tại Chùa Vạn Hạnh vào **ngày chủ nhật 26 tháng 1 năm 2020 (nhằm ngày mùng 2 Tết năm Canh Tý)** để quý Phật tử và Đồng hương có dịp sống những giờ phút thiêng liêng theo tập tục cổ truyền của nền văn hóa dân tộc và cũng là dịp được mừng vía Đức Phật Di Lặc.

Các sinh hoạt đón Tết như Đón Giao Thừa, Mừng Một Tết, và ngày lễ chính vào Mừng Hai Tết cũng như ngày Rằm Tháng Giêng xin quý Phật tử hoan hỷ xem chương trình chi tiết dưới đây.

Vào ngày Lễ chính, sau giờ Lễ Phật, sẽ có phần chúc Tết và nhận Lộc đầu năm. Ngoài ra, cũng như mọi năm, vì thời giờ hành lễ có hạn, các Phiếu Cầu an do quý Phật tử và Đồng hương gửi về Chùa hoặc ghi tại Chùa trong ngày dự Lễ, sẽ được quý Thầy chủ nguyện vào các khóa Lễ khuya hay chiều tối từ mừng một Tết đến Rằm tháng Giêng.

Nhân dịp xuân Canh Tý 2020, Hội xin kính nguyện hồng ân Tam Bảo gia hộ cho quý vị và gia quyến một mùa xuân tươi sáng, thân tâm an lạc, sở cầu như ý. Cầu chúc cho Giáo Hội ở quê nhà sớm thoát cơn Pháp nạn, cho dân tộc Việt Nam được an cư lạc nghiệp trong tự do dân chủ.

Nam Mô Đương Lai Hạ Sanh Di Lặc Tôn Phật

T/m Hội Phật Giáo Việt Nam tại Hòa Lan,

Hội Trưởng

Hòa Thượng Thích Minh Giác

CHƯƠNG TRÌNH NHỮNG NGÀY LỄ TẾT CANH TÝ NĂM 2020

◆ **Kính mời quý Phật tử có thờ Hương linh về Chùa tham dự ngày cúng vong linh chung được tổ chức vào ngày Chủ nhật 19-1-2020; Nhằm ngày 25 tháng chạp ta. (Trước ngày tổ chức Tết một tuần.)**

11:30 Cúng Ngọ, Cúng chư Hương linh thờ tại Chùa

12:30 Cơm chay thân mật

16:00 Cúng cô hồn – Hoàn mẫn

◆ **Thứ Sáu 24-1-2020 (Đón Giao Thừa 30 Tết)**

20:00 Sám hối

21:30 Lễ Tổ Tiên

22:00 Trà đạo, văn nghệ, câu chuyện cuối năm

23:45 Rước vía Di Lặc

◆ **Thứ Bảy 25-1-2020 (Mùng 1 Tết)**

11:30 Cầu an, Cúng Ngọ, Cúng chư tiên linh

13:00 Cơm chay thân mật

17:00 Thí thực cô hồn

20:00 Khóa Lễ Cầu an (đọc danh sách Cầu an)

◆ **Chủ Nhật 26-1-2020 (Ngày mùng 2 Tết, Lễ Chính)**

11:00 Phật tử tế trụ

11:30 Lễ Tết Nguyên Đán: Chúc Tết, phát lộc đầu năm.

13:00 Cúng Ngọ, Cúng chư tiên linh

13:30 Cơm chay thân mật đầu năm

13:30 Văn nghệ mừng xuân

17:00 Thí thực cô hồn – Hoàn mẫn.

◆ **Rằm Tháng Giêng được tổ chức vào ngày Chủ nhật 9-2-2020 (nhằm ngày 16 tháng giêng âm lịch)**

11:30 Cầu an giải hạn - Cúng Ngọ - Cúng chư tiên linh

12:30 Thọ trai

14:00 Lễ Quy Y Tam Bảo

(Quý vị Phật tử và Đồng hương nào muốn quy y Tam Bảo, xin liên lạc về Chùa ghi danh trước)

15:00 Thuyết pháp

17:00 Thí thực cô hồn – Hoàn mẫn

Bình luận

EU soạn luật trừng phạt vi phạm nhân quyền, tác động gì đến Việt Nam?

Các ngoại trưởng Liên hiệp châu Âu (EU) hôm 9/12 nhất trí thúc đẩy kế hoạch lập ra cơ chế trừng phạt các hoạt động vi phạm nhân quyền trên toàn cầu, các bản tin của Wall Street Journal và một số báo châu Âu cho hay.

Quan chức phụ trách đối ngoại của EU, Josep Borrell, nói với các phóng viên ở Brussels rằng cơ chế đó của EU sẽ tương đương như Đạo luật Magnitsky của Mỹ, theo các bản tin.

Ls. Nguyễn Văn Đài

Đạo luật Magnitsky của châu Âu cũng đặt ra khuôn khổ để nhắm mục tiêu vào các cá nhân dính líu đến những hành động xâm hại nhân quyền trên thế giới. Những kẻ này sẽ đối mặt với việc bị EU phong tỏa tài sản và cấm đi lại tới khối này.

Ông Borrell, cựu ngoại trưởng Tây Ban Nha nay đặc trách mảng ngoại giao của EU, nói thêm rằng động thái này sẽ mang lại cho EU “thêm nhiều sức mạnh và năng lực để hành động”, và đây là “một bước đi hữu hình tái khẳng định vai trò tiên phong của EU trên toàn cầu đối với nhân quyền”.

Đạo luật Magnitsky gốc được Mỹ thông qua năm 2012 để trừng phạt những cá nhân người Nga bị tố vi phạm nhân quyền.

Tiếp đó, quốc hội Mỹ thông qua Đạo luật Magnitsky Toàn cầu năm 2017, nhờ đó chính phủ Mỹ có thể từ chối visa nhập cảnh và áp đặt các biện pháp trừng phạt kinh tế như đóng băng tài sản tại Mỹ hoặc đang trung chuyển qua Mỹ của những người ngoại quốc vi phạm nhân quyền và tham nhũng nghiêm trọng.

Các nước Anh, Canada và 3 nước vùng Baltic cũng đã thông qua các luật tương tự.

Luật sư Nguyễn Văn Đài, một nhà hoạt động từng bị cầm tù ở Việt Nam và bị buộc phải sống lưu vong, nói với VOA từ nước Đức rằng ông và đảng Việt Tân hoan nghênh việc EU soạn luật Magnitsky của khối này:

“Tôi là người đang sinh sống ở một trong những nước EU, cho nên điều kiện để tôi vận động bộ ngoại giao EU khi luật có hiệu lực để trừng phạt các quan chức Việt Nam vi phạm nhân quyền thì rất thuận lợi cho công việc của tôi. Cho nên tôi hết sức vui mừng, coi đó là công cụ hữu hiệu để bảo vệ cho nhân quyền tại Việt Nam”.

Ông Đài cho biết cá nhân ông và Việt Tân đã tham gia các nỗ lực vận động để dẫn đến bước đi mới đây của EU.

Khoảng 400 trang tài liệu và danh sách 43 quan chức liên quan đến vi phạm nhân quyền của Việt Nam đã được trao cho EU, ông Đài nói. Ông cho rằng việc vận động để khối thông qua Đạo luật Magnitsky là “rất khả quan”.

Nhắc đến thực tế là Mỹ và một số nước đã thông qua Đạo luật Magnitsky, nhưng chưa có quan chức Việt Nam nào bị trừng phạt, luật sư Nguyễn Văn Đài nhận định rằng đó có thể là do các nước này và Việt Nam có “quan hệ song phương gần gũi” hoặc “có những lợi ích quốc gia” giữa họ với Việt Nam.

Trường hợp của EU sẽ có khác biệt, theo nhà hoạt động Nguyễn Văn Đài, ông nói rõ hơn với VOA:

“EU là tổ chức đa phương, gồm nhiều quốc gia. Cho nên lợi ích của tổ chức này với Việt Nam không phải là lợi ích trực tiếp. Cho nên khi chúng ta vận động bộ ngoại giao EU thì sẽ dễ dàng hơn so với vận động bộ ngoại giao các quốc gia khác”.

Liệu nhà cầm quyền Việt Nam có e ngại hay không, điều đó phụ thuộc vào nỗ lực vận động của các tổ chức bảo vệ nhân quyền của người Việt ở hải ngoại cũng như của các nhà hoạt động trong nước, ông Đài nhận định. Theo ông, giới hoạt động trong và ngoài nước cần lập ra bộ hồ sơ hoàn chỉnh theo đúng tiêu chuẩn quốc tế, với bằng chứng cụ thể, để nộp cho EU.

Ông nói thêm:

“Khi chúng ta làm tốt công việc đó, nhà cầm quyền cộng sản Việt Nam sẽ phải e dè. Khi một quan chức cao cấp của nhà cầm quyền cộng sản Việt Nam bị trừng phạt trong việc đi lại hay bị đóng băng tài sản tại EU, thì chắc chắn gây khó khăn cho họ rất nhiều trong công việc, coi như sự nghiệp chính trị của họ bị đóng đến 50%. Cho nên tôi cho là họ sẽ phải e dè chừng”.

Wall Street Journal và các báo châu Âu tường thuật rằng trong giai đoạn tiếp theo, khi bản thảo về khuôn khổ của Đạo luật Magnitsky được hoàn tất, sẽ cần đến quyết định chung cuộc của toàn bộ các nước thành viên EU.

Một số nước gồm Hy Lạp, Đảo Síp, Ý và Hungary gần đây vẫn tỏ ra dè dặt về đạo luật vì họ có quan hệ chặt chẽ với Nga, nước có nhiều quan chức bị tố tham nhũng và vi phạm nhân quyền.

Mặc dù vậy, ông Josep Borrell, quan chức đặc trách đối ngoại của EU, nói với báo giới rằng ông thấy “có đủ sự đồng thuận” để bắt đầu tiến trình xây dựng luật.

Trong hai thập kỷ trở lại đây, các biện pháp trừng phạt đã trở thành một phần trong các công cụ đối ngoại của EU, với việc họ áp dụng hơn 40 biện pháp khác nhau đối với các cá nhân ở 34 quốc gia.

Nguồn: VOA

5 LOẠI ĐEN TỐI LÀM QUỐC GIA SỤP ĐỔ:

Khi một quốc gia rơi vào 5 loại đen tối sau đây thì không quốc gia nào là không sụp đổ:

- Quân thần thông qua hối lộ để giành được danh dự, người dân chịu oan khuất mà không có nơi kêu oan, quân vương không nghe đến, không hỏi đến về những việc trên. Đó là loại đen tối thứ nhất.

- Trung thần không được trọng dụng, bề tôi được trọng dụng là loại bất trung, kẻ bất tài chiếm giữ địa vị trọng yếu, kẻ tiểu nhân át chế người hiền minh, quân vương không hay không biết đối với những sự việc đó. Đây là loại đen tối thứ hai.

- Gian thần nịnh thần hoành hành, hai bên bịt tai che mắt để được tôn vinh, người hiền năng bị vu cáo hãm hại, bị đuổi đi, nhưng quân vương vẫn không phát hiện ra, không tra xét. Đây là loại đen tối thứ ba.

- Quốc gia nghèo khổ, bách tính mệt mỏi, nhưng quân vương ham thích động binh lực can qua, thích công to nghiệp lớn, say đắm trong những lời siểm nịnh mà không tính ngộ. Đó là loại đen tối thứ tư.

- Không phân biệt thị phi, pháp lệnh không thi hành được, tham quan ô lại bề cong pháp luật, người dân không cách nào yên ổn làm ăn, nhưng quân vương không hề hay biết. Đó là loại đen tối thứ năm.

Thanh Hà (biên dịch)
Theo secretchina.com

biên luận - thời sự

Mã Độc và Những Ai Sử Dụng WhatsApp

Ls. Đặng Thanh Chi

Ls Đặng Thanh Chi (Danlambao) - Vào tháng 5 năm nay, WhatsApp đã chính thức lên tiếng cảnh báo người dùng về lỗ hổng kỹ thuật ảnh hưởng đến ứng dụng WhatsApp trên Android và iOS. Theo các báo cáo, kẻ tấn công có thể cài đặt mã (code) và phần mềm giám sát trên thiết bị người dùng bằng cách thực hiện các cuộc gọi điện thoại có kèm mã độc (VoIP) thông qua WhatsApp. Mã độc có thể được truyền đi ngay cả khi người dùng không trả lời cuộc gọi.

Trong nỗ lực giải quyết, WhatsApp đã phát hành các phiên bản mới của WhatsApp cho iOS, Android và các ứng dụng di động khác kèm với các tư vấn bảo mật cho người sử dụng. Người sử dụng WhatsApp được khuyến khích cập nhật bản phát hành mới nhất của WhatsApp cho phiên mình càng sớm càng tốt.

Ngoài các biện pháp trên, WhatsApp đã đưa ra tuyên bố rằng họ đã thực hiện các bản sửa lỗi trên máy chủ để ngăn lỗ hổng này không bị khai thác thêm nữa. Điều này có nghĩa là mọi nỗ lực trong tương lai để khai thác WhatsApp theo cách này sẽ bị chặn cả về phía người dùng cũng như phía máy chủ.

Sự tinh vi của chiến lược tấn công này là ngay cả khi lỗ hổng cho phép cuộc tấn công xảy ra ngay từ đầu không còn hiệu quả, phần mềm độc hại vẫn có thể được lưu trên thiết bị của bạn. Nếu bạn là người dùng WhatsApp và đã gặp phải những chỉ dấu bất thường khi sử dụng WhatsApp (chẳng hạn như cuộc gọi nhớ từ số không xác định và ứng dụng bị đung, hay treo máy), hoặc nhận các chỉ dấu khác cho thấy bạn đã bị tấn công, bạn có thể liên lạc với Đường dây trợ giúp bảo mật kỹ thuật của WhatsApp để họ có thể hỗ trợ bạn.

Được biết, các cuộc tấn công mã độc này nhắm vào các nhà đấu tranh dân chủ, các nhà bảo vệ nhân quyền, các nhà hoạt động xã hội dân sự, nhà báo, ký giả v.v. nhằm giám sát, thu thập dữ kiện cá nhân, quấy rối và can thiệp vào các hoạt động của họ.

Hiện đang có 1,5 tỷ người dùng WhatsApp và các dữ liệu cá nhân, quyền riêng tư và tính bảo mật cũng như an toàn của họ đang bị đe dọa bởi cuộc tấn công kỹ thuật mới này.

Theo tờ Financial Times, đại lý của phần mềm gián điệp này là 1 nhóm có tên là NSO Group. Sau 1 cuộc điều tra của WhatsApp phối hợp cùng tổ chức Citizen Lab tại Canada kéo dài từ tháng 5 đến cuối tháng 10 năm nay cho thấy có tổng cộng hơn 1400 cá nhân đã bị tấn công. Trong số này có hơn 100 người được xác định là các nhà hoạt động dân chủ, nhân quyền, nhà báo. Theo Facebook, công ty sở hữu WhatsApp, tất cả những nạn nhân bị tấn công này đang được WhatsApp liên hệ và hướng dẫn đến một trang web của họ để tiến hành cách thức hóa giải mã độc.

Cuộc điều tra đã tìm thấy bằng chứng quy kết vụ tấn công của NSO Group, vốn là một công ty đại lý bán phần mềm gián điệp này cho các chính phủ trên toàn cầu, có đại bản doanh đặt tại Israel. Cuộc điều tra cũng cho thấy trong số các công ty có cổ phần trong NSO Group là Novalpina. Một số tổ

chức phi chính phủ đã nhiều lần viết thư cho Novalpina yêu cầu công ty này minh bạch hóa những biện pháp bảo vệ nhân quyền và phương thức, điều kiện xuất cảng, bán, sang nhượng các kỹ thuật phần mềm này từ các nước trong Liên Hiệp Âu Châu đến các chính phủ quốc gia trên thế giới. Mặc dù có nhiều hứa hẹn về tính minh bạch lẫn chính sách tôn trọng nhân quyền theo những nguyên tắc hướng dẫn của Liên Hiệp Quốc về kinh doanh và nhân quyền, công ty Novalpina vẫn không trả lời thỏa đáng các quan tâm của các tổ chức nhân quyền phi chính phủ. Báo cáo viên đặc biệt của Liên Hiệp Quốc về quyền Tự Do Ý Kiến và Bày Tỏ, ông David Kaye đã gửi thư kèm với nhiều câu hỏi chi tiết cho Tập đoàn NSO về chính sách bảo vệ nhân quyền của công ty và yêu cầu chứng minh rằng công ty tuân thủ các nguyên tắc chỉ đạo và các biện pháp nhằm phát hiện những vi phạm của các chính phủ vốn là “khách hàng” của công nghệ độc hại này. Đến nay, Novalpina vẫn chưa có những trả lời thỏa đáng.

Trước sự tiếp tục phát triển mạnh của ngành công nghiệp giám sát không gian mạng mà chưa có những biện pháp bảo vệ một cách toàn diện và kiểm soát có hệ thống đối với các chính phủ, nhất là những quốc gia có hồ sơ vi phạm nhân quyền cao, Báo Cáo Viên Đặc Biệt David Kaye đã đề nghị lệnh cấm chuyển nhượng, bán và sử dụng công nghệ giám sát cho đến khi các biện pháp bảo vệ nhân quyền nghiêm ngặt hơn được áp dụng để đảm bảo các chính phủ và các chủ thể phi nhà nước sử dụng các công cụ này một cách hợp pháp. Trước đó, vào mùa thu năm 2018, tại Đại Hội Đồng Liên Hiệp Quốc, các quốc gia thành viên cũng đã biểu quyết đồng thuận rằng các chính phủ nên hạn chế sử dụng các kỹ thuật giám sát bất hợp pháp hoặc tùy tiện, bao gồm các hình thức hack. Hội Đồng Nhân Quyền Liên Hiệp Quốc kêu gọi các nước thành viên kiểm soát việc xuất khẩu các kỹ thuật giám sát này và khi cần thiết cần kim hãm việc buôn bán các loại phần mềm gián điệp nhằm giám sát, theo dõi, đánh cắp tư liệu, gây tổn thương và rủi ro cho sự an toàn của các đối tượng bị tấn công. Mặc dù có sự khuyến cáo của Liên Hiệp Quốc, các tổ chức nhân quyền vẫn lo ngại vì cuộc điều tra của WhatsApp và Citizen Lab cho thấy tập đoàn NSO/Novalpina vẫn tiếp tục được các cơ quan thương mại ở Bulgary và Cyprus cấp giấy phép để buôn bán, sang nhượng các kỹ thuật và phần mềm gián điệp.

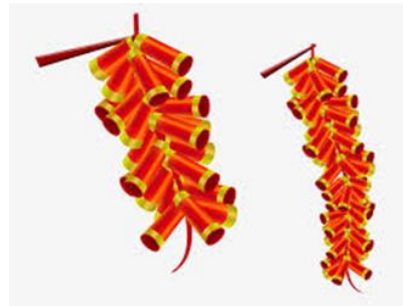
Nếu các bạn là nhà đấu tranh dân chủ, bảo vệ nhân quyền, nhà báo, blogger... thấy điện thoại mình có dấu hiệu bị mã độc tấn công, và có thể gây ảnh hưởng đến an toàn cá nhân, các bạn có thể liên lạc về help@accessnow.org để được giúp đỡ.

Chúc Mừng Năm Mới

*Xuân về mai vàng nở
Tết đến bánh chưng xanh
Pháo hồng mừng năm mới
Dưa đỏ phước lộc tài*

*Câu đối chúc vận may
Đạt thành như sở nguyện
Thế giới được bình yên
Nhà nhà vui hạnh phúc*

2020 HTN

Góc bạn trẻ

MÍA TẾT *Trang đài Glassey-Trần Nguyễn*

Tết cũng là mùa ươm mía. Đám mía này sắp bán được, thì chuẩn bị trồng đám mía mới. Cho nên cái khoảng mấy tháng giữa hai mùa mía là chúng tôi nhớ mía nhất. Gò nhà Ngoại đất rộng, nên Dì Thơ và Dì Hiền cứ xoay tua, trồng cà, bắp, mía, chuối, đậu xanh... để giữ đất luôn tơi mịn. Miếng gò này năm nay trồng mía, năm sau trồng bắp, đất không bị chai.

Gần Tết, hai Dì đi xuống chợ, vô vừa mua mía giống. Hồi đầu, Dì Thơ trồng mía lau để bán cho mấy hãng làm đường. Sau này, Dì trồng mía thanh dụ, bán cho người ta ăn, tụi nhỏ cũng được hưởng ké. Tết mà có ít cây mía thanh dụ để xứt thì khỏi chê. Có năm, cả đám kéo nhau ra gò mía, ngồi giữa đám mía, rồi đi rỗng xung quanh, lựa cây nào ngon bẻ ăn tại chỗ. Gió chướng thổi loạt xoạt từng cơn như khúc nhạc giao hưởng bất tận. Nắng óng ánh rót mật xuống áo quần, đầu tóc hoa niên. Mía thanh dụ vừa

mềm vừa thơm, ăn hoài mà không bị rát miệng. Có đứa mê ăn mía quá, no luôn, không ăn cơm. Nhưng thích nhất là cả đám ngồi với nhau, rỉ rả kể chuyện đời của con nít, xúm nhau cập đôi một đũa với đũa nào nó ghét nhất trong xóm, rồi cười nghệt nghẹo với nhau. Sướng ời là sướng. Thường thì khi trồng đồ để bán, Ngoại luôn chọn đồ tốt để bán, để vui lòng người mua. Ngoại hay nói mình nên ăn những cái không bán được, mà vẫn ngon, như những cây mía hơi ồm và tương tá không bánh bao, nhìn không đẹp nhưng ngọt và mềm. Hay những trái bắp bên cao bên thấp nhưng ngọt lịm và thơm phức, đêm rằm nấu cả rổ, trái đệm trước sân, vừa ngắm trăng, vừa nghe vạc sành kêu, vừa ăn bắp, có khi không muốn ngủ. Nói vậy, nhưng có khi Ngoại thấy trái bắp nào ngon quá, hay cây mía nào mộng quá, cũng không nở bán, mà để dành cho cháu. Còn Mồng Một Tết thì xả dàn! Một năm chỉ có một ngày để hưởng những gì ngon nhất!

Trồng mía lau thì đỡ công chăm sóc, bán cũng có tiền vì lúc đó, cả nước thiếu đường. Đường cát trắng là xa xỉ phẩm, nhiều khi Dì Thơ đi kiếm mua để Ông Bà Ngoại uống cà phê mỗi sáng mà cũng không có, phải mượn bạn hàng mua dùm từ trên Sài Gòn đem về. Dì Thơ luôn chuộng hàng có chất lượng tốt, nhất là khi mua đồ cho Ông Bà Ngoại. Dì không ngại tốn tiền, miễn là Ông Bà Ngoại được hưởng những gì xứng đáng nhất, như Ông Bà đã có trước cuộc đời 1975. Không lấy chồng, không có con, nên Dì thương và lo cho cả bầy cháu. Có bánh ngon là Dì mua cho ăn, miễn là lúc đó Dì còn tiền. Lúc nào túng bán quá, thì Dì cũng đành dùm mua đường, xay bột, rồi tự tay làm bánh cho tụi tôi ăn. Dì làm bánh mứt và nấu ăn rất khéo. Ở nhà, Dì giống Bà Ngoại nhất, từ khuôn mặt đến tính tình, và giống nhất là ở chỗ hai người nấu ăn rất ngon. Mẹ nói, Ông Ngoại cưng Dì Thơ nhất là tại Dì giống Bà Ngoại như đúc. Dì Thơ lại rất hiếu thảo. Nhiều khi chỉ vì đi mua một kí đường cát trắng để pha cà phê cho Ông Bà Ngoại, mà Dì Thơ phải đi giáp cả chợ, nhưng rút cuộc hỏi hết mấy sạp đường mà cũng không ra. Nấu ăn thì xài đường tán, màu vàng nâu, thơm thơm, người ta đóng cục hình bầu dục. Mỗi lần Dì Thơ mới mua đường về, là tụi tôi dắt nhau lên đi ăn vụng, nhất là mùa hè, khi ai nấy cùng về Ngoại chơi. Hình như sau đó thì bịch đường mất sự nhiệm màu của nó, hay vì chúng tôi mắc theo đuổi những cái thú khác của tuổi thơ cũng không biết. Chỉ cần lấy một cục đường, rồi cả đám kéo ra đồng rơm, hay chạy ra bờ sông, ngồi rạp với nhau trên cỏ. Mỗi đứa cắn một cái, rồi chuyền đi. Đường ngọt, nên cuộc đời cũng ngọt theo. Ngon cách gì!

Hai Dì mua mía xong thì đi mượn ghe trong xóm chở về. Mình chỉ hẹn người ta xuống gặp mình ở vừa mía, rồi coi họ chất mía lên ghe đàng hoàng. Ghe đi rồi, thì mình mới đạp xe đi đường ổ gà và đường bờ con để về. Có lần, Dì Thơ cho tôi theo ghe đi đón mía. Chỉ được theo ghe lúc đi đón thôi, khi ghe còn trống. Khi về thì ghe phải chở mía, nên tôi ngồi băng sau của xe đạp đeo eo của Dì mà về. Lúc đi trên sông thanh vắng, ngắm cảnh. Lúc về phố xá náo nhiệt, ngắm người. Lần đầu tiên được đi ghe, háo hức lắm. Tôi mê mẩn ngồi ở đầu ghe, ngó những hàng dừa nước hai bên bờ sông xanh mướt, ngó thấy con sông thông với những liếp ruộng bạt ngàn. Phèn mùa này khăn vô đất, vì là mùa khô. Những thửa ruộng ở xa trông vàng rực như ráng chiều. Giữa những tàu

bập dờn mồm mĩm, tôi thấy lưng người nhấp nhô trên những mảng ruộng xa xa. Chắc họ đang trở đất, chuẩn bị cho mùa lúa sau. Có chỗ, người ta đang đốt đồng, khói trắng lượn lờ giữa khoảng xanh. Thấp thoáng bên kia là những cây bần già, gốc cây sần sùi nhiều nắn như một bức tượng điêu khắc. Chim chóc ríu rít quanh sông. Tiếng con bìm bịp là lớn nhất. Nó bay là đà trong đám dừa nước, miệng liên hồi kêu nước sông lên. Hồi đó, nhà cửa còn thưa thớt, đứng ở xóm này nhìn thấu mấy xóm xung quanh. Mẹ nói lúc nhỏ, Mẹ chỉ cần leo lên cây me ở chỗ đĩa lạng, là nhìn rõ ra tuốt tới đường cái. Bữa nào Mẹ với mấy cậu mấy dì mà phá cái gì, thì cứ thay phiên nhau leo lên cây me để coi Ông Bà Ngoại đã về gần tới chưa. Tới thời của tôi thì không còn cái lợi thể đó nữa, vì nhà cửa bắt đầu mọc lên, và người ta cũng trồng cây quanh nhà, cản mất luồng trình thám của những đứa trẻ cần thông tin quan trọng nhằm quyết định có thể kéo dài hay phải dập tắt cuộc phá phách.

Tôi phóng tầm mắt về phía trước. Năng chiếu lóng lánh trên mặt nước, bâng bạc, lung linh. Chiếc ghe cứ từ từ đi tới, có lúc rẽ theo nhánh sông này, có lúc xuôi theo dòng nước nọ. Người chủ ghe chèo quen tay, ghe đi êm ru. Xa xa, mấy con cá há miệng đớp mấy con bọ nước ở trên mặt sông, kêu bùm bùm. Có con đang tập khinh công, ưỡn mình trên không rồi rớt úm xuống nước. Tôi ráng nhìn coi đáy sông nông hay cạn, mà không cách chi biết được, vì nước sông không trong vắt, mà lờ lợ vì có phèn và phù sa. Vùng đất này ngày xưa có lẽ là một phần của đại dương. Khi chơi trong gò nhà Ngoại, tôi thường lượm được nhiều vỏ sò thật đẹp và lạ mắt, không thấy ở đâu khác trong vùng. Chắc vì Ông Bà Cổ khai hoang đã mấy chục năm trước, nhưng giữ miếng đất này như hồi mới tới, nên trong đất còn giữ được di tích cũ. Các nơi khác, người ta xây nhà, hoặc đào lên làm ruộng, dần dần cũng xoá hết vết tích ngày trước, hoặc bị nước sông cuốn đi mỗi bận nước ròng. Phải chăng chính đại dương đã trôi lên, nước biển về trời, để tặng cho con người miền đất trù phú an hoà này? Ngó mông một hồi thì tôi thấy nhức đầu. Không biết say ghe hay say nắng. Chiều đó, khi cạo gió cho tôi, Mẹ nói tại tôi bị say sóng, giống Mẹ. Tôi không chịu. Tôi bị say 'sông' chứ không phải say sóng, vì ghe chỉ đi trong những con sông nhỏ nước lợ của quê tôi, chứ có ra biển đâu mà có sóng. "Ờ, thì có cái gì mà con không biết." Mẹ giả dờ nói vậy, để tôi ngồi yên. Tôi sợ sâu, sợ bóng tối, không sợ ma lắm, nhưng sợ hơn cả là cạo gió. Mẹ nói tôi như con sâu đo, dúm người lên, không cạo được. Có nhiều lúc tôi trúng gió nặng, gió đổ rừ, cạo tới đâu nổi dề tới đó, mà cứ dúm người, Mẹ bực quá, dết vô dít tôi một cái, nhưng tôi vẫn cứ dúm. Mẹ sanh tôi ra vậy, đâu phải tại tôi.

Ghe về tới mé sông, thì chủ ghe tấp vô bờ, rồi đi bằng gò vô kêu Dì ra lấy mía. Dì Thơ đã chở tôi về tới nhà cả nửa tiếng rồi. Đi ghe thì lâu hơn đi xe đạp, vì ghe mía nặng, chỉ có một người chèo, mà phải đi vòng chứ không đi tắt được như đi bộ. Đàn ông trong nhà xếp hàng ra vác mía, mỗi bó chừng chục cây dài ngoẵng, đem chắt vô mé hè. Chiều đó, đàn bà xúm vô chặt lấy mắc mía, bỏ vô bao bố, đem ngâm dưới đĩa cho nó lên mọng. Đàn ông thì đi màn cỏ ngoài gò, lên liếp để đặt mía xuống dưới rãnh. Ban đầu khi đặt mía, thì phải đặt ở dưới rãnh để tưới nước cho nó mau lớn. Khi mía lớn rồi, thì mới vô chân mía, giữ cho gốc mía được chắc, vì cây mía thì cao và thon, nếu gốc không vững thì sẽ ngã, cây không lớn đều mà cũng không mạnh, lại cong queo, sau này cũng khó chặt để bán. Mỗi tuần lại phải đánh lá mía, để cây mía vượt lên, và đám mía không bị rậm. Có nắng thì mía mới ngon và mới ngọt. Dì Thơ và Dì Hiền làm gì cũng công phu hơn người ta. Không ai trồng mía mà tỉ mỉ như hai Dì, nhưng nhờ vậy mà mấy người lái mía thích mua mía nhà Ngoại. Nhất là hai Dì làm ăn lúc nào cũng thành thật và nghĩ tới người khác.

Khi người lớn chặt mía, thì bày con nít xúm quanh hôi của, lượm lóng mía đem vô rửa rồi xươt, hoặc đưa nào theo thủ tục thì lấy dao thớt ra róc, chặt cục nhỏ. Nhưng chỉ có đứa nào dại mới làm theo thủ tục. Lấy dao thớt ra tới thì tụi kia đã ăn hết nửa rổ rồi. Mà ngồi xúm một đám, vừa xươt mía, vừa nói chuyện rồn rảng, mới thích. Con nít quê nghèo, chỉ cần một rổ mía lóng là đủ thành tiệc. Miễn là chịu ngồi chơi với nhau. Đánh lộn, giận lộn như cơm bữa. Nhưng có mía lóng thì ngu gì mà giận. Giận lấy xẩy cùi. Đứa nào giận, ngồi riêng, thì khỏi vui, khỏi xươt mía. Dễ ợt!

Đang ăn thì thằng Tín kêu lên, "Coi kia!" Cả đám nhìn lên. Lần nào cũng vậy, hễ thấy con Ít, con của bà Sáu Bún ở xóm trên trờ tới đầu đường, là tụi tôi xúm nhau bưng rổ mía lóng đem cất, dù đang ăn ngon lành. Con nhỏ này, tuy vai vế thì tụi tôi phải kêu bằng chị, nhưng không đứa nào thèm thí cho nó một tiếng chị bao giờ. Nó thấy cái gì được mắt là xin, xin không ngại ngừng, xin không cân nhắc. Nó mở miệng, là Bà Ngoại cho, còn tụi tôi thì chừng hửng, không dưng bất ngờ mắt của mắt vui. Lần nào chặt mía, nó cũng mò xuống. Ở đây ai cũng đi bộ hay đi xe đạp bằng đường bờ con, nên lúc gặp nhau trên đường, hay nói chuyện trong xóm. Ghe mía về tới bờ sông nhà Ngoại thì trên xóm trên, con Ít cũng biết. Nó rành thời khoá biểu mua mía, đón mía, chặt mía, ngâm mía của nhà Ngoại từ lâu.

Khi chặt mía, nó sẽ có mặt để xin mía lóng. Con Ít chưa lớn mà đã thích điệu, đi cà vẹo cà vẹo từ ngoài sân vô, rồi đơn đả:

- Thừa Bà Bảy!

- Ít đó hả con? Vô nhà chơi, con. Mấy đũa nhỏ, lấy mía ra cho chị Ít ăn coi nè.

Chúng tôi nhìn nhau ngán ngẩm. Giấu rồi mà cũng không yên. Chúng tôi đặt tên cho con Ít là 'cán bộ cấp cao' - nói theo mặt mã là 'cờ bờ cờ bờ' và phải nhẩn mặt, lắc đầu khi nói - vì lần nào nó tới, chúng tôi cũng bị nó tịch thu cái gì đó. Nó tịch thu bằng ánh mắt. Nó chỉ cần nhìn cái gì một cái, thì Bà Ngoại kêu tụi tôi cho liền. Tôi nghe trong ca dao, người ta hay nói, "Con mắt em sắc như là dao cau." Chắc là nói con mắt của con Ít. Mắt nó nhìn một cái, là cắt đứt mối quan hệ sở hữu giữa chúng tôi và đồ đạc của chúng tôi. Sắc như vậy mới sợ chứ.

Lần này cũng không thoát. Cả đám vừa nê rỏ mía lóng ra tới, con Ít sà vô liền. Rồi nó buông rỏ đứng lên. Tụi tôi tưởng lần này nó biết chuyện, hí hửng trong bụng. Nó nói với Bà Ngoại tôi một câu gọn hơ:

- Bà Bảy cho con đem dĩa cho Má con ăn nghen.

Bà Ngoại ừ cái cốc, cũng gọn hơ. Cái chiêu này thì tụi tôi không ngờ tới, nên không phản ứng kịp. Rỏ mía nặng vậy, mà con Ít xốc lên, bung một bên hông, càng gọn hơ. Nó đi xăm xăm ra tới ngoài sân rồi mà mấy đũa còn đứng ngó nhau như trời trồng. Tưởng chỉ phải tạm thời ngưng ăn thì mất ngon thôi, nào ngờ mất luôn của. Mọi việc diễn ra trong vòng vài cái chớp mắt. Diễn ra một cách gọn hơ. Mấy lần trước, con Ít lựa hết lóng ngon đem về. Nó lựa lóng nào mập mà da sậm, nghĩa là lóng ở phía dưới gốc, ngọt hơn, nhiều nước hơn. Nó đi rồi là tụi tôi xúm nhau lượm những lóng còn lại lên, rồi liệng trở xuống, vì toàn lóng trên ngọn, lạt nhách, có gì ngon mà ăn! Lần này thì tới cái rỏ cũng không còn, nói chi là mía ngon. Phải rồi, má nó là cháu, kêu Ngoại bằng dì. Nó xin cho má nó thì làm sao Ngoại hồng cho! Mỗi lần nhà bị công an xả xét, họ lấy đi cái gì, tụi tôi cũng buồn theo người lớn, nhưng rồi ra sông tập bơi, đi tắm đìa, đi hái ổi, ra rẫy bắt còng, một chút là quên. Những thứ bị mất đi tuy quý giá, nhưng không mang đậm ý nghĩa đối với cuộc đời thơ ngây của chúng tôi. Chuyện đó để người lớn lo. Nhưng bữa nay, chỉ có rỏ mía lóng này để huyền não. Rỏ mía đi rồi, cả đám như con lật đật bị đứt dây thều.

Mía ngâm chỉ ít ngày là chất đường lên men, thịt mía đỏ au, có mùi nồng nồng. Ở mắt mía, cái mọng tròn u, đẩy lên một cục. Người lớn đem những mắc mía đã lên mọng ra đặt vô những cái liếp đã cuốn sẵn mấy bữa trước. Ghim mía xuống xong, thì mọi người xúm nhau, mỗi người một cái đòn gánh, gánh hai cái thùng có bông sen, lội xuống đìa gánh nước lên, ria tưới cả hai hàng mía cùng một lúc. Cái thùng bằng nhôm hình chữ nhật, có cái vòi đưa về phía trước khá dài. Nước trào ra vòi sen, tuôn xuống trên rãnh mía, kêu rào rào, như lời thăm hỏi. Đất mịn mở tung da thịt, đón nước vào để nuôi mía. Mặt trời lửng thưng bỏ xuống khỏi chân trời phía xa, nhắm mắt. Ở xóm bên, tiếng ai kêu vịt chiều "chuốc chuốc chuốc" từng hồi.

Thêm một tuổi

*Thêm một tuổi nữa rồi đó em
Một năm trôi qua lòng anh nhiều trần trở
Vẫn ao ước được quay về lại thuở
Mình mới quen, từng đêm nhớ yêu đương*

*Anh một gã đàn ông giản dị bình thường
Trước cuộc đời quá nhiều nghịch cảnh
Một hồn thơ say ái tình bất hạnh
Cứ cuồng lên chìm đắm trong mơ*

*Anh vẫn yêu và viết tình thơ
Lên trái tim anh những lời nồng nổi
Bao con chữ cảm xúc đầy tràn bối rối
Lời yêu kiêu mọng mị đến muôn sau*

*Giáng sinh này anh ao ước cho nhau
Cho em, cho anh, cho mọi người thân ái
Mùa xuân sẽ về trong tâm hồn mãi mãi
Một miền vui chan chứa yêu thương*

*Thêm một tuổi nữa rồi, em thương
Vài hôm nữa ta lật sang trang lịch mới
Mình lại đếm thời gian trôi dần tới
Phía cuối cùng cho một kiếp nhân sinh*

*Thêm một tuổi nữa rồi, xin được an bình
Được hưởng về trong nhau hạnh phúc
Được ngắm nhìn em hiện thực
Hồn nhiên yêu thương cuộc đời này*

Trương Phong Ba

Năm Tý Nói Chuyện Chuột

(Mậu Tý từ 07-02-2008 đến 25-01-2009)
(Trích dẫn tác phẩm Tử-Vi & Địa-Lý
Thực-Hành của Gs Hàn Lâm Nguyễn-
Phú -Thứ)

Sau khi năm **Đinh Hợi** chấm dứt, thì đến năm Mậu Tý được bàn giao từ giờ giao thừa bắt đầu giữa đêm thứ tư, 06-02-2008 để cầm tinh đến 24 giờ đêm 25-01-2009. Năm Mậu Tý này thuộc hành Hỏa và mạng Tích Lịch Hỏa tức Lửa Sấm Sét, năm này thuộc Dương, có can Mậu thuộc mạng Thổ và có chi Tý thuộc mạng Thủy. Căn cứ theo luật thuận hợp hay khắc kỵ của Ngũ Hành, thì năm này "Can khắc Chi" tức Trời khắc Đất. Bởi vì : "Mạng Thổ = Mậu khắc mạng Thủy = Tý" (mạng Thổ tức Trời được khắc xuất, mạng Thủy tức Đất bị khắc nhập). Do vậy, năm này xem như tổng quát rất xấu, bởi vì bị Trời khắc Đất giống như các năm : Giáp Tuất (1994), Nhâm Ngọ (2002) đã qua, xem như tuổi xấu nhứt của hàng tuổi Tý, chớ không phải người đời cho rằng tuổi có Can là Mậu là không tốt hết đâu. Bằng chứng các tuổi như : Mậu Thân (1908 - 1968), Mậu Ngọ (1918 - 1978) và Mậu Tuất (1958 - 2018), Mậu Thìn (1928 - 1988), đều tốt hơn Mậu Tý, vì các tuổi này được tương sanh hay tương hòa. Được biết năm Tý vừa qua là năm Bính Tý thuộc hành Thủy, nhằm ngày thứ hai, 19-02-1996 đến 06-02-1997.

Căn cứ theo Niên Lịch Cổ Truyền Á Đông xuất hiện được minh định quảng bá từ năm thứ 61 của đời Hoàng Đế bên Tàu, bắt đầu năm 2637 trước Công Nguyên, cho nên chúng ta lấy 2637 + 2008 = 4645, rồi đem chia cho 60 thì có kết quả Vận Niên Lục Giáp thứ 77 và số dư 25 năm bắt buộc rơi vào Vận Niên Lục Giáp thứ 78 bắt đầu từ năm 1984 cho đến năm 2043. Do vậy, năm Mậu Tý 2008 này là năm thứ 25 của Vận Niên Lục Giáp 78.

Năm Tý tức Chuột cũng là Thử, cho nên trong bản dân thiên hạ cũng thường nhắc nhở luôn trong sinh hoạt xã hội hằng ngày, từ đó mới có những từ ngữ liên quan, xin trích dẫn như sau :

Tý là con Chuột đứng hạng thứ 1 của 12 con vật trong Thập Nhị Địa Chi, vì nhỏ con và lạnh lợi nên được đứng đầu.

Giờ Tý = là giờ từ 23 giờ khuya đến đúng 01 giờ sáng hôm sau.

Tháng Tý= là tháng Mười Một của năm âm lịch. Đối với người Pháp, khi nói đến tuổi Tý thì họ tưởng là con Chuột Cống nên dùng chữ Le Rat thay vì dùng chữ Le Souris.

Ngoài ra, còn có những Ca Dao, Tục Ngữ và Thành Ngữ, xin trích dẫn như sau :

Chuột kêu chít chít trong rương,
Anh đi cho khéo đừng giuờng mẹ hay.
Chuột chù chê Khỉ răng hôi,
Khỉ lại trả lời: cả họ mầy thơm?
Cần chi cá Lóc, cà Trê,
Thịt Chuột, thịt Rắn nhậu mê hơn nhiều.
Chuột chê xó bếp chẳng ăn,
Chó chê nhà dột ra nằm bụi tre.
...v.v (ca dao)

Chuột chạy cùng sào.
Chuột đi vỏ trứng.
Chuột sa hũ Nếp.
Chuột sa chĩnh Gạo.
Chuột sa lọ mỡ.
Ném Chuột bể, (vỡ) đồ.
Ném Chuột còn chê củi bát.
Nhi nhất như Chuột ngày.
Mất Dơi tai, (mày) Chuột.
Chuột gặm chân Mèo.
Mặt như Chuột kẹp.
Nhăn nhó như Chuột.
Lù rù như Chuột Chù phải khời.
Cháy nhà ra mặt Chuột.
Đầu Voi đuôi Chuột.
Uớt như Chuột lộtv.v (tục & thành ngữ)

Để tìm hiểu loài Chuột như thế nào? Chúng ta có thể quả quyết rằng: Loài Chuột có lông nhiều dày rậm, lỗ tai nhỏ, mỏ và đuôi dài. Chuột lại là loài gặm nhấm, nhưng còn sanh sản rất nhanh và nhiều, cho nên chúng nó cắn phá khủng khiếp, không chừa nơi nào, ở trong nhà thì đào hang, khoét vách, cắn phá gạo nếp, thức ăn thức uống khi quên đậy, kể cả giấy má .v.v. rồi làm ổ để liên tục và ở ngoài đồng thì cắn phá hột giống, mùa màng cũng như các nông phẩm của nông dân như : lúa, bắp, khoai .v.v.

Vì thế họ hàng nhà Chuột đi đến đâu, thì mọi người đều sợ sự phá hoại của Chuột, nếu ghe tàu nào bị Chuột đến ở, thì cũng khốn khổ không ích.

Ngoài ra, loài Chuột cũng tạo nên bệnh dịch hạch làm cho sự chết chóc lên đến hàng trăm ngàn người tại nhiều nước trên thế giới, ví như tại Athène (Hy Lạp) vào năm 429 trước Công Nguyên, hoặc các nước khác như Ai Cập, Thổ

Nhĩ Kỳ, Ý Đại Lợi, Pháp.v.v. cũng bị sát hại vì bệnh dịch này, người ta đã thống kê chỉ 7 năm, kể từ năm 1346 đến năm 1353 số người bị chết trên thế giới như sau : Âu Châu gần 25 triệu người và Á Châu cũng gần 23 triệu người và được người đời xem như là một thiên tai.

Vì Chuột thường đem tai họa đến cho loài người như vậy, nên người thường kiếm đủ cách để loại trừ Chuột ví như : Thuốc Chuột, đặt bẫy Chuột, dậm cù Chuột .v.v.

Đặc biệt, khi bắt được Chuột con sống, người ta may lỗ đít nó lại, rồi thả nó trong nhà, nó bị bí ỉa cho nên nó lập tức cắn đuôi đồng bọn nó chạy khỏi nhà và cắn chết luôn mấy con Chuột con, sau đó nó cũng chết theo luôn.

Tuy vậy Chuột là con vật ranh mãnh khôn ngoan, khó lòng bị tiêu diệt hết. Người ta thường kể, Chuột muốn tha một cái trứng gà to về ổ mà không bị bẻ, Chuột đã biết để một con nằm giữa ôm trứng, miệng ngậm đuôi con khác để con này kéo về ổ... (Bđd Viên Giác 91, trang 29 do Cụ Phan Hưng Nhơn viết)

Do vậy, Trời sanh Chuột thì phải sanh Mèo hay Rắn để trừ diệt Chuột, nếu không loài người khó sống nổi với Chuột, bởi tai họa về Chuột tạo nên. Tuy nhiên, loài Chuột cũng có giúp ích cho nhân loại. Bởi vì, bắt loài Chuột để làm cuộc thí nghiệm y khoa, ngộ hầu tìm được các loại thuốc trị bệnh cứu sống chúng ta và riêng thịt Chuột là một đặc sản thực phẩm đáng kể nữa, nếu ai đã từng về : Long Xuyên, Châu Đốc, Cần-Thơ, Ô-Môn, Rạch Giá, Sa Đéc, Sóc Trăng ...thuộc miền Hậu Giang, vào mùa bắt Chuột, thì thấy Chuột được bày bán trắng phều, vì đã thui và lột da xong, người mua đem về chế biến 7 món ăn về Chuột như chơi, nào là: Chuột nướng, Chuột chiên tươi hay muối với sả ớt, Chuột xào hành, Chuột bằm xào Lá Cách hay Lá Lốt hoặc Chuột bằm rồi ướp gia vị để làm nhưn bánh Xèo v.v.

Nhân nói về món ăn bằng thịt Chuột, xin trích dẫn mt trong những món ăn liên quan đến con Chuột, trong dịp Bà Từ Hi Thái Hậu, đời nhà Thanh bên Trung Hoa, khoản đãi phái đoàn sứ thần thực các quốc gia Tây Phương, nhân dịp mừng Xuân Canh Tý 1874. Tiệc được chuẩn bị 11 tháng 6 ngày trước, có 1750 người phục vụ, tốn kém 98 triệu hoa viên thời bấy giờ tương đương 374 ngàn lượng vàng ròng, gồm 400 thực khách và kéo dài suốt 7 ngày đêm bắt đầu giờ giao thừa Tết nguyên đán năm Canh Tý.

Đó là món Sâm Thử tức là con Chuột được nuôi bằng sâm.

Trong quyển Món Ăn Lạ Miền Nam, tác giả Vũ Bằng tường thuật món sâm thử như sau : Chuột mới đẻ đem nuôi trong lồng kính cho ăn toàn sâm thượng hảo hạng và uống nước suối, đến khi đẻ ra con thì lấy những con đó nuôi riêng cũng theo cách thức đó để sanh ra một lớp Chut mới, nhưng lớp Chuột mới này vẫn chưa dùng được. Cứ nuôi như thế đến đời thứ ba, Chuột mới thực là "thập toàn đại bổ", người ta mới lấy những con Chuột bao tử của thế hệ mới này ra ăn và ăn như thế thực là ăn tất cả cái tinh hoa, bén nhậy, khôn ngoan của giống Chuột, cộng với tất cả tinh chất cải lão hoàn đồng, cải tử hoàn sanh, tráng dương bổ thận của cây sâm vốn được y lý Đông Phương đặt lên hàng đầu thần dược từ cỏ chí kim trong trời đất. ...

Nguyên đại sứ Tây Ban Nha thuật lại rằng, đến món ăn đặc biệt ấy thì có một ông quan đứng lên giới thiệu trước rồi quân hầu bưng lên bàn tiệc cho mỗi quan khách một cái đĩa con bằng ngọc trong đó có một con Chuột bao tử chưa mở mắt, đỏ hồng hỷ còn cựa quậy, nghĩa là một con Chuột bao tử sống. Bao nhiêu quan khách thấy thế chết lặng đi, bởi vì nếu phải theo giao tế mà ăn cái món này thì ... nhất định phải ... trả lại hết những món gì đã ăn trước đó. Mọi người nhìn nhau? Bà Từ Hi Thái Hậu cảm nĩa xúc con Chuột bao tử ăn để cho mọi người bắt chước ăn theo. Con Chuột kêu chi chí, người tinh mắt thấy một tia máu vọt ra ... Hoàng Đế Trung Hoa thông thả vừa nhai vừa suy nghĩ như thế muốn kéo dài cái thú ăn tuyệt diệu ra để cho cái thú ấy thấm nhuần trí óc và cơ thể. Và Ngài nói : "Mời Chư Vị". Nhưng không một vị nào đụng đũa, cứ ngồi đờ ra mà nhìn. Bà Từ Hi Thái Hậu bèn cười mà nói đùa : "Tôi tiếc không thấm nhuần được cái văn minh Âu Mỹ của các Ngài, nhưng riêng về cái ăn thì tôi thấy quả các Ngài chậm tiến, không biết cái gì là ngon là bổ. Về món đó, các Ngài có lẽ còn phải học nhiều của người Á Đông". Không một ông nào trả lời, vì có lẽ các ông đại diện ấy đến lúc ấy đều bán tín bán nghi không biết ăn Chuột bao tử như thế là văn minh hay dã man. Tuy nhiên, người ta có thể chắc chắn là chưa có một nước nào trên thế giới lại có mt món ăn tinh vi, quý báu, cầu kỳ đến thế bao giờ... Chính ông đại sứ Tây Ban Nha phải nhắm mắt lại thử ăn, nhưng ông thú thực rằng vừa cho vào miệng cắn một cái thấy Chuột con kêu chi chí, ông ta vi vàng chạy ra ngoài nhả ra và một tháng sau còn sợ. Sau này, đem câu chuyện đó nói với mấy vị đông y sĩ, ông ta biết rằng người Âu Mỹ không biết ăn cái món ấy, quả là "châm biếm" và mấy ông già còn cho biết thêm rằng Chuột thường nuôi bằng sâm

bỏ hết sức rồi, nhưng nếu tìm được giống Chuột Chù mà nuôi bằng sâm theo cách thức nói trên thì còn bỏ gấp trăm lần nữa ... (tài liệu này do Một Sách sưu tầm và tường thuật).

Trong loài Chuột, không những có các tên ở vừa kể ở trên kia, mà còn có các tên khác, xin trích dẫn như sau :

- **Chuột Lắt** : Đây là loài Chuột nhỏ con bằng ngón tay cái hoặc lớn hơn một chút, nó thường sống ở trong nhà, rất lanh lợi, sanh sản rất nhiều và thường cắn phá khủng khiếp.

Trong dân gian, thấy đứa con nào hoặc người nào có thân hình nhỏ con thường phá phách gia đình hay xóm làng, thì cũng được gọi là Chuột Lắt.

- **Chuột Xạ** cũng thường gọi Chuột Chù, cũng có thân hình nhỏ con, mỏ dài và nhọn, đuôi rất ngắn. Đặc biệt, nó có mùi hôi xạ khó ngửi cho nên có cái tên là Chuột Xạ và Mèo cũng sợ mùi xạ hương này, nên cũng lánh xa. Chuột Xạ không cắn phá và lanh lợi hơn Chuột Lắt, nó thường ở hộc tủ, gầm giường hay trong hang và đi sát đất, rất chậm lụt, thường kêu chít chít như Chuột rúc vậy. Trong dân gian thường quan niệm điềm may mắn hay phát tài là:

Thứ nhất đơm đóm vào nhà,
Thứ nhì Chuột rúc,
Thứ ba hoa đèn.

Chuột Dừa : là loại Chuột thường sanh sống ở trên cây dừa, ít xuống đất, nó chỉ cắn phá cây dừa và ăn cơm dừa, uống nước dừa mà sống, thân hình nó lớn bằng cườm tay. Vì thế, nó mới có tên là Chuột Dừa, loại Chuột này thường thấy những tỉnh trồng nhiều dừa như ở Bến Tre, thị nó thơm ngon đặc biệt, bởi vì nó ăn uống bằng trái dừa rất tinh khiết.

Ngoài ra, những loại Chuột hoang đã đơm củ ở trên, chúng ta còn thấy loại Chuột người nuôi để làm cảnh. Đó là:

(**Chuột Bạch**: là loại Chuột nhỏ con, có lông màu trắng và thường thấy ở bên Tàu, cho nên nó có tên là Chuột Tàu. Người nuôi Chuột Bạch hay Chuột Tàu này phải tốn tiền mua Chuột, mua lồng Chuột đặc biệt, để nó biểu diễn và tốn thức ăn chứ không phải như các loại Chuột hoang khỏi săn sóc gì cả. Nhưng bù lại, người nuôi Chuột này được xem những trò biểu diễn của nó và làm cảnh cho vui cửa vui nhà.

Kể các họ hàng loài Chuột không thể hết được, và loài Chuột cũng có nhiều đặc tính của chúng nó, cho nên người đời thường nhân cách hóa và đưa vào văn học nhân gian, nhân đây xin trích dẫn như sau :

Chuyện kể rằng : Có một hôm Chuột Bạch, góa chồng nhưng nhút nhát không tái giá, ở vậy nuôi con thờ chồng. Ngày nọ Chuột Bạch bị Chó rượt, chạy lạc vào một hang Chuột khác. Nhân lúc Chuột cái đi vắng, Chuột đực ve vãn, ép duyên nhưng Chuột Bạch một mực chối từ. Sau cùng, Chuột đực buộc lòng phải để Chuột Bạch rời hang. Kịp đến, khi Chuột cái vừa về đến nhà, bắt gặp chồng tiễn đưa Chuột Bạch ngay cửa hang, bèn nổi cơn ghen, mắng mỏ chồng, rồi sang nhà Chuột Bạch đánh ghen. Khi Chuột Bạch trần tình sự việc với Chuột cái, thì Mèo chạy đến. Chuột cái hoảng sợ, chạy té xuống giếng. May thay có một nho sinh tên Hồ Sinh vớt lên và giảng đạo lý với Chuột Cái, Hồ Sinh khuyên làm đàn bà phải giữ lòng trinh như Chuột Bạch.

Gặp cơn nhàm chán xa vời,
Chẳng tham chiêu đãi, nghe lời bướm ong.
Nào ai cợt giễu thử lòng,
Gần vàng chẳng chuyên, chẳng long chút nào.

Làm vợ không nên ghen tương mà tan nát cửa nhà:
Người xưa câu ví còn gương,
Đàn bà cả tiếng tan hoang cửa nhà.

Làm chồng không nên háo sắc như Chuột đực:
Như lòng Chuột đực khá chê,
oan đường quyến rũ đã mê đạo lành.
Đó là, truyện Trinh Thử thực ngụ ngôn nói về Chuột nhằm khuyên bảo nhân gian ăn ở phải đạo.

Nhân đây, xin liệt kê một số truyện liên quan đến Chuột như sau :

- Ø Chuột Chù bị nạn.
- Ø Đám cưới Chuột.
- Ø Nghĩa Thử.
- Ø Chuột Cống.
- Ø Sự tích Chuột và Mèo.
- Ø Chuột và Rùa.
- Ø Chuột Đồng và Chuột Thành.
- Ø Chuột Lắt và Sủ Tử.

..v.v.

Khi có dịp, tôi sẽ đi vào chi tiết từng truyện một, bởi vì trong khuôn khổ bài này, không thể thực hiện hết được, xin tạm ngưng ở đây.

Trở lại, năm Mậu Tý, thuộc Dương, có hành Hỏa, cho nên chúng ta có thể nói nhanh gọn là năm "Mậu Tý là Dương Hỏa". Năm này có can là Mậu thục Dương, có hành Thổ, cho nên có thể nói rút gọn lại là: "can Mậu là Dương Thổ".

Còn Chi là Tý thục Dương, có hành Thủy, cho nên cũng nói vắn tắt là: "Chi Tý là Dương Thủy". Hơn nữa, chi Tý là con Chut đứng đầu của Thập Nhị Địa Chi là: Tý Sửu, Dần, Mão, Thìn, Tỵ, Ngọ, Mùi, Thân, Dậu, Tuất và Hợi và nó cũng đứng đầu lục chi dương là: Tý, Dần, Thìn, Ngọ, Thân và Tuất.

Tuy vậy, nó cũng như các chi khác, bắt đầu từ chi Tý tính tới chi Hợi. Bởi vì, trong Thập Nhị Địa Chi không có chi nào quan trọng hơn chi nào.

Do vậy, có người nói: "Những người tuổi Tý thuộc nam mạng, có can Giáp hoặc Nhâm, thì sẽ làm lớn sau này". Với lý luận như sau: Bởi vì,

Ø Người có tuổi Giáp Tý rất tốt, vì tuổi này có Can và Chi đứng đầu trong Thập Thiên Can và Thập Nhị Địa Chi, cho nên xem như tuổi này sẽ có tương lai tốt đẹp tột đỉnh sau này.

Ø Người có tuổi Nhâm Tý cũng tốt, vì tuổi này có Can là Nhâm, quả đúng với câu: Nam Nhâm, Nữ Quý và có Chi là Tý đứng đầu Thập Nhị Địa Chi, cho nên xem như tuổi này sẽ có tương lai tốt đẹp tuyệt hảo hơn người.

Tôi thấy sự suy đoán đó không có khách quan và chính xác một cách khoa học. Nhân đây, chúng ta thử phân tích, xem coi tuổi Giáp Tý và Nhâm Tý ảnh hưởng như thế nào? Ví như:

Tuổi Giáp Tý (1984): thuộc mạng Hải Trung Kim (Vàng dưới biển), thuộc Dương, có hành Kim, có Can là Giáp thục Mộc và có Chi là Tý thuộc Thủy. Căn cứ theo luật thuận hợp hay khắc kỵ của Ngũ Hành, thì năm này "Chi sinh Can" tức Đất sinh Trời. Bởi vì: "Mạng Thủy = Tý sinh mạng Mộc = Giáp" (mạng Thủy tức Đất bị sinh xuất, mạng Mộc tức Trời được sinh nhập). Do vậy, người có tuổi này thường được may mắn và nhờ cơ hội đưa đến hơn là thực tài, vì thế nói người có tuổi này không được tốt hoàn toàn, để tự mình lo cho sự nghiệp tương lai.

Tuổi Nhâm Tý (1912 - 1972): thuộc mạng Tang Đổ Mộc (Gỗ cây dâu tằm ăn), thuộc Dương, có hành Mộc, có Can là Nhâm thuộc Thủy và có Chi là Tý thuộc Thủy. Căn cứ theo luật thuận hợp hay khắc kỵ của Ngũ Hành, thì tuổi này "Can Chi tương hoà" tức Trời và Đất thuận hoà đắc ý nhau.

Do vậy, chúng ta có thể khẳng định rằng, người có tuổi Giáp Tý hay Nhâm Tý không thể là người có tuổi đó sẽ làm lớn trong tương lai.

Bởi vì, hai tuổi này không bằng tuổi Canh Tý, vì nó có can là Kim và chi là Thủy tức là "Can = Kim sinh Chi = Thủy" mới thật tốt, xin trích dẫn như sau:

Tuổi Canh Tý: là những người sinh vào các năm 1900 - 1960... tuổi này thuộc Bích Thượng Thổ hay nói gọn là mạng Thổ, nó có Can là Canh thuộc Kim và Chi là Tý thuộc Thủy, nếu căn cứ theo luật thuận khắc của ngũ hành, thì Kim sinh Thủy tức Can sinh Chi hay nói khác đi Trời sinh Đất, cho nên người có tuổi Canh Tý này rất tốt trong hàng tuổi Tý, bởi vì Trời ban cho khả năng và đức tính để tiến đến thành công dễ dàng trọng mọi mặt của cuộc đời.

Hơn nữa, khi thẩm định một lá số thì phải biết: giờ, ngày, tháng, năm sinh .v.v. mới có thể thẩm định đúng một lá số. Ngoài ra, chúng ta đã thấy có người sinh cùng: giờ, ngày, tháng, năm lại sống cùng làng, nhưng tương lai lại khác nhau như đã dẫn ở quyển thượng, nơi trang 187.

Trước khi tạm kết thúc bài này, tôi xin trích dẫn thời gian 10 năm những năm con Chuột vừa qua và sắp tới có Hành như thế nào? để cống hiến quý bà con đồng hương nhân lãm hoặc xem mình có phải sinh đúng năm Tý hay không như dưới đây:

Tên Năm Thời Gian Hành Gì?

Nhâm Tý 18-02-1912 đến 05-02-1913 Mộc
Giáp Tý 05-02-1924 đến 24-01-1925 Kim
Bính Tý 24-01-1936 đến 10-02-1937 Thủy
Mậu Tý 10-02-1948 đến 28-01-1949 Hỏa
Canh Tý 28-01-1960 đến 14-02-1961 Thổ
Nhâm Tý 15-02-1972 đến 02-02-1973 Mộc
Giáp Tý 02-02-1984 đến 19-02-1985 Kim
Bính Tý 19-02-1996 đến 06-02-1997 Thủy
Mậu Tý 07-02-2008 đến 25-01-2009 Hỏa
Canh Tý 25-01-2020 đến năm 2021(*) Thổ

(*) Tôi chỉ tính đến năm Canh Tý 2020 xem như đủ dùng, khi nào có dịp sẽ tính các năm tới sau. Nhân dịp bước sang năm Mậu Tý kính chúc tất cả quý bà con đồng hương được Vạn Sự Như Ý và Thành Đạt mọi nhà.

Hàn Lâm NGUYỄN PHÚ THỨ Mừng Xuân Mậu Tý 2008

Phiếm luận

Suông Sã đến thế thì thôi

Tiểu Yến Tử

Thời gian sau này mình tham dự những sinh hoạt người Việt thì thấy có sự thay đổi, có một làn sóng những người Việt di dân đến sau này, mình có cảm tưởng một nhóm nhỏ trong họ đã mang theo lối ăn nói suông sã đang thịnh hành ở trong nước ra ngoài này. Không chỉ thế thôi, lại có thêm một số dân tỵ nạn ra vào trong nước hay do tiếp xúc với số người trong làn sóng di dân mới nêu trên, nên cũng hấp thụ lối ăn nói suông sã của họ. Nhiều người có trình độ văn hóa vì thế đang tự biến mình thành người thiếu văn hóa.

Hôm rồi, gặp một cô chưa hề quen biết gì, chỉ đáng tuổi con mình, nhưng cô đã xưng “em” ngọt xớt với mình. Đi xem văn nghệ, thấy thiên hạ gọi cô bán hàng chè là “em ơi” và xưng anh ngọt xớt. Có lần mình điện thoại gặp người một người phụ nữ, vì chưa biết tuổi tác nên mình gọi bằng cô. Thì phía bên kia đã gọi mình ngay tức thì bằng cháu tình bơ. Hình như bây giờ chỉ còn có quan hệ cô-cháu, chứ không còn mối quan hệ cô-tôi nữa. Cổ lẽ không còn mấy ai ra đường xưng mình bằng tôi, trong khi đại từ trung dung “tôi” là một cách nói rất ư là bình đẳng trong giao tiếp. Bây giờ có vẻ là xưng tôi thì có thể bị quy kết là bất lịch sự, vô lễ và dễ gây mất thiện cảm.

Người ta bây giờ xưng hô thân mật, đem quan hệ trong gia đình áp dụng ra ngoài đời, không còn theo một nguyên tắc nào cả. Thấy người nhỏ tuổi thì cứ gọi là con, là cháu và xưng mình là cô là chú. Thấy người trẻ thì gọi là em và xưng mình là anh, là chị. Tỏ ra thân mật như thế là không cần thiết. Ngay cả, cô ca sĩ Phi Nhung lên sân khấu cũng xưng con với mọi người, bất kể khán giả là già hay trẻ.

Khi về Việt Nam, mình thấy có người gặp cấp trên thì chú chú cháu cháu, xưng xoe nịnh bơ, gặp cấp dưới thì mày mày tao tao. Ngay cả thầy cô giáo cũng tao tao mày mày, không chỉ mày tao với nhau, mà mày tao cả với học trò của mình. Chẳng ra thể thống gì cả. Cách xưng hô như thế cho thấy nhiều người ngày nay không còn biết đến sự trang trọng, lịch thiệp vốn dĩ của người Việt.

Mình thì không thể nào quen được cái lối xưng hô thân mật kỳ lạ đến lố bịch này ở một số người. Không biết cách xưng hô này có từ bao giờ, nhưng chắc chắn là văn hóa ứng xử kiểu này đã ngự trị từ lâu. Vì cứ ra đường ở Việt Nam là nghe được “đéo địt” khắp nơi. Nghe không những phát khiếp, mà còn ớn lạnh cả xương sống và xương sườn.

Giá quảng cáo trên báo Việt Nam Nguyệt San

Trang Quảng cáo	Màu hoặc trắng đen	Số tiền mỗi số báo	1 năm 8 số báo
Trang ngoài bìa sau	Hình màu	€.150	€.800
Trang trong bìa sau	Hình màu	€.100	€.600
A 4 Trang trong	Trắng đen	€.80	€.500
1/2 trang trong	Trắng đen	€.50	€.300
1/4 trang trong	Trắng đen	€.25	€.150
1/8 trang trong	Trắng đen	€.15	€.100

Chủ đề Truyện ngắn

Mai Hương Xuân

Thành phố Mỹ Tho vào những ngày cuối năm thời tiết vẫn không được mát mẻ như Hải nghĩ khi anh từ Sài Gòn đến đây. Bệnh viện Mỹ Tho hôm nay người đến khám bệnh đông đúc ra vô tấp nập như bệnh viện Từ Dũ ở Sài Gòn mà mấy ngày trước Hải đã nhìn thấy khi anh đi ngang qua đó. Hải đếm nhầm số người đang ngồi ở hai hàng ghế dài để chờ đến phiên được khám bệnh. Hải cảm thấy không thể kiên nhẫn để chờ được nữa. “Có lẽ phải đi thôi”, Hải nghĩ vậy và dự định đi ra khỏi bệnh viện. Hải có mặt trong bệnh viện này không phải để được khám bệnh. Anh cần một thứ thuốc mà anh nghĩ chỉ có các bác sĩ trong bệnh viện mới có thể giúp được cho anh.

Trước khi rời bệnh viện, Hải nhìn quanh khắp bệnh viện và nhìn đám người đứng ngồi đông đúc mà trong lòng càng thêm ngao ngán cho đất nước ngày hôm nay. Anh chép miệng lẩm bẫm “Tết sắp đến nơi rồi nhưng người bệnh thì vẫn đông quá mà người chết thì... không ngừng.” Hải nhìn về phía phòng cấp cứu, anh thấy đôi vợ chồng già ngồi trước cửa phòng đang khóc thút thít, anh nghĩ: “Có lẽ lại có một người không còn thở.”

Chị thư ký phụ trách ghi tên tuổi bệnh nhân đến khám bệnh thấy Hải nhìn mãi về phía vợ chồng già đang khóc, chị rướn người về phía Hải để nói nhỏ cho vừa đủ anh nghe:

“Tôi nghiệp lắm anh. Ông ấy là nhà văn nổi tiếng thời... trước, nhưng bây giờ đang bị bệnh nặng mà lại không có tiền để chữa trị... Tôi nghiệp lắm anh ơi”.

Nói xong, chị thư ký toan đi lại cái tủ đựng hồ sơ của bệnh nhân thì Hải vội hỏi theo:

“Này chị, chị vừa nói ông ấy là nhà văn nổi tiếng thời trước, vậy ông ấy tên gì và bị bệnh gì mà sao lại khóc vậy chị?”

“Ông ấy tên là Hà Phương Lâm nổi tiếng với những tác phẩm viết về tình yêu trong lứa tuổi sinh viên. Truyện của ông viết rất tình cảm và rất lãng mạn. Ai đã từng ngồi dưới các giảng đường đại học của miền Nam vào cái thời... của chúng ta thì hầu như đều có đọc các tác phẩm của ông. Ông ấy đang bị bệnh tim cần phải mổ gấp mà gia đình thì lại không có tiền. Có lẽ số của ông ấy đến đây...”

Chị thư ký mím môi bỏ ngang câu nói và đi đến bên cái tủ đựng hồ sơ bệnh nhân. Nhìn chị thư ký rồi nhìn về phía ông nhà văn, Hải không thể ngờ tác giả Hà Phương Lâm mà anh hằng mến mộ và mong ước được gặp gỡ lại đang ngồi cách xa anh không bao nhiêu bước chân. Hải quay mặt nhìn chị thư ký đang tìm hồ sơ trong các học tủ. Hải đoán tuổi của chị cũng xấp xỉ tuổi của anh nên chị mới nói “thời của chúng ta”. Chắc chắn chị đã từng đọc sách của ông nhà văn đó và chị cũng đã từng có những kỷ niệm tình yêu thời thanh xuân nên chị có vẻ xúc động khi nói về tác giả Hà Phương Lâm.

Không một chút đắn đo, Hải bước đến bên vợ chồng nhà văn Hà Phương Lâm. Anh quỳ một chân xuống ngay bên dưới chân ông nhà văn làm cho đôi vợ chồng già ngạc nhiên phải nhướng mắt lên nhìn Hải. Hải nói:

“Thưa ông, tôi vừa được chị thư ký của bệnh viện cho biết ông đang bị bệnh nặng cần cứu chữa gấp nhưng gia đình thì lại thiếu hụt tài chánh. Xin ông bà đừng quá buồn. Tôi xin mời ông bà cùng ra quán nước ngoài kia để nói chuyện, biết đâu tôi có thể giúp ông bà gỡ rối chuyện đang làm cho ông bà phải đau buồn”.

Nhà văn Hà Phương Lâm vội lấy tay áo lau đôi giòng lệ và hỏi:

“Ông... ông là bác sĩ...?”

“Không, tôi không phải là bác sĩ. Nhưng...”

“Ông... ông biết gì chuyện của tôi và ông sẽ giúp gì?”

“Tôi biết ông là nhà văn Hà Phương Lâm rất nổi tiếng mà tôi từng đọc qua và từng say mê những tác phẩm của ông. Không ngờ tôi có cơ duyên nên mới được hội ngộ cùng ông tuy trong hoàn cảnh không lấy gì làm thích thú cho lắm. Bây giờ chúng ta nên đi khỏi cái chỗ buồn thảm này rồi tôi sẽ tìm cách giúp ông.”

Nói xong Hải đứng lên chờ đợi nhưng vợ chồng nhà văn Hà Phương Lâm vẫn còn ngồi vì cả hai như không tin những gì Hải nói nên chưa muốn đứng lên. Thấy vợ chồng nhà văn chưa đáp ứng

lời mời của mình nên Hải phải đưa tay diu ông nhà văn đứng lên. Ông nhà văn miễn cưỡng cùng vợ đứng lên theo Hải ra khỏi bệnh viện.

Sau khi nước uống được đem ra cho cả ba người, Hải nói:

“Tôi xin tự giới thiệu với ông và bà, tên tôi là Hải. Tuổi tôi nhỏ hơn ông bà cũng khoảng từ mười lăm đến hai mươi tuổi nên xin ông bà cho phép tôi gọi ông bà là cô chú và xưng cháu cho được thân mật và phải phép. Bây giờ xin... chú nói rõ mọi việc xem cháu có thể giúp gì chú được không.”

Từ nãy giờ vợ chồng nhà văn Hà Phương Lâm cứ hết nhìn Hải rồi lại nhìn nhau và cũng chưa biết phải nói gì vì hai người chưa lường được chuyện gì sẽ xảy ra.

Một người đàn ông ăn mặc thật sang trọng và với gương mặt thật trí thức như Hải và lại có phong cách quá lịch sự trong một xã hội mà từ vài chục năm qua con người luôn đối xử với nhau bằng những sự giả dối và sẵn sàng hãm hại lẫn nhau, nên vợ chồng ông không khỏi không lo ngại. Trong phút chốc ông nhà văn Hà Phương Lâm cũng quên được nỗi muộn phiền đã làm cho hai vợ chồng phải rơi lệ. Nhà văn Hà Phương Lâm nhìn Hải như cố tìm câu trả lời về những khúc mắc đang chất chứa trong đầu ông, nhưng ông đành lắc đầu:

“Ông... ông nói như vậy thì chúng tôi... nghe vậy. Thật ra thì chuyện của tôi nó trầm trọng lắm chứ không phải đơn giản đâu ông ạ. Tôi bị bệnh tim đến thời kỳ cần phải mổ gấp nhưng... nhưng...”

“Cháu đã nghe chị thư ký bệnh viện nói sơ qua cái khó khăn về tài chánh của chú rồi, nhưng chưa rõ lắm. Chú cứ tự nhiên nói xem cháu có thể giúp gì chú được không.”

“Tôi... Tôi với... cháu không quen không biết gì mà... cháu nói như vậy làm tôi thật khó nghĩ.”

“Chuyện đó thì để sau này rồi có dịp cháu sẽ cho cô chú biết. Hiện tại thì cái khó khăn cho cô chú là sao?”

“Nói thật với... cháu là gia đình tôi chỉ có được khoảng hai triệu đồng thôi, đó là tính luôn việc bán các món đồ dùng trong nhà. Bệnh viện đòi tôi phải đóng đến... hai trăm triệu đồng để được mổ tim. Với số tiền lớn lao đó thì làm sao chúng tôi có được. Tôi nghĩ có lẽ số của tôi đến đây là chấm dứt nên vợ chồng tôi buồn lắm và vì vậy chúng tôi không thể không khóc được.”

“Số tiền đó quả thật là lớn... trong lúc này. Phải chi cháu gặp cô chú khoảng vài tháng trước đây thì chuyện đó không có gì phải bận tâm cả. Nhưng... nhưng... cũng chưa phải là tuyệt vọng lắm đâu cô chú ạ.”

Hải nhìn ông nhà văn mà anh mẩn mọt từ khi vừa bước chân lên đại học. Ngày đó anh cũng say mê đọc những tác phẩm do ông viết về những chuyện tình thật lãng mạn và tuyệt đẹp của những cô cậu đang miệt mài dưới những mái trường và chưa hề biết đến nỗi khổ đau của cuộc sống thực tế. Hải cố suy nghĩ tìm phương cách giúp giải quyết chuyện khó khăn cho người mà anh hằng mong ước được gặp gỡ. Một lúc sau Hải nói:

“Hiện tại cháu có ở đây một trăm hai mươi triệu ba trăm mười bảy ngàn. Lát nữa chúng ta vào đóng trước một trăm triệu cho bệnh viện. Số một trăm triệu còn lại cháu sẽ cố chạy cho đủ. Điều cần trước tiên là phải đóng trước số tiền để bệnh viện chọn ngày mổ sớm cho chú.”

Nói xong Hải cúi đầu nhìn xuống ly nước trước mặt. Có lẽ nhà văn Hà Phương Lâm vẫn chưa tin những gì mà ông vừa được nghe nên ông cứ há hốc cái miệng ra mà không thốt ra được một lời nào. Ngồi một lúc, Hải đứng lên trả tiền nước cho người phục vụ đang đứng trước mặt anh rồi nắm tay ông nhà văn đi trở vô bệnh viện.

Vị bác sĩ phụ trách mổ tim đang nói chuyện với người thủ quỹ bệnh viện rồi người thủ quỹ đi lại chỗ Hải ngồi và mời anh đến đóng tiền làm thủ tục. Chị thủ quỹ nói:

“Bệnh của thân nhân anh rất nguy hiểm nên bác sĩ quyết định ba tuần nữa sẽ mổ. Nghĩa là ngày mổ sẽ là ngày hai mươi bảy Tết. Bây giờ xin anh đóng trước phân nửa số tiền như anh và bác sĩ phụ trách đã có nói chuyện. Số tiền còn lại xin anh thanh toán trước ngày mổ bốn ngày, tức là vào ngày hai mươi ba Tết; là ngày đưa ông Táo về trời. Nếu đóng tiền không đúng thời hạn thì chúng tôi sẽ đôn bệnh nhân khác lên và như vậy người nhà của anh sẽ phải chờ đợi mà thời gian mau hay lâu thì tôi không biết được. Nếu từ nay đến ngày mổ mà người nhà của anh chẳng may qua đời thì chúng tôi sẽ hoàn trả lại đầy đủ số tiền đã đóng hôm nay. Trước ngày mổ một tuần mà anh thông báo xin ngưng mổ thì bị mất năm phần trăm. Đây là bản điều lệ, anh đọc và nếu đồng ý thì ký tên bên dưới.”

Chị thủ quỹ lấy cuốn biên nhận ra ghi chép. Hải không muốn xem bản điều lệ viết gì và cũng không thắc mắc gì về lời nói của chị thủ quỹ. Hải ra dấu mời phu nhân nhà văn Hà Phương Lâm đến ký tên.

Đứng trước cửa bệnh viện chờ đón xe về nhà, Hải nói với vợ chồng nhà văn Hà Phương Lâm: “Xong, coi như bước một đã xong. Bây giờ đến bước thứ hai là chạy số tiền còn lại. Cô chú cứ yên tâm, cháu sẽ lo được số tiền đó không khó lắm. Tết này coi như chú sẽ ăn Tết trong bệnh

viện nhưng sau đó thì mọi chuyện sẽ tốt đẹp hơn với chú.”

Hải cố gắng nói cách quả quyết nhưng trong đầu anh đang ngổn ngang nhiều nỗi lo vì chính anh cũng chưa biết làm cách nào để có số tiền lớn đó trong vòng nửa tháng. Cho đến lúc này nhà văn Hà Phương Lâm vẫn không biết phải nói với Hải như thế nào. Có lẽ sự việc xảy ra quá bất ngờ nên làm ông nhà văn bối rối nhiều. Chiều cùng ngày, Hải từ già vợ chồng nhà văn để trở về Sài Gòn và hẹn sẽ cùng gặp lại nhau đúng ngày đóng tiền lần thứ hai cho bệnh viện.

“Anh Hà Phương Lâm. Anh xúc động và khóc như vậy chỉ làm tổn hại cho trái tim của anh. Xin anh bình tĩnh.”

“Xin lỗi anh, mỗi lần nhắc lại chuyện này thì không bao giờ tôi không khỏi bị xúc động mạnh. Câu chuyện này chúng tôi đã giữ trong lòng hơn một năm nay và ngày nào, giờ nào, vợ chồng chúng tôi cũng mong ngóng vị ân nhân trở lại, hoặc mong nhận được tin. Anh là người trong Hội Nhà Văn Hải ngoại nên tôi tâm sự với anh và xin anh cố giúp chúng tôi tìm ra vị ân nhân đó.”

“Lần cuối cùng anh gặp vị ân nhân đó là lúc nào và có hình ảnh hay đặc điểm gì để chúng tôi khả dĩ có thể đưa lên báo không?”

“Không có hình ảnh gì cả anh ạ. Sau khi vị ân nhân trở về lại Sài Gòn cùng buổi chiều hôm đó. Chúng tôi luôn chờ đợi vị ân nhân trở lại đồng thời luôn cầu xin cho vị ân nhân được mọi sự bình an. Nếu vì lý do gì đó mà vị ân nhân không quay lại thì tôi hoàn toàn không có gì buồn cả vì vị ân nhân đó đã thật tâm và hết lòng muốn giúp đỡ chúng tôi. Ngay đêm trước ngày hẹn để đóng tiền đợt hai... Khi chúng tôi chuẩn bị đi ngủ thì vị ân nhân đó xuất hiện trước cửa. Việc đầu tiên là vị ân nhân đó nhờ bà xã tôi mua một tô phở thật lớn rồi nói: “Cháu đã kiếm đủ số tiền rồi cô chú ạ. Ngày mai chúng ta đến bệnh viện đóng tiền. Cầu xin ơn trên phù hộ cho chú mọi sự được an lành”. Tôi quan sát kỹ vị ân nhân trong lúc ăn phở thì thấy ở nơi chú ấy có một sự thay đổi, đó là chiếc nhẫn hột xoàn nơi tay chú ấy đã biến mất. Sợi dây chuyền to bản nơi cổ chú ấy cũng biến mất. Hình hài chú ấy cũng mất đi ít ra là hai ba ký lô. Hình như vị ân nhân cũng đoán được cái nhận xét của tôi nên chú ấy làm như hốt hoảng và nói là đã để quên chiếc nhẫn và sợi dây chuyền ở khách sạn. Ngày hôm sau, sau khi đóng đủ số tiền đợt hai thì vị ân nhân xin trở về lại Sài Gòn ngay để tìm chiếc nhẫn và sợi dây chuyền.”

Nhà văn Hà Phương Lâm bị xúc động nên một lúc lâu sau ông nói tiếp:

“Chúng ta là nhà văn nên... dù tôi có óc tưởng tượng đến thế nào đi chăng nữa thì câu chuyện của vị ân nhân mà tôi đang kể cho anh nghe, tôi sẽ không bao giờ tưởng tượng nổi là nó có thật anh ạ.”

Sau khi uống hợp nước mát. Nhà văn nói tiếp: “Sau ngày mở tim một ngày. Lúc này tôi vẫn còn mê và sau này bà xã tôi kể lại là hôm đó vị ân nhân đã đến bên giường bệnh thăm tôi và có nói chuyện nhiều với vị bác sĩ giải phẫu. Sau đó vị ân nhân đưa cho bà xã tôi một bao thư và dặn là, khi nào tôi hoàn toàn bình phục thì mới trao cho tôi. Từ hôm đó đến nay vị ân nhân đó đã không còn quay trở lại nữa. Khi tôi đã hoàn toàn bình phục, tôi mở thư ra đọc thì... Đây, cái thư đó đây anh hãy đọc rồi sẽ rõ.”

Nhà văn Hà Phương Lâm lấy ra một cái thư và đưa cho người bạn trong Hội Nhà Văn Hải Ngoại đọc.

Sài Gòn, Thủ Đô yêu thương muôn thuở, 28 Tết năm 20..

“Chú Hà Phương Lâm thương mến.

Lời đầu tiên của cháu là kính chúc gia đình cô chú luôn được nhiều Vui-Đẹp và Hạnh Phúc mà Thượng Đế đã ban cho. Vinh hạnh nhất trên đời. Mặc dầu mỗi chúng ta đều có một định mệnh riêng biệt. Lúc chú đọc thư này thì chú đã hoàn toàn qua khỏi sự nguy hiểm của bệnh tim và rồi sẽ từ từ mạnh khỏe lại như xưa. Bác sĩ phụ trách giải phẫu đã quả quyết nói với cháu như vậy. Xin chúc mừng chú và cô!

Bây giờ cháu xin được tâm sự với chú về những chuyện đã xảy ra giữa ba người chúng ta trong thời gian vừa qua. Cháu thật không thể nào ngờ trong đời cháu lại chứng kiến một chuyện cứ tưởng như chỉ có trong những truyện tưởng tượng của các nhà văn mà thôi. Có lẽ đúng như vậy chú Hà Phương Lâm ạ. Một người không quen biết với chú mà chỉ trong một lần gặp gỡ ngắn ngủi lại sẵn sàng bỏ ra một số tiền lớn để giúp chú mà không đòi hỏi một điều kiện gì... Trong cái đất nước quá khốn nạn này, thành phần có dư tiền dư của là thành phần đang thao túng xứ sở quê hương mình. Nhưng, bọn người đó thì không bao giờ có lòng từ tâm cả. Có lẽ vì cũng nghĩ như vậy nên chú cứ như người luôn trong thế thủ chờ đợi đối phương là cháu ra đòn.

Thật ra thì nguyên nhân được khởi nguồn cũng từ một truyện ngắn của chú viết vào thập niên sáu mươi cho lứa tuổi đang là sinh viên và sẽ ra giúp đời. Truyện ngắn mà cháu đang đề cập đến có cái tựa là, “Mai Hương Xuân”. Chú còn nhớ chú đã viết truyện đó như thế nào không? Chú đã viết về một người con gái xứ Huế, về những mùa xuân thanh bình dưới bầu trời miền Nam thân yêu của chúng ta thời Đệ Nhất Cộng Hòa.

Bối cảnh là vùng có con sông Hương nước trong xanh và thật thơ mộng cùng núi non hùng vĩ... mà tiền nhân của chúng ta đã bỏ biết bao công sức cùng xương máu để dựng lên một kinh đô hùng tráng và từ đó đã tiến dần về phương Nam mở mang đất nước rộng lớn như ngày nay. Trong truyện ngắn đó có hai nhân vật, một nam một nữ và đang là sinh viên. Hai người đó đã yêu nhau và rồi cuối cùng được chung sống bên nhau sau khi đã vượt qua được những trắc trở do không đáp ứng được sự đòi hỏi của 'môn đăng hộ đối'. Người nữ sinh trong truyện của chú thuộc dòng dõi vua chúa nên có cái tên vừa dài và vừa thật quý phái là: Công Tăng Tôn Nữ Mai Hương Xuân. Chú đã lấy tên của người con gái quý phái đó để viết cái tựa cho tập truyện ngắn của chú. Người nam sinh bạn của Mai Hương Xuân là anh chàng nhà nghèo nhưng rất có bản lĩnh và học rất giỏi. Anh chàng sinh viên đó có tên là Trần Thanh Hải.

Chú Hà Phương Lâm thân mến ơi!

Chú có biết rằng tên của hai nhân vật trong truyện ngắn của chú cũng trùng tên với cháu và tên của cô bạn học cùng phân khoa với cháu không. Cô bạn gái của cháu cũng thuộc dòng dõi quan lại thời xa xưa và nhà cô ấy giàu có tiếng ở vùng cao nguyên đất đỏ. Ba của cô ấy là vị sĩ quan cao cấp đang phục vụ tại Bộ Tư Lệnh Quân Đoàn Hai. Vùng đất đỏ cao nguyên quanh năm mù sương đó cũng là nơi mà cô Mai Hương Xuân và cháu đã được sinh ra rồi lớn lên và rồi yêu nhau. Gia đình cháu, bản thân cháu cũng nghèo hèn như nhân vật trong truyện Mai Hương Xuân của chú vậy. Chỉ có khác một chút là cháu học không giỏi nhưng rất có bản lĩnh.

Cả hai nhân vật nam và nữ bằng xương bằng thịt cũng yêu nhau và rồi cũng được hai bên gia đình chấp nhận cho sống bên nhau sau khi cũng trải qua bao sóng gió bởi sự phân cách rất lạc hậu vào thời đó. Tại sao lại có một sự trùng hợp lạ lùng đến như vậy được hả chú Hà Phương Lâm. Cháu còn nhớ khi cháu cùng anh bạn thân đọc xong truyện ngắn Mai Hương Xuân của chú thì cháu đã nói một câu mà có lẽ chỉ khi nào cháu không còn hiện diện trên cõi đời này nữa thì cháu mới quên được. Cháu nói với anh bạn thân: "Ông nhà văn Hà Phương Lâm viết hay quá. Ông ấy viết truyện mà cứ như ông là người nhà của tôi không bằng. Chuyện ông ấy tưởng tượng lại không khác với hiện thực của hai đứa tụi tôi là mấy, nếu không muốn nói là nó đúng đến chín mươi chín phần trăm. Tôi bái phục ông nhà văn này quá. Nếu sau này tôi được gặp ông Hà Phương Lâm dù là trong bất cứ hoàn cảnh nào thì tôi cũng sẽ quỳ xuống lạy ông ấy ba lạy và gọi là thầy để xin được thọ giáo."

Hai nhân vật trong truyện ngắn của chú đã được chú cho yêu nhau rồi lấy nhau cũng vào một mùa xuân thật đẹp trên quê hương ngày cũ. Rồi chú đã cho kết thúc mối tình thơ mộng đó cũng vào một mùa xuân.

Ba ngày Tết đã trôi qua êm đềm trên quê hương và nơi vùng đất Thần Kinh cổ kính. Nàng Mai Hương Xuân đã bao ngày khắc khoải chờ đợi trong niềm hy vọng sẽ có một cái Tết sum họp cùng chồng nhưng rồi niềm hy vọng đó đã tan theo với mây cùng với gió. Sáng ngày mùng bốn Tết, nàng Mai Hương Xuân nhận được tin chồng đã ra đi vĩnh viễn trong một trận chiến tự vệ do kẻ thù từ phương Bắc gây ra ngay trong đêm giao thừa. Mối tình đẹp - Thật đẹp và thật lãng mạn quá chú hả, nhưng, lại kết thúc quá đau buồn. Những ngày còn lại trong cuộc sống của nàng Mai Hương Xuân nơi xứ Thần Kinh cũng giống như bao trăm ngàn người goá phụ đang sống trong cái đất nước đầy đau thương và tủi hờn do chiến tranh xâm lăng từ phương Bắc khởi xướng mà bọn chúng từng hãnh diện tuyên bố: "Chúng ta đánh Mỹ là đánh cho Liên Xô và cho Trung Quốc".

Hai nhân vật có thật bằng xương bằng thịt, có cùng tên và cùng cảnh ngộ như trong truyện của chú cũng được yêu nhau trong dịp đầu Xuân. Một mùa xuân mà mãi mãi người Việt Nam sẽ không bao giờ quên được bởi vì đó là một mùa xuân đầy máu và kinh hoàng do một đám khỉ từ trong những khu rừng kéo ra và được đám người ăn cơm quốc gia thờ ma cộng sản man rợ nằm vùng tiếp tay để giết hại thật dã man những đồng bào vô tội không một tấc sắt trong tay. Xuân Mậu Thân 1968 sẽ ngàn đời không bao giờ bị phai mờ trong trí nhớ của người Việt Nam bởi lịch sử đã ghi lại trung thực những hành động man rợ của bọn khỉ rừng xanh đã gây ra nơi quê hương của hai nhân vật trong truyện ngắn Mai Hương Xuân của chú và, trên toàn lãnh thổ miền Nam thân yêu của chúng ta.

Bảy năm sau cái mùa xuân đau thương đó – lại cũng là mùa xuân – người con gái đài các bằng xương bằng thịt có cái tên Công Tăng Tôn Nữ Mai Hương Xuân và anh chàng thư sinh nghèo hèn Trần Thanh Hải cùng theo đoàn người bỏ chạy khỏi nơi chôn nhau cắt rún và nhiều kỷ niệm của thời thơ ấu. Người cha thân yêu của Mai Hương Xuân đã bị bắt trên đường rút lui và sau này được biết ông đã bị những con quỷ đội lốt người hành hạ đến bỏ thân nơi rừng hoang nước độc. Hai người trẻ yêu nhau đã dìu nhau chạy trốn chết và đến được một vùng đất bằng giá và đầy ấp tình người của đất nước xa lạ rất nổi tiếng với hoa tulip và với cối xay gió. Mai Hương Xuân và cháu cố tạo dựng đời sống mới

trên xứ người bằng đủ mọi công việc bằng tay chân. Sau bao năm chắt chiu dành dụm, cháu đem về quê hương một số vốn khá lớn với hoài bão làm một việc gì đó hữu ích giúp cho quê hương. “Quê hương mình dù có nghèo, dù có khổ nhưng đó vẫn là quê hương mình.” Cháu thật sự đã nghĩ vậy nhưng, cháu đã lầm chú ạ. Nơi mà chúng ta gọi là quê hương nay đã hoàn toàn không còn như những gì của ngày xưa nữa. Nàng Mai Hương Xuân của cháu đã can ngăn cháu nhiều lần nhưng cháu nhất quyết không nghe nên Mai Hương Xuân buồn giận và cô ấy đã nhờ luật sư làm thủ tục để hai đứa được chia tay. Mai Hương Xuân của cháu hành động hoàn toàn đúng! Tất cả mọi lỗi lầm đều do cháu tạo ra nên cháu phải nhận lãnh trách nhiệm.

Ngày gặp chú trong bệnh viện ở thành phố Mỹ Tho cháu đã đến bên chú nhưng không quỳ cả hai chân và lạy để gọi chú là thầy và mong được thọ giáo như lời ước nguyện năm xưa, nhưng, cháu có quỳ một chân. Chắc lúc đó chú không để ý bởi chú có quá nhiều chuyện phải lo. Cháu không muốn thọ giáo ở chú nữa bởi vì từ sau cái mùa xuân đau thương năm 1975 đó, hơn mười năm sau cháu được anh bạn thân năm xưa gọi qua cho cháu quyền sách chú mới viết sau này có cái tựa rất kêu: “Những Thiên Thần Bé Nhỏ Trong Xã Hội Mới”. Nội dung quyển sách chú viết về lứa tuổi nhi đồng quàng khăn đỏ, nhưng chú đã không có cái can đảm và trung thực nơi người viết văn của miền Nam Việt Nam. Vào thời gian đó ‘những thiên thần bé nhỏ’ của chú đến trường với cái bụng không bao giờ được no bởi chúng nó chỉ được lột vài củ khoai lang hay khoai mì gì gì đó mà thôi. ‘Các thiên thần bé nhỏ’ của chú mỗi tuần hai ba lần phải thi đua làm kế hoạch nhỏ như đi lượm giấy, lượm rác, cũng như phải nói về những người trong gia đình và những điều mắt thấy tai nghe cho đám người được gọi là cán bộ. Đọc hết quyển sách đó, cháu vẫn báỉ phục chú ở chỗ chú đã không xu nịnh để phải dùng những từ ngữ xa lạ và rỗng tuếch mới được du nhập vô miền Nam của chúng ta như: hồ hởi thay vì vui vẻ, động cơ thay vì nguyên nhân. Chuẩn mực thay vì tiêu chuẩn, mẫu mực. Mặt bằng thay vì diện tích... vân vân và vân vân. Bằng đi một thời gian, hỏi thăm thì bạn cháu cho biết có lẽ tác giả cũng cảm thấy ê chề với cuộc sống mới nên có thể cũng đã từ già nghề viết văn rồi vì không thấy sách được in nữa.

Trong xã hội của chúng ta hôm nay, như chú cũng đã biết, học sinh bây giờ không như tụi chúng cháu ngày xưa. Học sinh bây giờ can đảm hơn xưa nhiều lắm, chúng nó dám chửi và, đôi khi đã đánh lại thầy cô. Tụi nó cũng đã khôn khéo biết gian lận, biết cốp pi bài vở của nhau trong các kỳ thi. Nhiều nữ sinh, sinh viên đã tiến bộ

hơn, thích sử dụng điện thoại cầm tay nên luôn đem theo trong người để khi có ai cần “giải quyết” thì sẽ có mặt ngay mà ngôn từ trong nước gọi là “gái gọi”. Thầy cô bây giờ cũng biết kinh doanh trong học đường như đổi tình lấy điểm và ăn chặn thức ăn của các ‘Thiên thần bé nhỏ trong xã hội mới’.

Chú Hà Phương Lâm thương mến.

Tài sản của cháu gom góp lại chỉ còn khoảng hơn mười ba ngàn đô la Mỹ. Cháu quyết định đi một vòng thăm vùng đất Hậu Giang cho biết quê hương mình trước khi từ già cõi đời. Cháu có mặt trong bệnh viện của thành phố Mỹ Tho hôm gặp chú, đó là chặng dừng chân thứ hai sau khi đã ngủ một đêm ở chặng thứ nhất ở thị xã Long An. Hôm cháu có mặt trong bệnh viện là cháu đang tìm mua thuốc độc để sẽ quỳ sinh nhưng người tài xế lại đưa cháu vô bệnh viện và cơ may cho cháu là trước khi thực hành ý nguyện thì đã được gặp chú. Cháu quyết định từ già cõi đời chú ạ. Cháu phải tự hủy hoại thân mình khi hai bàn tay đã hoàn toàn trắng sạch và cũng vì thất vọng nhiều về những gì cháu đã chứng kiến trong xã hội hôm nay. Hơn bốn mươi năm qua rồi mà quê hương mình vẫn chìm trong sự nghi kỵ và chia rẽ. Nếu cháu quyết định ở lại quê hương thì cháu không còn phương tiện để sinh sống và lại cháu càng thêm tức tối và đau buồn hơn khi thấy một lũ người ngu xuẩn chỉ nghĩ đến bè phái để áp bức người dân và không muốn trao trả cho người dân cái quyền tự do. Nếu cháu có trở về lại nơi đã cưu mang cháu trong vài chục năm qua thì cũng không còn nhà để mà về. Cuộc tình và cuộc sống thật của Công Tăng Tôn Nữ Mai Hương Xuân và Trần Thanh Hải được kết thúc cũng đau thương không kém gì như hai nhân vật trong truyện ngắn Mai Hương Xuân của chú viết hơn nửa thế kỷ trước trước, có phải vậy không chú? Từ nay, cứ mỗi dịp xuân về trên quê hương, cháu sẽ gửi đến cô chú một cái thiệp chúc xuân và cháu sẽ kể về cuộc sống của cháu hiện tại. Nếu vào dịp xuân về mà cô chú không nhận được thiệp của cháu thì: Một là cháu đã qua đời. Hai là cháu đang bị tù tội. Nếu cháu bị tù tội thì chắc chắn sẽ không phải là tù thường phạm!

Kính chúc cô chú luôn Vui - Khỏe và Hạnh Phúc!!!

Cháu Trần Thanh Hải.

Người bạn trong Hội Nhà Văn Hải ngoại hỏi:

“Bao lâu rồi anh Lâm chưa nhận được thiệp chúc Tết của Hải?”

“Tết này là cái Tết đầu tiên anh ạ.”

Topa (Hòa Lan)

Tản Mạn Chiều Thu

Nguyễn Lê Hồng Hưng

Anh tài xế tắc xi đón tôi trước phi trường Vigo vào lúc xế chiều và đưa tôi về khách sạn. Sau khi đưa căn cước cho cô ngồi sau quầy tiếp khách xác nhận, cô đưa tôi thẻ khoá và số phòng của tầng một. Anh tài xế tắc xi coi như xong nhiệm vụ, anh day qua vui vẻ bắt tay giã từ và hẹn tám giờ sáng ngày mai anh tới chở tôi xuống tàu. Tôi lên phòng tắm rửa, thay áo quần xong, rồi đi xuống, định đi ra phố. Vừa ra khỏi thang máy liền gặp một anh nhân viên khách sạn đứng trước cửa, chào tôi và lịch sự đưa hai tay, khom người ra dấu mời tôi vô phòng ăn. Đã quen với cảnh ăn búp phê, ngủ khách sạn, tôi cũng không lạ gì mấy cái khách sạn do công ty đài thọ, nếu không tự bỏ tiền túi ra thì khó mà chọn được thức ăn cho vừa miệng, biết vậy nên tôi chẳng cần hỏi họ có đặt phần ăn cho tôi không. Nhưng thấy anh nhân viên vui vẻ cười chào, tôi bèn queo vô xem thử, chỗ để thức ăn cũng chỉ mấy món bánh mì, bơ, mút trái cây, đồ uống có trà, cà phê và nước trái cây. Tôi đi rảo một vòng rồi dừng lại máy pha cà phê, bỏ tiền vô bấm lấy một tách cà phê đứng uống và móc túi lấy điện thoại, nhìn đồng hồ, mới hơn bốn giờ chiều, cũng còn sớm. Tôi uống cạn tách cà phê, để tách lên bàn rồi bước ra đường.

Tôi đứng trước cửa khách sạn, mở điện thoại bấm xem bản đồ, thấy một con đường chỉ đi thẳng tới trung tâm gần hơn con đường dọc bờ sông. Tôi lưỡng lự một chút rồi quyết định men theo con đường dọc bờ sông, tuy đường hơi xa nhưng tôi thích cảnh bờ sông vì sông lúc nào cũng đẹp và ít ồn ào hơn trên đường phố, nhứt là những dòng sông nằm dưới chân núi.

Tôi có thói quen hễ mỗi lần tới một địa danh nào, thời gian rảnh tôi dành hết cho ngoài đường, đối với tôi thời gian lang thang ngoài trời là bác sĩ chữa lành mọi bệnh tật, hơn nữa đi bộ giữa thế giới tự do và không gian mở rộng cũng là bậc

thầy tuyệt vời nhất về tinh thần, nó cho ta có thời gian để suy ngẫm về cuộc sống, sắp xếp lại nội tâm cho hoà hợp với cảnh đẹp hào phóng của thiên nhiên. Ở trên tàu tụi nhỏ không hiểu được ý nghĩ của tôi, chúng cho tôi là ông già hà tiện. Nhiều lần mấy đứa ngồi trong tắc xi, thấy tôi đi bộ bên đường, chúng kêu tắc xi dừng lại rồi hai đứa nhào xuống xóc nách rinh tôi nhét vô xe, muốn cho tôi đi tắc xi mà giống như cảnh sát bắt tội phạm vậy. Phần đông người trẻ ngày nay xem chuyện đi bộ là một cực hình, chúng làm việc với màn ảnh vi tính, chuyện gì cũng muốn cho mau xong. Còn đi thì như chạy và ngại con đường, đoạn đường đi bộ chừng mười lăm, hai mươi phút đối với chúng cũng đã dài lắm rồi, phải gọi tắc xi mới được.

Vigo là một thị xã ven biển thuộc vương quốc Tây Ban Nha và nằm day mặt ra Đại Tây Dương. Vào mùa thu trời chiều lạnh lạnh, tôi bận chiếc áo lót bên trong áo sơ mi và khoát chiếc áo len bên ngoài cho phù hợp với khí hậu miệt này. Tôi đi bên bờ sông có nhiều cây xanh và bông hoa nhiều màu sắc, dưới dòng sông tàu bè xuôi ngược, bên trên là dãy núi đồi thâm thấp. Trong khuôn viên, những cây cổ thụ buông tàn lá xanh um và cùng dãy phố đứng sừng sững day mặt ra bờ sông, nơi có bến cảng cho những du thuyền từ bốn phương tới đậu. Trong không khí man mát và cái ánh nắng hanh vàng như tô điểm sắc màu cho buổi chiều thêm phần rực rỡ.

Đi giữa khu phố thoải thoải dốc lên, dốc xuống và chung quanh bao bọc những ngọn đồi thấp làm cho tôi có cảm giác như đi trong những phố núi trên vùng Cao Nguyên ở Việt Nam. Có lẽ hôm nay tôi nhớ về miền cao, vì hồi sáng khi sắp lên đường, tôi có nhận tin của người bạn trẻ ở Tây Nguyên, cậu ta nhắn vài dòng và mấy câu thơ:

“Tặng anh mấy câu thơ hoa dã quỳ, anh đọc lên cho nhớ nước, nhớ non chơi:

*Em là hoàng hậu Tây Nguyên
bông dã quỳ mà anh yêu tha thiết
em rung rinh đong đưa trong sương lạnh
sao vẫn ấm nồng trong trái tim anh*

Cậu ta viết tiếp:

Tây Nguyên-Việt Nam mình giờ là mùa cà phê chín và hoa dã quỳ nở rộ rồi đó anh. Anh đi nhiều và thấy nhiều cảnh lạ, nhưng chắc không nơi nào đẹp bằng quê hương mình phải không anh?”

Không hiểu sao những ngày đầu lang bạt, tôi chỉ có cái radio bằng bàn tay, mang tiếng loại radio bắt được các đài trên thế giới nhưng thật ra là tùy vùng, tùy lúc, những lúc tẩu ra khỏi thì không nghe được gì hết. Ngày hai mươi bốn giờ, nếu đi bên vùng Châu Á, thì nghe được vài giờ của mấy đài nước ngoài phát tiếng Việt, còn qua Phi Châu hay Nam Mỹ, có khi cả năm chẳng nghe, chẳng biết gì về tin tức quê nhà. Ấy vậy mà trong lòng tôi lại luôn canh cánh nhớ về quê hương sông nước, biển đảo, đồng bằng cho tới núi non Đại Ngàn của miền cao nước Việt, dạo đó tôi thấy quê hương tôi nơi nào cũng đẹp, không nơi nào trên trái đất này sánh bằng và nỗi nhớ, niềm thương triền miên làm tôi mất ngủ. Còn bây giờ thì tin tức, ca nhạc, thơ văn đều ở trong điện thoại thông minh, nằm gọn trong lòng bàn tay, muốn biết bất cứ thứ gì thì chỉ cần mở ra bấm, quẹt vài cái là nghe và đọc được hết những chuyện gì đã xảy ra trên vũ trụ hành tinh này. Nhứt là qua những người bạn trẻ mà tôi biết rất nhiều chuyện đất nước Việt Nam, từ chuyện trộm cắp, cho vay nặng lãi, giết người cướp của, hiếp dâm, buôn người cho tới chuyện quốc gia đại sự, chuyện ngàn đời trên nước Việt Nam với những tham quan hại người cướp của và cũng tự họ thanh toán lẫn nhau. Chuyện nhỏ, chuyện to, chuyện phóng đại, chuyện tào lao, chuyện nào cũng có trên mạng nhưng sao tôi có cảm giác nó xa lạ, hồng dính lúu gì tới tôi hết. Có lẽ tuổi tác tôi đã cao, mà cũng có lẽ vì cả đời tôi nghe và chứng kiến sự đối trá của thế nhân quá nhiều nên tâm thức tôi không cho phép tôi suy nghĩ lung tung. Tôi để dành thời gian cho trí óc được nghỉ ngơi, nghỉ ngơi chớ hồng phải nghỉ ngơi. Chiều nay nhờ người bạn trẻ, cậu ấy là một nhà thơ, gợi lại tâm trí tôi về miền đất Tây Nguyên nơi thiên nhiên phong phú có phổ núi, có hoa dã quỳ màu vàng giống như hoa hướng dương, mỗi năm vào mùa đông ở Việt Nam, tức là đầu mùa thu Âu Châu, khắp vùng Cao Nguyên hoa dã quỳ vàng rực.

Khuôn viên Vigo

Tôi bèn đi tới một băng đá trong khuôn viên, ngồi xuống. Sau khi hơi thở đều hoà, tôi moi óc, lục lạo coi trong đó có còn nhớ thêm được chút gì về miền Tây Nguyên nữa không. Lần theo tin nhắn của nhà thơ và tình cờ ngồi ở giữa phổ núi quê người, tôi nhớ lại được nơi miền cao quê hương tôi bây giờ là mùa cà phê chín đỏ, theo nhà thơ trẻ là gia đình cậu ta cùng nhiều gia đình khác, còn được cái may mắn của những người trồng cà phê, tuy không khá giả nhưng còn có thu hoạch mỗi mùa. Cũng ở Tây Nguyên có một xã nhờ trồng tiêu mà giàu có, trước đó không lâu, cả xã nhà cửa bình thường, phải nói là xập xệ, bỗng chốc biệt thự mọc lên như nấm mọc sau mưa, nên người ta đặt cho đó là xã Tỷ Phú Hồ Tiêu. Được đâu vài năm những vườn tiêu bị bệnh và chết sạch, cả xã lâm cảnh nợ nần bủa vây đành phải bỏ nhà, bỏ đất, lìa quê, trốn nợ làm người tha phương cầu thực. Bây giờ vườn tiêu chỉ còn những trụ cột dành cho giầy tiêu leo bằng xi măng trợ trợ trong đám cỏ dại và nhiều ngôi biệt thự không có người ở, nằm lạnh lẽo giữa những cây cối um tùm trông như những toà lâu đài hoang trong truyện cổ tích. Xã Tỷ Phú Hồ Tiêu bây giờ có thể gọi là xã Tiêu Điều cũng được.

Xã Tỷ Phú Hồ Tiêu Năm N'Jang, huyện Đắk Song, tỉnh Đắk Nông thời huy hoàng

Tôi đứng lên rời băng đá và đi tiếp lên con đường hướng về trung tâm. Nhưng trong đầu tôi lớn vồn câu hỏi của người bạn trẻ: “*Không nơi nào đẹp bằng quê hương mình phải không anh?*” Trước kia nghe câu này tôi liền hô “Yes” hoặc “Right”. Nhưng sau khi về thăm quê hương chứng kiến sự đổi thay không còn dấu vết thì những ý nghĩ thường tình đã biến mất trong tâm trí tôi luôn. Tôi lưỡng lự, chưa biết trả lời sao, nếu tôi trả lời thẳng e rằng nhà thơ hiểu lầm rồi cho tôi là một tên mất gốc, bội nghĩa vong ân. Trong lúc tôi còn vu vơ suy nghĩ để tìm câu trả

lời, thì chợt thấy trong một hẻm nhỏ có mái che bằng kiếng và nhiều người ngồi ăn uống bên những chiếc bàn xếp đặt cạnh nhau trên đường. Tò mò tôi men vô xem, thì ra những hàng ăn treo bằng hiệu furanchos bằng tấm bản gỗ, hai bên trước cửa nhà hàng bàn ghế lấn ra lề đường chỉ chừa lại lối đi hẹp. Ở Tây Ban Nha thường có những ngôi nhà mang tên furanchos, nơi đây bán thức ăn truyền thống của gia đình tự chế biến và rượu nho cũng tự ủ để gia đình uống, họ uống không hết mới đem ra bán lại, nối tiếp nhau đời này qua đời khác cả mấy trăm năm, riết rồi thành tập quán, về sau nó nổi tiếng được bảo tồn và được công nhận văn hoá ẩm thực để phổ biến cho khách du lịch đến nước này. Dọc theo lối đi có vài chiếc bàn dành cho những người đàn bà bán hàng, những con hàng tươi sống được các bà cạo rửa sạch sẽ và tách ra để trưng bày trên đĩa trông hấp dẫn vô cùng. Những gian bán hàng trông riêng lẻ, nhưng thật ra họ có liên hệ với các nhà hàng, khách mua một đĩa hàng có thể ngồi vào bàn tại một trong những nhà hàng nào cũng được. Trong nhà hàng bán rượu tự ủ và những món ăn khác truyền thống khác. Bây giờ mới đầu mùa thu, khách du lịch còn rất đông, nghe họ nói tiếng Anh, tôi ngờ rằng những thực khách ngồi trong đây, họ đến từ những chiếc thuyền buồm đậu dưới bến sông kia. Số thực khách ngồi trong dãy quán hơi đông nhưng không ồn ào và không chật chội lắm, trông mấy chị bán hàng cũng thanh thoi. Tôi nhìn giá những đĩa hàng mỗi đĩa tám con, con nhỏ giá mười tám euro, con lớn hai mươi lăm euro. Tuy Vigo nổi tiếng hàng tươi và ngon nhất, không biết có “ngon nhất” như quảng cáo không, nhưng nhìn đĩa hàng tươi, sống được tách ra trong và trắng kèm theo trái chanh chế đôi để trong đĩa thấy hấp dẫn lắm, nhìn là muốn ăn ngay. Có lẽ thực khách ăn hàng để khai vị với rượu trắng chơi thôi, thường thì bàn nào tôi cũng thấy ngoài đồ biển ra cũng có các món thịt, cá, tôm, cua lẫn lộn trên bàn.

Tôi nhìn đồng hồ đã hơn sáu giờ chiều, vậy là ăn chiều được rồi. Tôi trở tới một chiếc bàn trống trước một nhà hàng ngồi xuống chiếc ghế. Anh phục vụ đem menu ra đưa tôi và hỏi tôi uống gì. Tôi nói anh chờ tôi xem menu trước. Anh ta gật đầu đồng ý và đi trở vô trong làm gì đó. Tôi mở menu ra xem, phải nói là ở Tây Ban Nha đồ biển rất phong phú, mỗi vùng biển có vài loài tôm, cá khác nhau. Nhà hàng hải sản nơi đây họ chế biến đồ biển trông bắt mắt và lại rất ngon, nói theo ngôn ngữ bình dân của người miền Tây Nam Việt là:

– Ngon bá cháy!

Từ Địa Trung Hải ra Đại Tây Dương, nếu muốn biết vùng biển đó có loại hải sản nào thì chỉ cần gọi một đĩa mariscada. Trước khi ăn, ví von một chút cho vui, ngồi nhìn đĩa mariscada ta tha hồ mà tưởng tượng ra hải sản ở nơi đó có những loài gì và có thể hình dung dưới biển có các loài thủy tộc như tôm thẻ, tôm hùm, mực nang, mực ống và loài cá nhiều màu sắc đang bơi lội hoặc những loại nghêu, sò, ốc, hến, chêm chếp trầm mình phía dưới lòng đất, cát của đáy biển cạn và sâu. Thực đơn đầy đủ giá từ năm chục tới một trăm euro, nhưng bụng tôi không đủ đói để tiêu thụ hết. Cuối cùng tôi chọn mấy món đơn lẻ, chiều rồi tôi không dám ăn hàng vì cái bụng tôi không được tốt lắm, bạch tuộc và tôm thẻ luộc cũng khá hấp dẫn nhưng tôi không thể ăn hết một lần ba bốn món. Tôi gọi anh bồi bàn lại và chọn món mực nhỏ chiên giòn (chipirones) ăn kèm bánh mì và một ly rượu nho trắng. Bao nhiêu đó cũng đủ cho tôi lấp đầy bao tử buổi chiều nay và thưởng thức được hương vị của miệt biển Vigo này.

Tôi có thói quen, hễ mỗi tới một nơi lạ, tôi thích tìm hiểu thức ăn nơi đó hơn. Ngoại trừ đi chung với bạn bè, kêu một mâm mariscada ra cho họ ăn, riêng tôi thì nhắm nháp rượu và để ý tới hương vị của từng món hơn là chuyện ăn nhiều hoặc ăn cho đã. Ngồi vừa nhâm nhi rượu vừa nhìn người ta ăn uống cũng thấy hay hay. Bỗng trong đầu tôi nảy ra câu trả lời cho cậu nhà thơ trẻ bên quê nhà. Tôi bèn móc điện thoại ra và bấm trả lời câu hỏi của người bạn thơ: “Cũng như sự biến đổi trong tự nhiên ta có thể đem ra so sánh với mùa xuân xuất hiện hoa, bướm, cỏ cây, chim muông tất cả với sắc màu tươi trẻ, tới mùa hè vui tươi hơn hờ, mùa thu thì buồn vui tùy cảnh ngộ và cuối cùng tất cả tàn lụi theo mùa đông. Mùa đông chim bay xa tìm nắng ấm và bướm đã chết, lá hoa cây cỏ tiêu điều. Hoa đã quỳ ở quê hương ta vậy, vào cuối đông trên quê hương ta, nó sẽ tàn phai rồi đầu mùa đông năm sau nó sẽ trở lại. Cái quê hương mà ta đã thấy nó cũng như mọi vật trên đời, nó cứ xoay vần, thay đổi và biến mất theo thời gian. Nhưng con người không chấp nhận sự thay đổi nên lòng luôn bất an và tâm thức không bao giờ được yên nghĩ. Có khi nào cậu nghĩ trong lòng mỗi con người chúng ta còn có một quê hương rất thanh bình, nơi có nhiều hoa thơm cỏ lạ và đẹp vô cùng. Có thể nói rằng trên trái đất này không còn có một quê hương nào khác đẹp hơn.”

Sines 20.12.2019

Nguyễn Lê Hồng Hưng

Hoà-Lan: Hội Thảo Về Vi Phạm Nhân Quyền Tại Việt Nam

Nhân dịp kỷ niệm ngày quốc tế nhân quyền, Cộng Đồng Người Việt Tỵ Nạn Cộng Sản tại Hoà-Lan đã tổ chức một buổi hội thảo về tình

trạng vi phạm nhân quyền tại Việt Nam vào lúc 14g00 ngày 8 tháng 12 năm 2019 tại hội trường 't Veerhuis ở thành phố Nieuwegein.

Các đại diện của Gia Đình Quân Cán Chính Việt Nam Cộng Hoà, đảng Việt Tân và một số đồng hương đã đến tham dự buổi hội thảo.

Sau nghi thức chào cờ và hát quốc ca và lời chào mừng đồng hương của ông chủ tịch Cộng Đồng Nguyễn Quang Kế, xướng ngôn viên Nguyễn Minh Anh đã giới thiệu Giáo Sư Phạm Minh Hoàng, một cựu tù nhân lương tâm đến từ Pháp để chia sẻ về tình trạng vi phạm nhân quyền tại Việt Nam cũng như tình hình chính trị trong nước.

Giáo Sư Phạm Minh Hoàng sinh năm 1955 qua Pháp du học vào năm 1973, tốt nghiệp thạc sĩ ngành cơ học ứng dụng. Năm 2000 ông trở về nước làm giảng viên dạy môn toán học ứng dụng tại trường đại học bách khoa ở Saigon. Dưới bút hiệu Phan Kiến Quốc, ông đã viết nhiều bài kêu gọi thực thi dân chủ tại Việt Nam và phản đối việc giao cho nhà thầu Trung Cộng khai thác mỏ Bauxite ở Tây Nguyên. Vào ngày 13-10-2010 ông bị cơ quan An Ninh Cộng Sản bắt giữ và sau đó trong phiên xử ngày 10-8-2011 ông bị kết tội "hoạt động nhằm lật đổ chính quyền nhân dân" và bị tuyên phạt 3 năm tù giam. Sau khi kháng án, ông được giảm xuống còn 17 tháng tù giam. Ông bị tước quốc tịch Việt Nam vào ngày 17-5-2017 và bị trục xuất khỏi Việt Nam vào ngày 24-6-2017 với lý do là "xâm phạm an ninh quốc gia Việt Nam". Hiện nay gia đình ông đã phải chia ly, vợ và con ông vẫn sống tại Việt Nam để chăm sóc cho mẹ già và một người anh là thương phế binh Việt Nam Cộng Hoà.

Trong phần phát biểu với những hình ảnh chiếu trên màn hình, diễn giả Phạm Minh Hoàng đã nêu lên sự vi phạm nhân quyền trầm trọng tại Việt Nam đối với những người bất đồng chính kiến với nhà cầm quyền cộng sản, sự đánh đập dã man đối với các tù nhân lương tâm Trần Thị Nga, Lê Đình Lương,...và hàng trăm tù nhân lương tâm đã lãnh nhận những bản án nặng nề với những tội danh thật mơ hồ như "tuyên truyền chống phá nhà nước" hoặc "âm mưu lật đổ chính quyền nhân dân". Mặc dầu bị đàn áp bởi cộng sản, người dân Việt Nam vẫn kiên cường đứng lên tranh đấu qua các biểu tình chống Formosa gây ô nhiễm môi trường, chống dự luật đặc khu cho Trung Cộng thuê đất 99 năm và luật an ninh

mạng... có những cuộc biểu tình tự phát mà Giáo sư Hoàng có dịp tham gia mà ông không thể ngờ tới lên đến vài ngàn người trong một thời gian thật ngắn.

Trong phần thảo luận diễn ra trong không khí thân mật, mọi người đã trao đổi về tình hình đất nước và nhận thấy rằng cuộc đấu tranh cho Tự Do và Dân Chủ tại Việt Nam mặc dầu còn nhiều chông gai, nhưng là một cuộc đấu tranh vì chính nghĩa đáp ứng mong muốn của đại đa số người dân. Người Việt Nam trong và ngoài nước cần phải đoàn kết đấu tranh mạnh mẽ hơn nữa để sớm chấm dứt chế độ cộng sản và mang lại hạnh phúc cho toàn dân.

Trong buổi hội thảo, ông chủ tịch Cộng Đồng cũng thông báo vào lúc 14g00 ngày 10 tháng 12 năm 2019, đúng vào ngày Quốc Tế Nhân Quyền, tại quảng trường Rond Point Schuman trước quốc hội Âu Châu ở Bruxelles Bỉ Quốc, sẽ có một cuộc biểu tình phản đối sự vi phạm nhân quyền tại Việt Nam.

Thế Truyền tường thuật

Bruxelles: Biểu tình, vận động chính giới EU nhân Ngày Quốc Tế Nhân Quyền 2019

Thế Truyền & Thùy An tường thuật
14/12/2019

Ngày Quốc Tế Nhân Quyền năm nay, cộng đồng Người Việt khắp nơi trên thế giới đã tổ chức những buổi hội thảo, biểu tình và vận động chính giới các nước xuyên suốt nhiều tuần qua.

Riêng tại Âu Châu, một cuộc biểu tình vào Thứ Ba 10 Tháng Mười Hai, do Cộng Đồng Việt Nam Tự Do Vương Quốc Bỉ tổ chức trước trụ sở Quốc Hội Âu Châu tại thủ đô Bruxelles được sự hưởng ứng của khoảng 200 đồng hương Việt Nam với các phái đoàn Nhóm Tinh Thần Diên Hồng đến từ Pháp, Cộng Đồng Người Việt Tị Nạn Cộng Sản tại Hoà Lan, Liên Hội Người Việt Tị Nạn Cộng Hoà Liên Bang Đức, Ủy Ban Thụy Sĩ-Việt Nam (COSUNAM) và đại diện các đảng bộ Việt Tân đến từ Pháp, Đức, Hoà Lan, Bỉ, Na Uy và Đan Mạch. Ngoài ra, chúng tôi nhận thấy có sự hiện diện của các đại diện các cộng đồng Tây Tạng, Ngô Duy Nhĩ và Hong Kong cùng đến tham dự và một số Dân Biểu Quốc Hội Âu Châu. Song song với cuộc biểu tình, một phái đoàn Việt Nam gồm đại diện các tổ chức, hội đoàn như Liên Hội Người Việt Tị Nạn Cộng Sản Cộng Hoà

Liên Bang Đức, Hội Người Việt Tị Nạn Cộng Sản tại Nuremberg, Đảng Việt Tân Âu Châu phối hợp cùng 2 NGO quốc tế là Tổ chức Phóng Viên Không Biên Giới (RSF) và Tổ chức Thiên Chúa Giáo Chống Tra Tấn (ACAT) đã chia thành 3-4 nhóm chuyên trách tiếng Pháp, Pháp-Anh, Anh-Đức có cuộc gặp gỡ 11 Dân Biểu Quốc Hội Âu Châu đặc trách trong các Ủy Ban Nhân Quyền, Ủy Ban Thương Mại Quốc Tế, Khối Đông Nam Á sự vụ, Mậu Dịch giữa Âu Châu và Việt Nam nhằm thảo luận và đề nghị Quốc Hội Âu Châu hoãn phê chuẩn các Hiệp Định Tự Do Thương Mại EU – Việt Nam (EVFTA) và Hiệp Định Bảo Hộ Đầu Tư (IPA).

Tại địa điểm tổ chức, rưng cờ vàng, cờ Tây Tạng, cờ của các nước Bỉ, Hoà Lan, Đức, Pháp phát phới bay trong gió, xen lẫn với các biểu ngữ với nội dung đòi hỏi tôn trọng nhân quyền, đặc biệt hình ảnh của các tù nhân lương tâm tại Việt Nam đã tạo nhiều chú ý cho người đi đường.

Trong nghi lễ khai mạc vào lúc 14g30, mọi người cùng nghiêm trang chào quốc kỳ, hát quốc ca và tưởng nhớ đến các nạn nhân của chế độ độc tài cộng sản. Tiếp theo đó, Bác Sĩ Nguyễn Quốc Bảo đã thay mặt ban tổ chức chào mừng các phái đoàn đến tham dự và đồng hương. Ông cũng nêu lên ý nghĩa của cuộc biểu tình, nhằm đánh động dư luận thế giới về sự vi phạm nhân quyền trầm trọng tại Việt Nam.

Ngoài ra còn có phát biểu của một số hội đoàn ngoại quốc như ông Vincent Metten (International Campaign for Tibet in Brussel), bà Zumretay Arkin (Executive member of World Uyghur Congress), Ms Jo Tam & M. Louis Chik (Stand with Hong Kong from Belgium), ông Phurbo, đại diện Cộng Đồng Tây Tạng tại Bỉ... cũng bày tỏ sự đoàn kết cùng người Việt trong cuộc tranh đấu cho nhân quyền đang bị các nhà cầm quyền Bắc Kinh, Hong Kong và Việt Nam. Về phía người Việt có một số đại diện hội đoàn, đảng phái đã phát biểu gồm ông Đặng Vũ Sơn (Nhóm Tinh Thần Diên Hồng thuộc Phong Trào Trần Văn Bá tại Pháp), Bác Sĩ Hoàng Thị Mỹ Lâm, Chủ Tịch Liên Hội Người Việt Tị Nạn tại CHLB Đức, ông Nguyễn Quang Kế (Chủ Tịch Cộng Đồng Người Việt Tị Nạn Cộng Sản tại Hoà Lan), ông Trịnh Đỗ Tôn Vinh (đại diện Việt Tân Âu Châu) và Nhà văn nữ Nguyễn Thị Tuyết Nga (Bỉ Quốc), v.v.

Các vị này đã bày tỏ sự quyết tâm của người Việt hải ngoại luôn sát cánh cùng đồng bào trong nước trong công cuộc đấu tranh chấm dứt ách cai trị độc tài cộng sản để xây dựng một nước Việt Nam Tự Do, Dân Chủ và Quyền Con Người được tôn trọng.

Linh Mục Nguyễn Hùng Lân (Bỉ quốc) và một vị đại diện nhóm người Tây Tạng đã cùng mọi

người cầu nguyện cho các nạn nhân của cộng sản, đặc biệt là tù nhân lương tâm Đào Quang Thực vừa mới mất trong nhà tù cộng sản vào đúng ngày kỷ niệm Quốc Tế Nhân Quyền 10 Tháng Mười Hai, 2019. Mọi người càng cảm thấy ghê tởm sự vô đạo đức của chế độ Cộng Sản Việt Nam khi biết rằng trại giam của chế độ không cho thân nhân của Nhà Giáo Đào Quang Thực mang xác ông về nhà mai táng và muốn chôn ông trong trại giam.

Cuối ngày, anh Trần Sơn thuộc Đảng Việt Tân sơ lược nội dung cuộc gặp gỡ các dân biểu trong cùng ngày tại trụ sở Quốc Hội Âu Châu.

“Nhân ngày Quốc Tế Nhân Quyền 10 Tháng Mười Hai, chúng tôi đảng Việt Tân và 2 NGO quốc tế là Tổ chức Phóng Viên Không Biên Giới (RSF) và Tổ chức Thiên Chúa Giáo Chống Tra Tấn (ACAT) đã đi vận động các dân biểu Quốc Hội Âu Châu tại Bruxelles, Vương Quốc Bỉ.

Chúng tôi đã gặp một số dân biểu thuộc nhiều quốc gia như Bỉ, Đức, Phần Lan, Đan Mạch và từ nhiều đảng phái khác nhau để trình bày cho các dân biểu đó về những sự kiện gần đây về lãnh vực nhân quyền tại Việt Nam. Đặc biệt phái đoàn đã nêu lên trường hợp các ông Châu Văn Khảm, Trần Văn Quyền, Nguyễn Văn Viễn và Nguyễn Năng Tĩnh đã bị xét xử ngày 11 và ngày 15 Tháng Mười Một vừa qua.

Chỉ riêng trong Tháng Mười Một, 2019 nhà cầm quyền CSVN đã kết án tới 13 nhà dân chủ với những bản án rất là nặng nề, tổng cộng lên tới 92 năm tù. Mặc dù nhà cầm quyền CSVN đã lên tiếng hứa hẹn cải thiện về mặt nhân quyền nhưng từ khi QHAC đã thông qua 2 nghị quyết (2017 và 2018) kêu gọi nhà cầm quyền CSVN phải tôn trọng nhân quyền thì tình hình Việt Nam ngày càng tồi tệ hơn nữa. Điều này cho thấy, đối với nhà cầm quyền CSVN lời nói không đi đôi với hành động. Phái đoàn chúng tôi đã nhấn mạnh với các vị dân biểu QHAC là trước tình hình hiện nay, QHAC không thể nào chuẩn

thuận Hiệp Định Thương Mại Tự Do EU-Việt Nam EVFTA.

Một số vị dân biểu như là bà Saskia Bricmont và một dân biểu người Bỉ cũng rất phẫn nộ về sự kiện ông dân biểu người Czech, Jan Zahradil, là báo cáo viên thường trực của EVFTA từ nhiều năm nay đang có liên hệ mật thiết với nhà cầm quyền CSVN. Đây là sự xung đột lợi ích (conflict of interest), vi phạm Bộ quy tắc ứng xử của QHAC không thể chấp nhận được, và những dân biểu đó đã yêu cầu tạm ngưng tiến trình phê chuẩn EVFTA.

Các vị dân biểu cũng đã cảm ơn phái đoàn đến Quốc Hội để thông tin về tình hình Việt Nam và khuyến khích người Việt khắp nơi nên liên lạc với các dân biểu tại QHAC để báo động về tình hình nhân quyền tại Việt Nam từ đây đến lúc QHAC sẽ bỏ phiếu phê chuẩn EVFTA được ấn định vào ngày 20 Tháng Hai, 2020. Với tình hình nhân quyền tồi tệ và sự đàn áp ngày càng gia tăng trong nước, QHAC không thể nào chuẩn thuận hiệp định tự do thương mại như vậy đối với Việt Nam.”

Sau cùng, ông Lê Hữu Đào, Chủ Tịch Cộng Đồng Người Việt tại Liege, Bỉ Quốc đồng thời cũng là thành viên ban tổ chức buổi biểu tình, trước khi tuyên bố chấm dứt cuộc biểu tình đã một lần nữa cảm ơn tất cả mọi người và trong dịp này đã thông báo về việc một số cộng đồng người Việt tại Âu Châu sẽ liên kết cùng nhau tổ chức kỷ niệm 45 năm ngày Quốc Hận 30 Tháng Tư tại thủ đô Berlin thuộc CHLB Đức vào năm 2020.

Buổi biểu tình cùng cuộc vận động chính giới tại Quốc Hội Âu Châu đã kết thúc vào lúc 17g30 cùng ngày.

Thế Truyền & Thùy An tường thuật

Mừng Đại Lễ Giáng Sinh 2019

Vinkeveen 25/12/2019 Lúc 14 giờ tại nhà thờ Vinkeveen cộng đoàn công giáo Giáo xứ Nữ Vương Các Thánh Tử Đạo Việt Nam tại Hòa Lan đã về tham dự Đại Lễ Mừng Ngôi hai Thiên Chúa Ngôi Hai xuống thế làm người sinh ra nơi máng cỏ hang lừa trong đêm tối mua đông lạnh lẽo tại thành Gierusalem.

Chủ tế Đức ông Phero Trần Văn Hòa

- Thánh lễ do Đức ông Phero Trần Văn Hòa làm chủ tế cùng đồng tế có Cha quản nhiệm giáo xứ Phao Lô Phạm Đình Hiện và cha Gioan Nguyễn Văn Thông.

Trong bài giảng do cha quản nhiệm Phao Lô Phạm Đình Hiện đã chia sẻ nói đến ý nghĩa huyền diệu mà Thiên Chúa đã ban cho loài người ơn đáng cứu chuộc, và Giáng Sinh năm nay ghi dấu ấn **40 năm** ngày Linh mục Phê rô Trần Văn Hòa (nay là Đức Ông Phê rô Trần Văn Hòa) đang định cư tại Pháp quốc và đã nhận bài sai sang làm tuyên úy cho cộng đoàn công giáo Việt Nam trong các trại tỵ nạn tại Hòa lan.

Chia sẻ bài giảng Lm Phao Lô Phạm Đình Hiện

Các em giúp lễ

Ca đoàn Thánh Linh

Cộng đoàn

@@@@@@@@@@@@@@@@@@@@

Tin Thế Giới (HQT t.h)

BBC: Nga triển khai hệ thống tên lửa siêu thanh Avangard

Nhóm các tên lửa siêu thanh Avangard đầu tiên của Nga đã bắt đầu được đưa vào hoạt động. Vị trí nơi đặt các tên lửa này không được tiết lộ, tuy nhiên trước đó giới chức đã ra những chỉ dấu cho thấy chúng có thể được triển khai ở vùng Urals.

Tổng thống Vladimir Putin nói các tên lửa có khả năng mang đầu đạn hạt nhân Avangard di chuyển nhanh hơn tốc độ âm thanh tới trên 20 lần, khiến Nga vượt trội hơn các nước khác trong lĩnh vực này. Các tên lửa có trang bị "hệ thống lượn", cho nên có khả năng di chuyển rất đa dạng, khiến chúng trở nên bất khả phòng chống bởi các hệ thống phòng thủ. Bộ trưởng Quốc phòng Sergei Shoigu xác nhận "phương tiện vận chuyển Avangard siêu thanh đã được đưa vào hoạt động vào lúc 10:00 giờ Moscow hôm 27/12" và gọi đây là một "sự kiện cột mốc".

Ông Putin hôm thứ Năm nói rằng hệ thống Avangard có thể vượt qua được các hệ thống phòng thủ tên lửa đang có và sẽ có trong tương lai, và nói thêm: "Không một quốc gia đơn lẻ nào sở hữu được các vũ khí siêu thanh chứ đừng nói đến các vũ khí siêu tham xuyên lục địa." Phương Tây và các nước khác đang "chơi trò đuổi bắt đối với chúng ta", ông nói. Ông Putin công bố Avangard và các hệ thống vũ khí khác trong bài diễn văn toàn quốc của mình hồi tháng 3/2018, so sánh chúng với "thiên thạch" và "cầu lửa". Vào tháng 12/2018, thử vũ khí này đã bắn trúng mục tiêu tập dượt ở cách xa 6.000km trong cuộc phóng thử tại căn cứ Domparovskiy ở Rặng núi Urals ở miền nam nước Nga.

"Avangard là thử vũ khí mà không hệ thống phòng thủ tên lửa nào đã tồn tại hoặc sắp ra đời của các đối thủ có thể đánh chặn được," ông Putin nói sau vụ thử.

RFA: Bộ Ngoại giao Triều Tiên đáp trả Hoa Kỳ về nhân quyền: "Mèo không sợ tiếng chuột"

Hôm 21/12/2019, Người phát ngôn Bộ Ngoại giao CHDCND Triều Tiên đã ví những nhận xét của Trợ lý Bộ trưởng ngoại giao Hoa Kỳ như là "tiếng kêu của một con chuột" khi đề cập đến tình hình nhân quyền tại Triều Tiên. Trong một bài trả lời phỏng vấn VOA, Trợ lý Bộ trưởng ngoại giao Hoa Kỳ về dân chủ, nhân quyền và lao động, ông Robert Destro nói rằng "Washington phải giao chiến với một kẻ vi phạm nhân quyền như Triều Tiên để buộc họ thay đổi hành vi của mình".

Đáp lại những nhận xét này, Người phát ngôn Bộ Ngoại giao Triều Tiên nói rằng, những nhận xét của ông Robert Destro là "sự liều lĩnh chống lại CHDCND Triều Tiên".

"Những từ ngữ độc hại như vậy xuất hiện vào thời điểm mối quan hệ Mỹ Triều đang rất nhạy cảm, chỉ mang lại kết quả làm nghiêm trọng thêm tình hình vốn đã căng thẳng, như đổ thêm dầu vào lửa", Thông Tấn Xã Triều Tiên dẫn lời. Hôm 18/12/2019, tại phiên họp toàn thể lần thứ 74, Đại Hội Đồng Liên Hợp Quốc đã nhất trí thông qua Nghị quyết về tình hình nhân quyền ở CHDCND Triều Tiên mà không cần biểu quyết, do Ủy ban thứ 3 phụ trách nhân quyền thuộc Liên hợp quốc đệ trình vào tháng trước. Nghị quyết năm nay cũng tương tự như các nghị quyết trước đây về nhân quyền ở Triều Tiên. Nội dung lên án chính quyền Triều Tiên đã thực hiện các hành vi vi phạm nhân quyền nghiêm trọng và thô bạo, được thực hiện có tổ chức trên diện rộng trong một thời gian dài như bắt cóc, giam giữ tùy tiện, tra tấn, cưỡng bức lao động, và tước đoạt hầu như tất cả các quyền dân sự và chính trị của người dân.

RFI: Người Hồng Kông phản đối khách Hoa lục gom hàng, biểu tình tiếp diễn

Hôm 29/12/2019, hơn 1.000 người tập hợp trong một công viên ở khu phố tài chính Hồng Kông dưới cơn mưa tầm tã, hô những khẩu hiệu đòi dân chủ. Reuters cho biết đám đông cả già lẫn trẻ đều mặc trang phục màu đen, đeo khẩu trang che mặt, che những chiếc dù đã trở thành biểu tượng, bày tỏ quyết tâm đấu tranh không ngơi nghỉ.

Tối cùng ngày, cảnh sát lại ập vào một trung tâm thương mại gần biên giới Hoa lục, có ít nhất 15 người bị bắt giữ. Người biểu tình đòi dân chủ muốn tố cáo khách du lịch từ Trung Quốc sang gom hàng vì ở Hồng Kông giá rẻ hơn và bảo đảm chất lượng hơn. Rõ ràng những người khách từ Hoa lục là đích nhắm của hình thức phản kháng mới được gọi là « shopping ».

Những lời kêu gọi trên các ứng dụng tin nhắn mã hóa đề nghị người đấu tranh dân chủ « đi mua sắm » tại nhà ga Thượng Thủy (Sheung Shui). Đây là trạm xe điện ngầm cuối cùng của Hồng Kông trước khi đến Thâm Quyển, thành phố đóng vai trò tử kính trưng bày cho chủ nghĩa tư bản đồ của nước Cộng hòa Nhân dân Trung Hoa. Trên cầu vượt dành cho người đi bộ dẫn đến trung tâm thương mại Land Mark North bên cạnh, những người phản kháng cố gắng ngăn trở hành khách. Một số tung những cú đá vào các túi xách, những tiếng kêu la, những chiếc va li được kéo chạy hỗn loạn cầu cứu, và theo South China Morning Post, có một người đàn ông đã bị thương.

« Quay về Hoa lục ! », « Về Trung Quốc mà mua sắm ! ». Những người biểu tình hô to những câu như vậy, cùng với các khẩu hiệu của phong trào chống chính quyền Hồng Kông đã kéo dài gần bảy tháng.

VOA: Đánh bom bằng xe tải giết chết ít nhất 90 người ở thủ đô Somalia

Ít nhất 90 người thiệt mạng khi một chiếc xe tải chở bom phát nổ tại một trạm kiểm soát đông người và xe ở thủ đô Mogadishu của Somalia hôm thứ Bảy 28/12, một tổ chức quốc tế hoạt động ở nước này cho biết. Đây là vụ tấn công nguy hiểm nhất trong vòng hơn hai năm qua. Thứ bảy là ngày làm việc ở đất nước Hồi giáo và vụ nổ xảy ra vào giờ cao điểm trong buổi sáng.

Tổ chức quốc tế không muốn nêu tên cho biết số người chết là hơn 90, trong đó có các sinh viên đại học và 17 cảnh sát viên. Không có phe phái nào nhận trách nhiệm ngay về vụ nổ, nhưng thị trường thành phố quy trách nhiệm cho nhóm Hồi giáo al Shabaab có liên kết với al Qaeda.

Nhóm này thường thực hiện các cuộc tấn công như vậy nhằm làm suy yếu chính phủ được đội quân gìn giữ hòa bình của Liên Hiệp Quốc và Liên hiệp châu Phi hậu thuẫn. Vụ tấn công chết chóc nhất bị quy cho al Shabaab xảy ra hồi tháng 10 năm 2017 khi một chiếc xe tải chở bom phát nổ bên cạnh một xe bồn chở nhiên liệu ở Mogadishu, tạo ra quả cầu lửa khiến gần 600 người thiệt mạng.

Nhóm này đôi khi không nhận trách nhiệm về các cuộc tấn công gây ra phản ứng dữ dội của công chúng, chẳng hạn như vụ đánh bom tự sát năm 2009 trong một buổi lễ tốt nghiệp của các sinh viên y khoa.

BBC: Mỹ mua đèn Giáng sinh Trung Quốc "made in Vietnam"

Theo Bloomberg, trong nhiều năm qua, Trung Quốc vẫn là nhà sản xuất, cung cấp đèn và đồ trang trí Giáng sinh chủ yếu cho thị trường Mỹ. Nhưng cuộc chiến thương mại Mỹ-Trung khiến các nhà nhập khẩu Mỹ phải đổi hướng. Lý do là Mỹ áp thuế lên hàng hóa Trung Quốc khiến

nhiều mặt hàng ở đây tăng giá mạnh. Trong bối cảnh đó, Mỹ tìm đến Việt Nam.

Các lô hàng đèn và đồ trang trí Giáng sinh nhập khẩu đường biển từ Việt Nam qua Mỹ đã tăng gấp đôi trong 10 tháng đầu năm so với cùng kỳ năm 2018. Trong khi đó, cũng trong khoảng thời gian trên, nhập khẩu đèn từ Trung Quốc của Mỹ đã giảm tới 49%.

Nhưng câu chuyện đằng sau việc này phức tạp hơn nhiều. Các nhà sản xuất Trung Quốc đã tìm cách không dán nhãn "Made in China" vào hàng hóa của mình để tránh bị đánh thuế. Họ đưa hàng hóa sang qua biên giới những 'người hàng xóm' như Việt Nam và dán lại nhãn, ví dụ "Made in Vietnam," rồi xuất sang Mỹ. Hồi tháng Năm, Tổng thống Trump đã giáng thêm 25% thuế quan lên đèn Giáng sinh Trung Quốc, tăng từ 10% trước đây.

Mặt hàng này không nằm trong danh sách của thỏa thuận thương mại giai đoạn một giữa Mỹ và Trung Quốc đầu tháng này. Đại diện Tổng cục Hải quan Việt Nam, ông Âu Anh Tuấn, nói với Bloomberg rằng, kiểm soát dòng hàng hóa bất hợp pháp là trở ngại của Việt Nam hiện nay. Mới đây, Hải quan nước này đã phát hiện ra 14 trường hợp xuất khẩu hàng hóa với nhãn giả. Thặng dư hàng hóa Việt Nam với Hoa Kỳ đã tăng lên 46,3 tỷ đô la trong 10 tháng đầu năm 2019 - tăng 39% so với cùng kỳ năm ngoái - khiến Việt Nam trở thành mục tiêu của Nhà Trắng.

Tin Việt Nam

VOA: Khủng hoảng thịt heo ở Việt Nam: Chính phủ gặp khó?

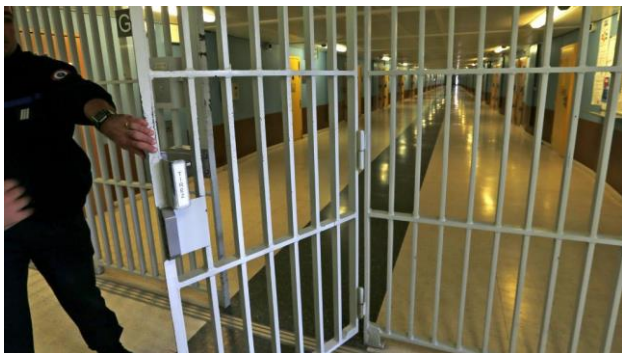
Chính phủ Việt Nam không thể làm gì nhiều để ngăn chặn cuộc khủng hoảng thịt heo vốn đẩy giá loại thịt này tăng phi mã và cũng không nên dùng các biện pháp hành chính để điều tiết thị trường, một nhà quan sát từ trong nước nói với VOA.

Dịch tả heo châu Phi hoành hành ở Việt Nam trong nửa đầu năm 2019 đã đẩy giá thịt heo ở Việt Nam tăng lên mức kỷ lục từ trước đến nay, gây xáo trộn trong đời sống người dân trong bối cảnh chỉ còn hơn một tháng nữa là Tết đến với nhu cầu thịt heo tăng cao. Theo số liệu của Cục Chăn nuôi, Bộ Nông nghiệp và Phát triển Nông thôn, được trang mạng VnExpress dẫn lại thì đàn heo Việt Nam vào thời điểm tháng 12 năm 2019 đã giảm xuống còn 22 triệu con từ mức 28 triệu trước khi xảy ra nạn dịch. Bộ Nông nghiệp và Phát triển Nông thôn cũng dự đoán Việt Nam sẽ thiếu khoảng 200.000 tấn thịt heo cho dịp Tết, trong khi Bộ Công thương lại đưa ra con số thiếu tới 300.000 tấn, cũng theo tờ báo mạng này.

Trong khi đó, phát biểu tại hội nghị ngành nông nghiệp ngày 23/12, Thủ tướng Việt Nam được dẫn lời trấn an rằng 'nguồn thịt lợn hiện nay đủ đáp ứng nhu cầu của người dân và không có chuyện thiếu hụt'. Các cơ quan chức năng cũng cho rằng tình trạng thiếu hụt thịt heo vào dịp Tết một phần là do 'có hiện tượng người chăn nuôi ém hàng chờ giá tăng cao hơn nữa mới bán'.

RFI: Việt Nam: Cựu bộ trưởng lãnh án tù chung thân về tội tham nhũng

Hôm 28/12/2019, kết thúc phiên xử về tham nhũng liên quan đến tập đoàn nhà nước MobiFone, ông Nguyễn Bắc Sơn, nguyên bộ trưởng Thông Tin và Truyền Thông, đã bị tuyên án chung thân. Trước đó Viện Kiểm Sát đã đề nghị bản án tử hình đối với ông Nguyễn Bắc Sơn về tội nhận hối lộ, nhưng cuối cùng tòa chỉ tuyên án chung thân, do gia đình của ông Nguyễn Bắc Sơn hôm qua đã nộp lại đủ 66 tỉ đồng tiền mặt, tương đương với 3 triệu đôla tiền hối lộ nhận từ Phạm Nhật Vũ, cựu chủ tịch hội đồng quản trị Công ty cổ phần Nghe nhìn toàn cầu AVG, để thông qua thương vụ Mobifone mua AVG.

Vụ mua bán này đã khiến công ty viễn thông của nhà nước MobiFone bị thiệt hại. Bị cáo Nguyễn Bắc Sơn bị xem là người chịu trách nhiệm cao nhất, đứng đầu trong số những người bị khởi tố. Trong vụ xử này, một cựu bộ trưởng khác của bộ Thông Tin và Truyền Thông là ông Trương Minh Tuấn lãnh án 14 năm tù, cũng vì đã nhận tiền hối lộ của ông Phạm Nhật Vũ. Ông Phạm Nhật Vũ chính là em trai của tỷ phú đôla Phạm Nhật Vượng, người giàu nhất Việt Nam hiện nay, người sáng lập và hiện là chủ tịch tập đoàn Vingroup. Bản thân ông Phạm Nhật Vũ thì bị tuyên phạt 3 năm tù về tội hối lộ hai cựu bộ trưởng nói trên, cũng như hối lộ cho các quan chức khác. Trong vụ xử này, 11 bị cáo khác lãnh án từ 2 đến 23 năm tù, lãnh án nặng nhất là hai cựu lãnh đạo MobiFone Lê Nam Trà (23 năm) và Cao Duy Hải (14 năm).

RFA: Việt Nam gán tội hình sự cho một số nhà hoạt động chính trị

Một số nhà hoạt động chính trị thuộc diện Bộ Công an Việt Nam truy nã bị chuyển tội danh từ tội chính trị sang các tội danh hình sự khác như “môi giới mại dâm” hay “nhận hối lộ”.

Hội anh em Dân chủ (AEDC) dẫn nguồn từ trang web của Bộ Công an Việt Nam cho biết, ông Nguyễn Văn Tráng, ông Mai Văn Tám là thành

viên Hội này bị đổi từ tội danh “hoạt động nhằm lật đổ chính quyền” sang tội danh “môi giới mại dâm”. Bà Phạm Thị Lan bị đổi từ tội danh “hoạt động nhằm lật đổ chính quyền” sang tội danh “làm giả con dấu, tài liệu của cơ quan, tổ chức” rồi sau đó là tội danh “sử dụng trái phép vũ khí thô sơ”.

Ông Trần Minh Nhật, đảng viên đảng Việt Tân, bị chuyển từ tội danh “không chấp hành án” sang tội danh “nhận hối lộ”. Ông Thái Văn Dung, ông Lê Văn Sơn, cũng là đảng viên Đảng Việt Tân, bị chuyển từ tội danh “không chấp hành án” sang tội danh “ xúi giục hoặc giúp người khác tạt sạt”. Chủ tịch Hội AEDC, luật sư Nguyễn Văn Đài cũng đã ra thông cáo phản đối việc Bộ Công an Việt Nam thay đổi tội danh trên lệnh truy nã của những nhà hoạt động nói trên.

Đồng thời, kêu gọi các tổ chức Quốc tế cùng nhau lên án hành động này của nhà cầm quyền Việt Nam. Theo nội dung thông cáo, “Việc hình sự hóa này nhắm mục đích sâu xa hơn là có lý có đầy mạnh việc truy tìm trong nước, hay yêu cầu các nước lân cận bắt và dẫn độ những người đang bị truy nã về Việt Nam để trừng phạt họ.

Đồng thời nhà cầm quyền cộng sản Việt Nam rất ranh ma để né tránh sự lên án của quốc tế đối với các vi phạm nhân quyền của họ.” Ngoài ra, Hội AEDC cũng kêu gọi các chính phủ Hoa Kỳ, Canada, Australia, EU,...

cùng với Cao Ủy LHQ về tị nạn hãy nhanh chóng cho phép những người có tên nêu trên mà còn đang cư trú ở Thái Lan được phép sang tị nạn chính trị trong trường hợp khẩn cấp. Tránh để họ bị bắt cóc đưa trở lại Việt Nam như trường hợp của ông Trịnh Xuân Thanh – cựu quan chức ngành dầu khí, và blogger Trương Duy Nhất,....

những người đã bị an ninh Việt Nam bắt cóc khi đang xin quy chế tị nạn ở nước ngoài.

BBC: Vì đâu không khí Hà Nội ngày càng độc hại?

Không khí Hà Nội tuần qua có thời điểm đã lọt vào vị trí đầu bảng về ô nhiễm trên thế giới theo xếp hạng của Air Visual và hiện vẫn đang trong tình trạng rất xấu.

Chính quyền Hà Nội mới đây đưa ra danh sách 12 nguồn chính gây ra tình trạng này, trong đó có khí xả thải từ ô tô, xe máy; xây dựng, phá dỡ các công trình; người dân đốt rơm rạ, rác. Danh sách này được cho là quá rộng và chung chung, và một số chuyên gia môi trường nêu ý kiến, tập trung vào ba nguyên nhân chính và đề xuất giải pháp. Một nghiên cứu dựa trên các dữ liệu năm 2015 của các nhà khoa học Việt Nam chỉ ra rằng các nhà máy nhiệt điện than quanh Hà Nội có thể là một trong các nguồn chính cho sự ô nhiễm ngày càng tăng của thủ đô. Phương tiện giao thông cũng được xác định là một trong các nguyên nhân chính gây ra ô nhiễm không khí nặng tại Hà Nội, trong đó xe máy là 'thủ phạm' đầu bảng.

Nhiều công trình xây dựng không tuân theo quy định, xe ra vào công trình cũng không được rửa, mang theo rất nhiều bụi đất bắn ra ngoài môi trường khiến nhiều tuyến đường của thành phố luôn trong tình trạng bụi mù mịt. Trong tháng 12, đặc biệt trong các ngày 12-13/12, Hà Nội đã có thời điểm đứng đầu bảng xếp hạng của Air Visual về nồng độ bụi mịn PM2.5 trong không khí, với màu nâu - mức vô cùng độc hại cho sức khỏe.

Đỉnh điểm là vào khoảng 06:15 sáng 13/12, nồng độ PM 2.5 tại Hà Nội là 361, vượt qua Dhaka (Bangladesh) và Sarajevo (Bosnia, Herzegovina), trở thành thành phố có mức độ ô nhiễm cao nhất toàn cầu.

Cho tới ngày 17/12, chất lượng không khí của Hà Nội luôn dao động trong các màu tím và đỏ, nghĩa là vẫn ở mức rất xấu.

RFA: Hai quan chức chính quyền Hà Nội bị bắt giam vì liên quan đến vụ Nhật Cường

Cơ quan Cảnh sát điều tra Bộ Công an hôm 28/12 vừa ra lệnh khởi tố bị can, bắt tạm giam, khám xét nơi ở và nơi làm việc đối với ông Nguyễn Văn Tứ, Chánh Văn phòng Thành Ủy Hà Nội và bà Phạm Thị Thu Hương, Chánh Văn phòng Sở Kế hoạch và Đầu tư Hà Nội. Theo truyền thông trong nước, hai người bị điều tra về tội "Vi phạm quy định về đấu thầu gây hậu quả nghiêm trọng" theo điều 222 Bộ

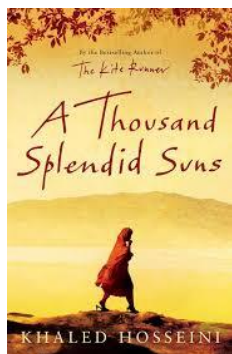

Luật Hình sự năm 2015. Như vậy, tính đến thời điểm này, Bộ Công an đã khởi tố ít nhất 12 người về các tội danh khác nhau liên quan đến Công ty Trách nhiệm hữu hạn Giải pháp phần mềm Nhật Cường. Đây là công ty đã trúng thầu một loạt các dự án về công nghệ cao vào các cơ quan của thành phố Hà Nội với trị giá lên đến hàng ngàn tỷ đồng. Hiện tại, Cơ quan Cảnh sát Điều tra Bộ Công an đang điều tra mở rộng vụ án buôn lậu, Vi phạm quy định về kế toán gây hậu quả nghiêm trọng, rửa tiền xảy ra tại công ty Nhật Cường. Hồi cuối tháng 11, Bộ Công an đã có quyết định khởi tố, lệnh bắt bị can để tạm giam và lệnh khám xét đối với ông Nguyễn Tiến Học - nguyên Phó giám đốc Sở Kế hoạch Đầu tư Hà Nội về tội "Vi phạm quy định về đấu thầu gây hậu quả nghiêm trọng".

Cùng ngày, Công an cũng bắt giữ bà Phạm Thị Kim Tuyền, Trưởng phòng Đăng ký kinh doanh Sở Kế hoạch và Đầu tư với cùng tội danh. Trước đó, ông Huy đã bị khởi tố về tội "buôn lậu" và "rửa tiền". Bộ Công an cũng có quyết định khởi tố bị can đối với ông Bùi Quang Huy, Tổng giám đốc công ty Nhật Cường về cùng tội danh. Ông Huy hiện đã bỏ trốn và đang bị truy nã.

QHT

Truyện ngắn

Ngàn ánh dương rực rỡ

Khaled Hosseini

Trúc Hà dịch

Chương 45

Mariam

“Con trên lầu, chơi với Mariam,” Zalmai nói.

“Còn mẹ ở đâu?”

“Mẹ... mẹ ở dưới nhà, nói chuyện với ông đó.”

“Thì ra,” Rasheed nói. “Thông đồng há.”

Mariam nhìn thấy nét mặt Rasheed giãn ra, nếp nhăn trên trán y biến đi, cũng như sự hồ nghi và ngờ nhện trong đôi mắt y. Rasheed ngồi thẳng lên, và trong vài khoảnh khắc ngắn, y chỉ có vẻ tự lự, giống như thuyền trưởng được báo sắp có nổi loạn đang thận trọng tính nước hành động.

Y nhìn lên. Mariam mở miệng nói điều gì, nhưng Rasheed giơ tay lên, và chẳng cần nhìn nàng, y nói, “Trễ rồi, Mariam.”

Xoay qua Zalmai, y lạnh lùng bảo, “Còn cậu, lên lầu.”

Mariam thấy mặt thẳng Zalmai căng thẳng. Nó nhìn cả ba người với vẻ lo lắng. Nó cảm nhận trò chơi mách lẻo của nó đã đưa đến một điều gì nghiêm trọng - nghiêm trọng của người lớn - trong căn phòng. Nó liếc nhìn Mariam, rồi mẹ nó, với vẻ tuyệt vọng và hối hận.

Bằng giọng thúc bách, Rasheed nói, “Ngay tức thì!”

Rasheed xách tay thẳng Zalmai và nó ngoan ngoãn để y dẫn nó lên lầu.

Mariam và Laila đứng ngây người, mắt nhìn xuống đất, như thể nếu họ nhìn nhau thì họ sẽ xác nhận điều Rasheed nghĩ, rằng trong lúc y phải mở cửa và kiêng va-li cho những người chẳng thèm ban cho y một cái nhìn, thì một âm mưu dâm dục đang được hình thành ngay trong nhà y, trước mắt con trai cưng của y. Cả hai không nói tiếng nào. Họ lắng nghe tiếng chân bước nơi hành lang trên gác, một tiếng chân nghe nặng nề đe dọa, còn tiếng kia là bước ngắn

của một con vật nhỏ và sợ sệt. Họ nghe tiếng thì thào qua lại, tiếng van xin, tiếng trả lời cộc lốc, tiếng cửa đóng, tiếng chìa khóa vặn. Rồi sau đó tiếng chân một người chạy trở xuống, giờ nóng nảy hơn.

Mariam thấy chân Rasheed nện thình thịch trên những bậc thang đi xuống. Nàng thấy y bỏ chìa khóa vô túi, thấy sợi dây nịt của y với phần đục lỗ quần chặc quanh mấy ngón tay. Cái khóa dây nịt bằng đồng giả kéo lê phía sau, nảy trên các bậc thang.

Mariam tiến tới để chặn Rasheed lại nhưng y xô nàng ra và tiến tới. Rồi không nói tiếng nào, y vung dây nịt vô Laila. Y làm nhanh đến độ Laila không kịp lùi lại hay tránh né, hay cả đưa tay lên đỡ. Laila chạm ngón tay lên thái dương, nhìn máu, nhìn Rasheed, vẻ kinh ngạc. Ánh mắt hoài nghi đó chỉ kéo dài vài giây thôi rồi biến thành thù hận.

Rasheed vung dây nịt lần nữa. Lần này Laila đưa cánh tay lên chống đỡ và cố chụp sợi dây. Nhưng chụp hụt, và Rasheed lại một lần nữa quật xuống. Laila chụp được nhưng chỉ ngăn ngui trước khi Rasheed giật mạnh ra và tiếp tục quất vào người nàng. Laila chạy quanh phòng, còn Mariam hét loạn lên những lời van xin trong khi Rasheed rượt đuổi Laila, chặn đường và quất túi bụi vào người Laila. Tới một lúc, Laila hụp xuống và làm thế nào mà đấm được một cú vô tai Rasheed, khiến y chửi thề và càng đuổi theo Laila hăng hơn nữa. Y chụp được Laila, ném nàng vô tường và đánh nàng túi bụi, cái khóa dây nịt quất vô ngực, vô vai, vô hai cánh tay đưa lên, vô các ngón tay của nàng, đánh tới đâu máu tươi rơi tới đó.

Mariam không đếm nổi bao nhiêu lần sợi dây nịt đã quất xuống, bao nhiêu lần nàng đã van xin Rasheed, bao nhiêu lần nàng đã chạy quanh hai kẻ đang hỗn độn nghiêng rặng, đấm đá, quất dây nịt, trước khi nhìn thấy những ngón tay cào vô mặt Rasheed, những móng tay bầu chặt vô quai hàm của y, ghi tóc y và cào vô trán y. Không biết bao lâu trước khi Mariam nhận ra, vừa kinh hãi vừa thích thú, đó là những ngón tay của chính nàng.

Rasheed buông Laila ra và quay qua Mariam. Thoạt đầu, y nhìn nàng mà không thấy, rồi mắt y neoh lại thú vị đánh giá Mariam. Trong ánh mắt có sự chuyển đổi từ lúng túng đến sốc bất ngờ rồi bất bình, thậm chí thất vọng nhưng chỉ kéo dài giây lát.

Mariam nhớ lại lần đầu nhìn thấy đôi mắt của Rasheed, trong gương, dưới tấm khăn voan

ngày cưới, dưới sự chứng giám của ông Jalil, ánh mắt của họ đã chạm nhau như thế nào, y thờ ơ, nàng thì ngoan ngoãn, thuần phục, gần như xin lỗi.

Xin lỗi. Giờ đây nhìn vào đôi mắt ấy, Mariam thấy mình đã là một kẻ ngu xuẩn.

Nàng tự hỏi nàng đã là một người vợ dối trá hay chẳng? Một người vợ tự mãn? Một người đàn bà xấu xa? Không đáng tin? Thô lỗ? Nàng đã cố ý làm điều gì có hại cho người đàn ông này hay chẳng để phải hứng chịu sự tàn độc của y, những bạo hành liên tục cùng sự thỏa mãn của y khi hành hạ nàng? Chẳng phải nàng đã chăm sóc cho y khi y đau ốm? Nấu nướng cho y và dọn dẹp của y ăn, và theo sau dọn dẹp đúng như nhiệm vụ của nàng?

Chẳng phải nàng đã dâng cả tuổi xuân cho người đàn ông này?

Nàng có bao giờ làm điều gì đáng để phải chịu sự tàn độc của y?

Sợ dậy nịt rơi đánh bịch xuống đất lúc Rasheed buông nó ra để tiến tới Mariam. Tiếng rơi bịch như để nói rằng có những việc phải làm bằng hai bàn tay không.

Nhưng vừa lúc Rasheed nhào tới nàng, Mariam nhìn thấy Laila đứng sau lưng y đang nhắc cái gì đó ở dưới đất lên. Mariam thấy tay Laila dơ lên cao, dừng lại, rồi đập mạnh xuống một bên mặt của Rasheed. Kiến bể tan của ly nước rơi là tả xuống đất. Có máu trên bàn tay của Laila, máu tuôn ra từ vết cắt trên má của Rasheed, máu chảy dài xuống cổ, xuống áo của y. Rasheed quay người lại, nghiêng răng, mắt toé lửa.

Cả hai, Rasheed và Laila, ngã ùng xuống đất, quần vật nhau. Cuối cùng y đè được Laila xuống, hai tay bóp cổ nàng.

Mariam cào lên người Rasheed, đâm vào ngực y, lao vô người y. Nàng làm mọi cách để gỡ tay y khỏi cổ Laila. Nhưng mấy ngón tay của Rasheed vẫn bóp chặt quanh ống thở của Laila, và Mariam biết y nhất định sẽ làm tới cùng. Y muốn bóp cổ Laila cho tới chết, mà Mariam và Laila không tài nào chống lại được.

Mariam lùi lại và rời khỏi căn phòng. Nàng còn nghe được tiếng đám thỉnh thịch trên lầu, biết được hai bàn tay tí hon đang đập vô cánh cửa bị khóa. Mariam chạy băng qua hành lang. Nàng tung cửa trước. Băng qua sân. Trong nhà kho, Mariam chụp cái xẻng.

Rasheed không biết Mariam đã trở lại phòng. Y vẫn còn đè trên người Laila, mắt mở căng điên

dại, hai bàn tay xiết cổ nàng. Mặt Laila giờ đã chuyển sang tím, hai mắt đã trợn ngược. Mariam thấy Laila không còn chống cự. Y sẽ giết Laila, Mariam nghĩ. Y thực sự có ý đó. Và Mariam không thể để, không cho phép điều đó xảy ra. Y đã cướp đi của nàng quá nhiều trong 27 năm chung sống vợ chồng. Nàng không thể để y cướp đi Laila nữa.

Mariam trụ hai chân xuống, tay nắm chặt cái xẻng. Nàng giơ xẻng lên. Nàng kêu tên y. Nàng muốn y nhìn thấy.

"Rasheed."

Y nhìn lên. Mariam vung xuống. Trúng ngay thái dương của y. Cú đập quá mạnh khiến y văng khỏi người Laila.

Rasheed đưa tay lên sờ đầu. Y nhìn máu trên mấy ngón tay của y, rồi nhìn Mariam. Mariam nghĩ hình như nét mặt y dịu xuống. Nàng tưởng điều gì đó đã xảy ra giữa hai người, có thể nàng đã đập vô đầu y, hiểu theo nghĩa đen, chút ít hiểu biết. Có thể y cũng nhìn thấy gì đó trên gương mặt nàng, Mariam nghĩ, một điều gì đó đã khiến cho y tỉnh ngộ. Có thể y đã nhìn thấy được dấu vết của tất cả sự quên mình, tất cả sự hy sinh, tất cả những nỗ lực tận cùng của nàng để sống với y bao nhiêu năm nay, chịu đựng liên tục sự khinh miệt và bạo hành của y, những bới móc kiểm chuyện và tách ác độc của y. Có phải nàng nhìn thấy sự kính nể trong mắt y? Hay sự hối hận?

Nhưng ngay lúc đó, môi trên của Rasheed nhếch lên nụ cười độc ác, và Mariam hiểu ngay tất cả sẽ vô ích, thậm chí có thể vô trách nhiệm, nếu nàng không làm cho tới cùng. Nếu nàng tha cho y lúc này, thử hỏi được bao lâu trước khi y móc chìa khóa trong túi ra, lên lầu lấy cây súng y cất trong phòng nhốt Zalmai? Nếu Mariam biết chắc rằng y sẽ thỏa mãn khi bắn một mình nàng thôi, rằng có hy vọng y sẽ tha cho Laila, thì có lẽ nàng đã buông xẻng. Nhưng trong đôi mắt của Rasheed, Mariam chỉ nhìn thấy thăm sát cho cả hai, nàng và Laila.

Và vì thế, Mariam đã giơ cao cái xẻng, cao tới đa nàng có thể, khiến nó chạm eo sau lưng nàng. Nàng xoay cho cạnh bén của cái xẻng thẳng đứng và đồng thời, nàng chọt nghĩ đây là lần đầu tiên nàng quyết định cuộc đời của nàng.

Rồi với ý nghĩ đó, Mariam quất cái xẻng xuống. Lần này nàng dùng hết sức.

(còn tiếp)

Tiệm Nail, sáng chủ nhật (*)

Bữa đó là chủ nhật. Con được mười tuổi. Má mở cửa tiệm làm móng và mùi acetone từ những đồ làm móng ngay tức thời sục vào lỗ mũi con. Nhưng mũi của má con mình quen chúng rất nhanh, luôn luôn là như vậy. Má không phải là bà chủ tiệm, nhưng công việc của má là mỗi sáng chủ nhật cai quản tiệm – ngày rảnh rỗi nhất trong tuần. Bên trong tiệm, má bật đèn và lấy những chấu cắm điện của mấy cái ghế pedicure tự động đem cắm vào ổ điện. Nước chảy ùng ục trong ống dẫn dưới bàn ngồi trong khi con đi vô phòng đợi để khuấy cà-phê bột.

Ngay lúc đó con thấy bà ta. Bà cỡ chừng bảy mươi, tóc trắng lòa xòa rủ trên gương mặt thon với đôi mắt sâu màu xanh đậm, và bà có cái nhìn thẳng của người đã đi quá nơi mình phải tới, nhưng rồi vẫn bước luôn. Bà nhìn soi mói vào trong cửa tiệm, chiếc bóp da cá sấu màu đỏ rượu bordeaux nắm chặt trong tay. Con mở cửa cho bà bước vô, hơi chút cà nhắc. Gió đã thổi bật chiếc khăn choàng màu xanh ô-liu ra khỏi cổ bà, và bây giờ nó nằm một bên vai, rủ xuống tới tận sàn. Má mỉm cười đứng dậy. ‘Con giúp bác làm cái gì?’ má hỏi bằng tiếng Anh.

‘Làm chân cho dì, được không cô?’ Giọng bà yếu, thể như có lẫn tiếng rè chen vô. Con giúp bà cởi áo choàng, máng nó trên máng áo và dẫn bà lại ghế pedicure trong khi má bật bộ phận sưởi bột nơi bồn ngâm chân rồi bỏ thêm muối và dung dịch rửa chân vô nước đang sôi bong bóng. Mùi hoa oải hương (lavender) hóa học lan tỏa khắp phòng. Con nắm chặt cánh tay bà và giúp bà ngồi xuống ghế. Bà có mùi mồ hôi khô trộn với mùi ngọt gắt của dầu thơm mua nơi tiệm tạp hóa. Con thấy mạch máu bà đập trong tay con đang nắm trong khi bà thả người xuống ghế. Bà có vẻ mong manh hơn ngoài mặt. Vừa khi bà thoải mái ngã lưng trên chiếc ghế da, bà hướng mắt qua phía con. Giữa tiếng ồn của những vòi phun nước con không hiểu bà nói gì, nhưng con nhìn môi thấy bà nói ‘Cám ơn cháu.’

Khi những vòi phun nước đã xong phần việc, nước đã ấm và bóng màu ngọc bích với lớp bọt, bà nói má bỏ giùm chân bà vô bồn rửa. Bà ngồi im không cục cựa. Mắt nhắm.

‘Bác,’ má nói. Trong tiệm móng, thường là vang ồn tiếng người, nhạc nhọt, hay truyền hình với Oprah hoặc tin tức, nhưng giờ thì im lặng. Chỉ có những ngọn đèn kêu ro ro trên đầu má con mình. Được một hồi, bà mở mắt ra, đôi mắt vẽ xanh có viền hồng bao quanh và ướt, rồi bà cúi người sờ soạng ống quần bên mặt. Con bước lui một bước. Chiếc ghế đầu của má kêu cọt kẹt khi má day người, mắt má thì nhìn vô mấy ngón tay bà. Những sợi gân bạc màu trong bàn tay bà run rẩy trong khi bà xắn ống quần lên. Bàn chân lóng lẫy, như thể được tráng men bóng trong lò nung. Bà tiếp tục cúi xuống thấp hơn, nắm lấy cổ chân và kéo tuột nguyên cái cẳng chân rời khỏi đầu gối.

Một cái chân giả.

Từ khoảng giữa cẳng chân bà lộ ra một khúc thịt màu nâu, bóng và tròn như đầu ổ bánh mì – hay đúng ra: một chiếc cẳng cụt. Con thoáng nhìn sang má với hy vọng có được câu trả lời. Không do dự, má rút chiếc dũa và bắt đầu chà bàn chân duy nhất của bà ta; mẫu thịt nhẵn nhúm bên cạnh đó lác lự qua lại theo nhịp công việc. Bà khách đặt chiếc chân giả sát một bên, tay bà choàng ngang qua phần bắp chuối để giữ, và nói qua tiếng thờ dài trong khi ngồi ngả người ra. ‘Cám ơn cô,’ bà lại nói ngang qua đầu tóc má, giờ thì cao giọng hơn.

Con ngồi trên tấm thảm lót sàn, chờ tới khi má kêu lấy chiếc khăn tay nóng từ lò hâm. Trong suốt thời gian làm chân, bà khách lắc đầu qua lại, mắt nhắm hờ. Bà ta rên vì thấy nhẹ người khi má xoa bóp bắp chân duy nhất của bà.

Khi má đã làm xong và má quay qua con để nói con lấy chiếc khăn tay, bà gập người ra trước và ra dấu nơi chiếc chân mặt, nơi đó khúc thịt cụt nằm bên trên mặt nước, trong suốt khoảng thời gian đó nó vẫn khô ráo.

Bà ta nói: ‘Cô có thấy ngại không?’ và bà ho trong cánh tay. ‘Bên này nữa. Nếu chuyện đó không quá đáng.’ Bà yên lặng, ngó sững qua cửa sổ, và rồi ngó xuống lòng.

Má cũng lại không nói gì, mà gần như thản nhiên, quay qua bên chân mặt của bà khách, thận trọng vuốt ve toàn bộ phần thịt cụt trước khi má lấy đầy một vốc nước ấm xối lên đầu khúc đó, những giòng nước nhỏ chảy ngang dọc trên phần da đã chai. Những giọt nước. Khi má đã gần xong với việc xả nước cho sạch xả bông, bà khách thân mật hỏi, gần như năn nỉ, là hãy làm

xuống một chút nữa. ‘Nếu việc đó cũng vẫn cùng giá, phải không cô,’ bà ta nói. ‘Dì vẫn còn cảm giác nơi bên dưới đó. Điều điên khùng, nhưng dì cảm thấy như vậy. Dì thấy như vậy.’

Má do dự – thoáng chút rung động trên gương mặt má.

Những vết chân chim quanh mắt má hẳn rõ hơn một chút lúc má sau đó dùng mấy ngón tay bóp phần không khí ngang chỗ mà bắp chuối của bà đứng ra phải nằm nơi đó. Má làm tiếp với bàn chân vô hình của bà, xoa nắn nơi cẳng chân gầy guộc, rồi sau đó tới gót chân, bằng tay kia, kẹp một cách vô hình nơi nhượng chân và kéo dần những sợi gân nơi dưới gót.

Khi má một lần nữa quay nhìn con, con vội chạy đi lấy chiếc khăn tay trong lò hâm. Không nói một lời, má luồn chiếc khăn bên dưới chiếc chân ma quái và dùng nó để xoa không khí; qua sự hồi tưởng lại cảm giác những bắp thịt trong hai tay, má bắt đầu làm những động tác quen thuộc và khơi ra những gì không có, như những động tác của một nhạc trưởng bằng cách này hay cách khác làm cho âm nhạc trở nên hiện thực hơn.

Tới khi bàn chân bà ta đã khô, bà gài chặt chiếc chân giã, thả ống quần xuống và leo ra khỏi ghế. Con lấy áo choàng cho bà và giúp bà mặc nó vô. Má dậm bước tới quầy tính tiền, nhưng bà ngăn má lại và chuôi một tờ bạc trăm đô la gấp nhỏ vô tay má.

‘Chúa sẽ ban phước lành cho cô,’ bà ta nói khi tia mắt nhìn xuống đất, và bà khập khiễng bước ra ngoài. Khi cánh cửa sập lại, chiếc chuông treo trên cửa rung lên hai lần. Má đứng đó nhìn sững. Khuôn mặt của Ben Franklin trở nên tối đen trong những ngón tay má vẫn còn ướt và má dứt tờ giấy bạc vô áo nịt ngực, không bỏ trong ngăn kéo đựng tiền, rồi lại đi làm tiếp công việc.

(1) Trên đây là một trích đoạn trong tác phẩm “On Earth We’re Briefly Gorgeous” của Ocean Vuong. Nguyễn Hiền dịch và đặt tựa.

Ocean Vuong, tên tiếng Việt là Vương Quốc Vinh, rời Việt Nam cùng mẹ năm lên 2. Sau 2 năm ở Phi Luật Tân, anh đã đi định cư ở tiểu bang Connecticut. Tuy gia đình nghèo khó, học dở dang và riêng anh bị chẩn đoán mắc chứng khó đọc (dyslexia), anh vẫn kiên trì theo đuổi chúng bạn. Cho tới khi anh làm được thơ bằng tiếng Anh và say mê thơ của những nhà thơ nổi tiếng như O’ Hara, Roger William Reeves..., anh bắt đầu trở thành một nhà thơ trẻ đầy tương lai. Anh đã được nhiều giải văn thơ, trong đó có giải thơ cao quý T.S. Eliot (năm 2017). Cuốn tiểu

thuyết đầu tay *On Earth We’re Briefly Gorgeous* đã mang lại cho anh giải Thiên tài MacArthur (Genius Grant) năm 2019, lúc anh 30 tuổi. Tác phẩm này cũng đã được Johannes Jonkers dịch ra tiếng Hòa Lan với tựa đề “Op Aarde Schitteren We Even”, mà các báo De Morgen, de Volkskrant, Trouw đã bình chọn là tác phẩm số 2 trong số 25 tác phẩm đáng đọc nhất của năm 2019.

Nguyễn Hiền

mừng tuổi Con

Trang đài Glassey-Trần Nguyễn

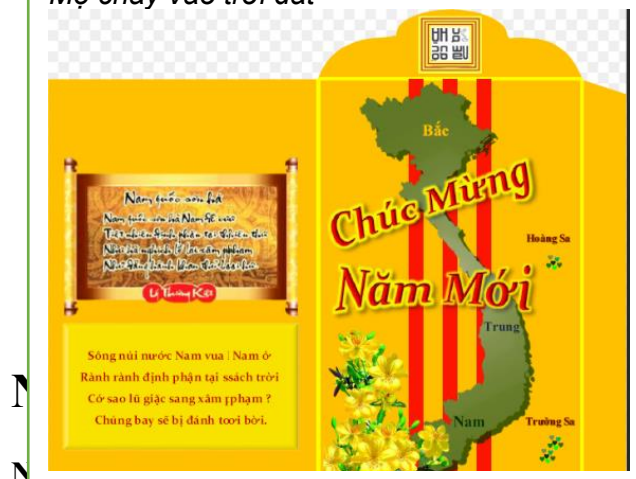
*mừng Con chưa đầy tuổi
phúc, lộc, thọ, Khang, Ninh
má hồng hơn mai xinh
môi tươi hơn đào thắm*

*Con về ươm Xuân lạ
én xếp nhạc cảnh xa
tình bao kiếp giao hòa
mùa đông thôi ở giá*

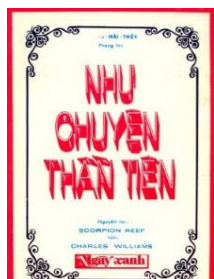
*mùa Xuân còn ngáy ngủ
nằm lún vào má Con
cái đồng tiền thật tròn
mỗi lần Con nhóp nhép*

*lún lún vào tim Mẹ
tròn giếng sữa cho Con
sửa chầy từ trái tim
tỏa ra hai bầu ngực*

*sân trời mai vàng rực
Mẹ kín một lộc non
mùa Xuân mới cho Con
Mẹ chày vào trời đất*

Như chuyện thần tiên

Scorpion Reef

Hoàng Hải Thủy

CHƯƠNG 8

Du thuyền thật đẹp, đẹp như giấc mộng của tôi. Giấc mộng làm chủ một du thuyền và sống những ngày vàng trên biển rộng, xa cách loài người của tôi đã trở thành sự thật. Gần trở thành sự thực. Tôi đã có đủ điều kiện, chỉ còn cần một chút may mắn.

Thời gian dài dằng dặc rồi cũng qua đi. Tôi trở về Đà Nẵng bằng phi cơ và không trở lại kho hàng Thanh Long, tôi tới ngụ ở một khách sạn nhỏ ven biển. Nơi đây không hẳn là một khách sạn. Nơi đây là một vi-la được chủ nhân làm thành phòng cho mượn, nơi lui tới của những cặp vợ chồng người Pháp. Chủ nhân là một Pháp kiều từng sống nhiều năm ở Đông Dương. Ở đây không ai chú ý đến ai và khung cảnh thật yên tĩnh.

Buổi sáng nắng vàng, từ cửa sổ phòng tôi trong vi-la nhìn ra biển, tôi nhìn thấy du thuyền của tôi – tôi có thể gọi nó là du thuyền của tôi được chứ – nằm ở ven biển. Thuyền đẹp quá. Tôi đứng bên cửa sổ trong buổi sáng đầu tiên nhìn ngắm nó không biết chán. Tôi nghĩ đến chuyện đặt lại tên cho nó là Diễm Lan. Người đẹp như Diễm Lan mới xứng đáng là chủ du thuyền đẹp này. Sự có mặt của du thuyền ở bến tàu này làm tôi sợ bọn Khôi bác sĩ cũng để ý thấy. Không biết chúng nó có nghi ngờ gì không? Chắc chắn chúng phải biết vợ chồng Diễm Lan định trốn đi, nhưng cách trốn đi nhanh nhất, được những kẻ cần đi trốn dùng đến nhiều nhất, là bằng đường hàng không, tôi hy vọng dù có nhiều thủ đoạn, tên Khôi cũng không nghĩ đến chuyện vợ chồng Diễm Lan lại dùng đến cách đi phiền phức khó thực hiện là đi bằng du thuyền.

Những ngày chờ đợi thật dài. Tôi cũng không dám liên lạc với Diễm Lan mặc dầu rất muốn, và tôi biết là ở trong thành phố kia nàng cũng từng giờ từng phút chờ đợi tin tôi. Tôi cũng không dám lảng vảng đi vào phố dù là ban đêm. Chỉ một tình cờ nhỏ cũng đủ làm hỏng tất cả. Trong tình trạng này, tôi không thể chấp nhận được một tình cờ. Tôi phải biết trước tất cả, phải đối

phó được với tất cả. Có như vậy, thêm nhiều may mắn nữa, tôi mới có thể hoàn thành được nhiệm vụ đưa vợ chồng Diễm Lan ra đi.

Tôi lo âu ba sự kiện nguy hiểm có thể xảy ra. Một: cảnh sát tìm thấy xác Quý Trâu Lăn và tìm bắt tôi lại. Hai: bọn côn đồ tìm ra được Vũ Dương hoặc chúng nổi nóng tra tấn Diễm Lan bắt nạt phải khai ra hết. Hai chuyện trên đây quan trọng và nguy hiểm ngang nhau. Ba: bọn côn đồ ghi nhận sự có mặt của chiếc du thuyền Đồng Nai ở đây và từ du thuyền tìm tới tôi. Chuyện thứ ba này không nguy hiểm lắm bằng hai chuyện trên, nhưng bất cứ một trong ba chuyện làm tôi lo âu này xảy ra, chuyến đi của chúng tôi cũng trở thành khó khăn nếu không muốn nói là không thể thực hiện được.

Thời gian nặng nề và dài lê thê, nhất là khi người ta chờ đợi và mong cho nó chóng qua. Nhưng rồi nó cũng qua. Tôi xuống bến nhận du thuyền và kiểm lại những vật dụng tôi trang bị cho thuyền ở Sài Gòn. Mọi thứ đều đủ và trong điều kiện tốt. Tôi chi cho người tài công và chú thợ lái du thuyền từ Sài Gòn ra mỗi người một khoản tiền thưởng, giục họ trở về ngay Sài Gòn sáng hôm nay bằng phi cơ. Tôi không lo gì chuyện họ nản ná ở lại đây và nói lộ chuyện tôi mua du thuyền để chuyện này lọt đến tai bọn côn đồ. Có tiền, họ sốt sắng trở về Sài Gòn hơn. Sài Gòn là nơi có đủ trò du hí, ăn chơi. Có tiền, ai cũng muốn mau mau về Sài Gòn.

Tôi lên du thuyền và cho thuyền chạy thử ra khơi vào buổi chiều thứ Sáu. Dàn máy của thuyền ở trong tình trạng tốt hơn cả sự ước định của tôi. Với du thuyền gắn máy này, tôi có thể đưa Diễm Lan đi khắp thế giới.

Thuyền ra khơi, tôi dong buồm. Cánh buồm trắng cũng được giương lên bằng một máy điện. Nhẹ nhàng, nhanh chóng và giản tiện. Tôi tắt máy và thuyền lướt êm trên mặt sóng. Trở xuống ca-bin, tôi mở tủ lạnh, bồn nước ngọt ra coi. Thực phẩm tươi và đồ hộp chất đầy trong tủ lạnh. Nước ngọt đầy ắp. Tôi mở tủ đựng bản đồ ra xem. Tất cả những bản đồ tôi nhờ mua đều nằm trong đó. Trong số có những bản đồ đầy đủ chi tiết về những khu vực biển từ Việt Nam tới Phi Luật Tân. Tôi yên tâm. Chỉ cần Vũ Dương nhớ được gần đúng nơi phi cơ rớt xuống là tôi có thể thành công.

Và đêm mai, thứ Bảy, chúng tôi sẽ ra đi. Chỉ còn một ngày ở lại đất liền nữa thôi. Hy vọng trong một ngày, bọn côn đồ sẽ không có hành động gì mới và xác Quý Trâu Lăn vẫn nằm yên đó. Đêm đó, tôi ngủ và mơ thấy tôi và Diễm Lan – chỉ có mình tôi và mình nàng – sống với nhau

trên chiếc du thuyền lênh đênh giữa biển. Nàng bận bộ áo tắm hai mảnh màu xanh đậm viền những đường trắng. Trông nàng như một nữ thủy thần. Đồi tôi chưa có giây phút nào đẹp và êm bằng những giây phút trong giấc mơ ấy. Tôi không biết tôi mơ trong bao lâu. Chỉ biết khi tỉnh dậy, trong nhiều phút nằm yên nửa ngủ nửa thức, tôi vẫn mơ màng tưởng như tôi đang nằm trên du thuyền lướt êm trên biển xanh, và nếu tôi mở mắt, tôi sẽ thấy người đàn bà đẹp như nữ thủy thần, như tình nữ ấy ở bên tôi...

oOo

Trước khi rời Sài Gòn, tôi đã gửi một điện tín cho Diễm Lan về nhà nàng. Kinh nghiệm cho tôi biết bọn côn đồ có thể nghe trộm được máy điện thoại ở nhà nàng nhưng chúng không dám chặn đường nhân viên bưu điện để lấy điện tín, trừ phi chúng có người ở hẳn trong nhà Diễm Lan. Chúng còn hy vọng thấy Vũ Dương mò trở về đó. Nếu chúng bắt giữ nàng, chúng sẽ chỉ có thể bắt được nàng mà không bao giờ còn thấy bóng dáng kẻ chúng cần gặp là Vũ Dương, chồng nàng.

Trong điện tín, tôi hẹn nàng 10 giờ sáng thứ Bảy tới tiệm uốn tóc phụ nữ Tuyết ở gần chợ Đà Nẵng. Tiệm uốn tóc này là nơi phụ nữ có thể đến bất cứ lúc nào và cũng là nơi đàn ông không thể vào được, kể cả những anh đàn ông đi theo vợ hoặc nhân tình. Nếu có tới đưa đón vợ hoặc nhân tình, hay vợ bé, vợ bao, gã đàn ông chịu khó đó cũng chỉ có thể một là chờ ở ngoài xe hơi hai là ở quán nước nào gần đó. Tôi biết tiệm uốn tóc Tuyết có điện thoại và tôi sẽ gọi điện thoại tới đó nói chuyện với nàng.

Đúng 10 giờ sáng, tôi đã ngồi trong một tiệm ăn ven biển. Tiệm này cũng do chủ nhân là một cặp vợ chồng Pháp -Việt đề huề chủ trương. Đà Nẵng trong những năm gần đây là thành phố còn nhiều Pháp kiều nhất Việt Nam. Khách ở tiệm này toàn là Pháp và một số những người Việt Nam làm việc hoặc làm ăn với Pháp. Tôi chờ đến 10 giờ 10 phút mới gọi dây nói đến tiệm uốn tóc Tuyết, tôi sợ Diễm Lan có thể đến trễ.

– Cho tôi nói chuyện với bà Diễm Lan.

Chắc nàng ngồi chờ gần ngay máy điện thoại của tiệm, vì cô giữ két của tiệm này chưa kịp nói gì trả lời tôi đã nghe tiếng nàng vang lên:

– Diễm Lan đây...

Nàng cũng nhận ra tiếng tôi. Nàng không hỏi thêm trước khi hồi hộp tiếp:

– Em chờ anh lâu quá...

Tôi vội vã ngắt lời nàng:

– Lan đừng nói nhiều. Chỉ nghe tôi nói thôi. Nghe và nhớ kỹ. Xong cả rồi. Đêm nay chúng mình đi.

Du thuyền tốt lắm, hoàn toàn. Tôi sẽ đón Vũ Dương xuống thuyền trước, xong sẽ trở lại đón Lan. Nếu không có gì bất ngờ xảy ra. Vũ Dương sẽ xuống được du thuyền êm ả, trái lại lúc đưa em xuống thuyền mới là khó...

Trong máy có tiếng thở của nàng:

– Lan hiểu.

– Ở nhà không có chuyện gì xảy ra chứ?

– Vẫn như thường.

– Em bảo Vũ Dương bận quần xám. Đen càng tốt. Cả sơ-mi cũng đen hoặc xám. Bạn Montagut màu đậm càng tốt. Chín giờ tối nay hấn nắp chờ sẵn ở vườn sau nhà. Tôi sẽ tới đó vài phút sau chín giờ, cho hấn ra đó nắp trước để mắt hấn quen với bóng tối. Trong nhà Lan cứ bật đèn như mọi tối. Tôi sẽ đến khúc đường sau nhà trên một chiếc xe buýt nhỏ như tôi đã nói trước với Lan. Khi xe ngừng, hấn sẽ chạy qua vườn tới bên cửa xe nhưng nhớ dặn là hấn đừng mở cửa ngồi vào ca-bin. Xe có cửa bên và cửa này mở sẵn. Hấn chỉ việc lộn lên ngồi trong xe. Nhưng đừng ngồi lên ghế mà ngồi xuống sàn để tên canh chừng ở đó không nhìn thấy. Hấn phải ra khỏi nhà nhẹ và nhanh. Đừng chạy qua vườn trước khi xe tôi ngừng mà cũng đừng quá chậm. Tôi chỉ ngừng xe ở đó nhiều lắm là nửa phút rồi lại đi ngay. Ngừng lâu, tên canh chừng sẽ nghi và mọi việc sẽ hỏng. Lan hiểu rồi chứ?

Tôi lại nghe rõ tiếng nàng thở:

– Dạ.

Nếu là lúc khác, tôi đã ngừng lại để thưởng thức tiếng “dạ” ngoan, hiền, ngọt của nàng, để tiếng “dạ” đó có đủ thì giờ đi tới tận cùng trái tim tôi. Nhưng lúc này tôi phải quên nó đi để nói tiếp:

– Tôi tin rằng nếu xe chỉ ngừng đó tí chút rồi đi ngay, tên canh chừng đằng sau nhà sẽ không thể nghĩ ra đó là xe đến đón Vũ Dương. Nó sẽ tiếp tục ngủ gật và không can thiệp hoặc báo động. Tôi đưa thẳng Vũ Dương xuống du thuyền và để hấn ở đó. Bây giờ đến lượt Diễm Lan. 15 phút sau khi tôi đón được Vũ Dương đi, em ra khỏi nhà. Em bận như bình thường, như mọi đêm em đi chơi hay đi ăn tối vậy. Em lái xe thẳng đến nhà hàng Archipel ở bờ biển. Em biết Archipel chứ?

– Biết. Em có tới ăn ở đó mấy lần.

– Tốt. Đêm nay là đêm thứ Bảy, nhà hàng Archipel chắc sẽ khá đông khách. Đậu xe ở sân trước như thường, em vào đó gọi thức ăn. Đợi bồi mang thức ăn đầu tiên ra rồi em hãy đi vào phòng toilette. Toilette của nhà hàng này có cửa sổ nhìn ra khu sân sau. Đứng ở đó em sẽ nhìn thấy tôi ngồi trong chiếc xe buýt đậu ở sân sau và tôi cũng sẽ nhìn rõ em. Khi em thấy tôi bật lửa đốt điếu thuốc, em cứ bình tĩnh đi ra cửa sau của nhà hàng tới xe tôi. Chắc chắn bọn chúng sẽ đi

theo em đến đó, nhưng tôi tin rằng chúng sẽ ngồi trong xe chờ em ở sân trước. Cùng lắm là có thằng sẽ vào trong nhà hàng ngồi ăn để canh xem em có gặp ai trong đó không. Khi em đi vào toilette, chúng sẽ không thể, hoặc không kịp, đi theo em.

Tôi ngừng lại nửa giây và tiếp bằng một giọng cổ lạc quan:

– Đó. Tất cả những gì em cần làm đêm nay chỉ có thể. Em đủ sức chứ?

– Có anh, em làm được tất cả mọi chuyện...

Và nàng cũng nói nhanh:

– ...Anh... Khi chúng mình gặp lại nhau. Giữa chúng ta sẽ có Vũ Dương. Em sẽ không bao giờ còn có dịp để nói... Em vẫn hối hận đã kéo anh vào vụ này. Em tiếc em đã không gặp được anh...

Tôi biết nàng muốn nói gì. Tôi biết trước là nàng sẽ nói những điều đó và tôi đã quyết định trước rằng đó là những lời nàng không nên nói ra. Nàng nói thế cũng là quá đủ. Nên tôi cắt ngang và tôi biết là nàng hiểu vì sao tôi cắt lời nàng:

– Chín giờ tối nay.

Và tôi vội vã đặt máy nói xuống như thể đó là một vật rục lửa làm cho bàn tay tôi cháy bỏng.

oOo

Trong mấy ngày chờ đợi trước đó, tôi đã tưởng là thời gian dài và nặng nề, chậm chạp đến như vậy là nhất rồi. Nhưng thời gian đó còn nhẹ và qua nhanh so với 12 tiếng đồng hồ ngày thứ Bảy, kể từ sau khi tôi hẹn với Diễm Lan đến lúc tôi lái chiếc xe buýt mới mượn đến đón chồng nàng.

Tôi không còn việc gì để làm trong suốt một ngày thứ Bảy. Chỉ còn một chuyện nhỏ cần giải quyết là chiếc Falcon của Diễm Lan. Trước đây tôi từng nghe nàng nói là nàng đã bán nó cho một salon ở đây nhưng còn giữ lại đi cho đến hết tháng. Đêm nay, khi đón được nàng, tôi sẽ bảo nàng viết mấy chữ bỏ vào thùng thư ở bến tàu, gửi cho nhân viên salon bảo họ tới nhà hàng Archipel lấy chiếc xe. Khi nàng đã đi khỏi hải phận Việt Nam rồi, những gì thiên hạ thắc mắc về nàng đều không quan trọng nữa. Kể cả việc xác tên Trâu Lăn có nổi lên, hoặc có hiện hồn về báo mộng cho đồng đảng như những oan hồn thường làm...

Không còn việc gì quan trọng đáng lo hết ngoài việc tôi đưa vợ chồng nàng xuống du thuyền đêm nay. Họ xuống được du thuyền là chỉ 3 tiếng đồng hồ sau, tôi không còn phải lo âu nữa. Dù có không tìm ra được chỗ phi cơ rơi và số kim cương nhiều chục triệu nằm dưới đó, tôi cũng được sống với nàng nhiều ngày trên biển xanh. Dù những ngày đẹp ấy có chồng nàng nhưng

cũng không sao, người ta có thể yêu một người đàn bà có chồng mà không cần có sự thỏa mãn xác thịt. Thấy nàng được sung sướng bên chồng nàng là tôi đủ mãn nguyện. Tôi có vẻ là một quân tử Tàu, nhưng đôi khi người đàn ông phải đóng vai quân tử Tàu vài lần trong đời mới thành người, mới xứng đáng là đàn ông.

Nhưng rồi cũng như mọi ngày, thời gian cũng qua, buổi chiều cũng tàn, mặt trời rồi cũng chìm mất sau rặng núi phía Tây và những ánh sao rồi cũng lấp lánh trên nền trời xám. Chín giờ, tôi đã lái chiếc xe buýt cộc cạch đến khu phố cạnh khu nhà Diễm Lan. Đây là giây phút quyết định. Khi nghĩ đến Diễm Lan và chồng nàng đang run sợ, hồi hộp chờ đợi, tôi thấy tôi không có quyền xúc động. Vợ chồng nàng đặt hết tin tưởng vào tôi. Nghĩ vậy hai tay tôi không còn run nữa trên bánh lái.

Con đường đằng sau vi-la tối om. Không một bóng người, không cả bóng con vật. Tôi cho xe chạy chậm và nhìn rõ suốt từ đầu đường tới cuối. Có hai chiếc xe đậu ở đó. Dường như có người ngồi trong một chiếc xe. Nhưng không can hệ gì, tôi đã biết trước như thế. Tên côn đồ nào đó ngồi trong xe sẽ không ngờ. Chỉ trong nửa phút, gã đã để xổng mắt Vũ Dương.

Và tôi cũng tỉnh đúng. Tôi và vợ chồng nàng có nhiều may mắn trong đêm nay. Hai chiếc xe đậu trong con đường nhỏ vắng này, cùng đậu phía bên kia đường. Nếu xe gã còn đồ đậu sát ngay đằng sau vi-la, gã có thể nhìn thấy bóng người từ trong vườn chạy ra xe tôi, nhưng gã đậu xe phía vỉa hè bên kia và mắt gã sẽ bị thành chiếc xe buýt nhỏ này che khuất.

Cả dãy phố vắng này tràn đầy bóng tối, nhưng trong vườn sau vi-la, nơi vợ chồng Diễm Lan bị bao vây, bóng đêm đen và dày hơn tất cả. Trong khu vườn ấy, thu mình dưới một bụi cây nào đó, Vũ Dương chắc đang nín thở. Và Diễm Lan chắc cũng đang nín thở. Tôi hy vọng họ làm theo đúng những lời dặn của tôi và họ đủ khéo léo để cho tên côn đồ canh bên ngoài không nhận thấy có chuyện gì lạ.

Nhưng vợ chồng Diễm Lan khéo hay vụng thì tôi cũng phải tới đó. Tôi cho xe chạy chậm hơn, và trên con đường vắng có nhiều ổ gà, chiếc xe cũ phát ra những tiếng lọc xọc quá lớn.

Khi tới đằng sau vi-la, tôi đạp chân ga, vừa rồ ga vừa sang số như xe đang chạy bỗng nhiên bị hóc số. Tôi không quay đầu nhìn lại phía cánh cửa mở sẵn bên hông xe nhưng tôi biết có người lên xe, người đó lên xe thật êm và tôi cho xe chạy tiếp. Tôi cố gắng cho chạy chậm chậm đúng tốc độ rì rì của xe từ đầu phố, để tên côn đồ canh gác khỏi thấy khả nghi.

Không muốn nhưng hai buồng phổi của tôi cũng thốt ra một hơi thở dài. Hơi thở ra ấy trút đi nỗi lo âu, hồi hộp chất chứa trong ngực tôi. Vậy là xong, phần khó khăn nhất của chuyến đi chôn này đã được thực hiện thành công, tôi đã đem được Vũ Dương ra khỏi vòng vây của bọn côn đồ.

Đúng lúc tôi nghĩ như thế thì gã đàn ông ngồi trên băng sau ghế tôi bật quẹt châm thuốc. Tôi choáng váng người và tôi giật điên lên. Thằng đàn ông gì lại có thể ngu ngốc đến như thế? Ánh lửa soi sáng trong xe và tên côn đồ canh gác có mù mới không trông thấy. Như thế này là hỏng tất cả bao nhiêu công lao của tôi tan tành.

Tôi gần như nổi điên lên:

– Tắt thuốc lá đi. Đồ ngu.

Tôi gầm lên và nhấn ga cho chiếc xe chạy nhanh. May ra tên côn đồ sẽ không lái xe đuổi theo, rất có thể gã sẽ chỉ báo cáo về chuyện này và tôi vẫn còn có thể đưa Vũ Dương chạy thoát. Tôi rùng mình khi cảm thấy họng súng dí vào ót tôi cùng với giọng nói quen thuộc vang lên:

– Khởi cần chạy cho mệt xác vô ích. Âm mưu của chú mày bại lộ rồi. Nó rách như cái mền Sakymen...

Gã thốt ra vài tiếng cười mỉa mai. Tiếng cười ấy sắc như dao và làm tôi kinh sợ hơn cả họng súng đang dí vào ót:

– Tao là Khổng Minh tái sinh mà... Cái mưu quèn của chú mày qua mắt tao sao nổi...

Gã thâm khẩu súng lại. Gã không cần phải dí vào ót tôi mới chỉ huy nổi tôi. Lúc ấy chân tay tôi, và cả tinh thần tôi nữa, đều mềm, đều nhão ra. Tôi ngoan ngoãn làm theo lời gã:

– Cho xe chạy ra đầu phố, vòng lại đường đằng trước và đi vào sân vi-la.

Tôi từ từ quay đầu lại nhìn. Đầu tôi nặng như có tảng đá trăm cân đè lên. Người đàn ông ngồi sau tôi với điều thuốc cháy đỏ trên môi là Khôi. Khôi bác sĩ.

Cổ họng tôi cũng như có một cục đá mắc nghẹn.

Tôi cố gắng lắm mới thốt ra được hai tiếng:

– Diễm Lan?

Rất lịch thiệp và gần như vui vẻ, Khôi đáp:

– Ở trong vi-la.

– Nàng... Nàng có làm sao không?

Gã lại thốt tiếng cười nhẹ như để chế nhạo sự lo âu đàn bà đó của tôi:

– Làm sao tức là làm sao? Nếu chú mày muốn hỏi làm sao nghĩa là nàng đã chết chưa thì câu trả lời là chưa. Nàng chưa làm sao cả. Da thịt thơm như mít của nàng mới chỉ bị sây sát vài chỗ, nhưng không sao, nàng vẫn còn đủ những bộ phận cần thiết để mãn ái tình. Song phải nói ngay rằng nàng có còn sống để mãn ái tình gay

cần hay không, một phần lớn là do sự cộng tác của chú mày.

Tôi không hiểu Khôi muốn nói gì. Tôi cũng không thể đoán biết có những chuyện gì vừa xảy ra. Mọi chuyện xảy ra vừa vượt khỏi tầm tay và tầm ước đoán của tôi. Tôi ngớ ngẩn và ngây ngô như một ông tướng yên trí địch quân đang ở xa mình đến mấy trăm cây số đột nhiên thấy binh sĩ địch đứng đầy ngoài cửa phòng.

Xe chạy tới cổng trước vi-la. Tôi nhìn thấy trong vi-la có đèn sáng và cánh cổng sắt mở rộng. Tôi không còn cách nào khác là cho xe chạy qua lối sỏi tới trước cửa nhà.

Khôi bước xuống xe trước. Gã thản nhiên nói như đang nói một chuyện rất thường:

– Vào nhà bàn tính lại một chút đã. Chương trình có một vài thay đổi nhỏ nhưng du thuyền vẫn có thể ra khơi được trước 12 giờ đêm nay.

Tôi ú ớ:

– Du thuyền? Du thuyền?

Gã nhún vai:

– Thôi mà. Đừng dở trò con nít. Tao nghĩ chú mày là thằng khá hơn thế. Vào đây.

Tôi xuống xe và gã lùi lại một bước nhường cho tôi đi vào nhà trước, gã đi sau tôi. Tôi bàng hoàng như đang sống trong giấc mơ. Nếu tôi choàng dậy và thấy mình đang nằm trên giường, tôi sẽ là người không lạ lẫm gì hết. Đúng ra tôi không còn hiểu gì cả.

Khôi đã biết hết về dự định đêm nay tôi tới đón Vũ Dương đi, gã cũng biết rõ về chiếc du thuyền. Trong một giây đồng hồ, tia sáng lóe lên trong óc tôi.

Diễm Lan cho gã biết. Tôi bị nàng lừa.

Tôi có thể bắt chọt đánh ngã Khôi ở đây và vọt chạy. Những tên côn đồ đàn em nấp đâu đó trong khu vườn tối này có thể bắn tôi nhưng với chút may mắn, tôi vẫn có thể chạy thoát. Bọn côn đồ không dám nổ súng gây náo động ban đêm, và những khẩu súng lục thường khó bắn trúng một người biết cách chạy trốn. Tôi cũng có thể đoạt khẩu súng của Khôi hoặc kẹp cổ gã để uy hiếp bọn đàn em gã. Nhưng tôi không làm thế. Tôi cần gặp Diễm Lan. Tôi có cảm giác nếu tôi không bước vào vi-la này để gặp nàng đêm nay tôi sẽ không bao giờ còn có dịp nhìn thấy nàng và tôi sẽ hối hận suốt đời.

oOo

Đây là lần thứ nhất tôi đặt chân vào tòa nhà này. Phòng khách thật rộng, đồ đạc bày biện trong đó có vẻ Tây. Và căn phòng rộng này có tiếng âm nhạc dặt dìu. Tiếng nhạc phát ra từ một dàn Stereo lớn kê ở cuối phòng.

Có ba gã đàn ông ở trong phòng. Hai gã ngồi vắt vẻo trên hai chiếc ghế ở hai đầu phòng, một gã

nằm dài dưới sân, mặt úp xuống nền đá hoa trên một vũng máu.

Tôi không chú ý gì đến bọn đàn ông. Xác chết nằm đó cũng không làm tôi nhìn kỹ. Tôi đảo mắt nhìn tìm Diễm Lan.

Nàng ngồi thu mình trong một chiếc ghế bành ở giữa phòng. Nàng bận chiếc áo sơ-mi dài tay trắng, quần jean xanh, đi dép sandal bằng gỗ với những chiếc quai nhỏ như sợi giây. Nàng ngồi thu cả hai chân lên ghế. Mái tóc nàng phản chiếu ánh đèn óng ánh.

Có một người chết trong phòng này. Tuy chưa biết mặt Vũ Dương nhưng linh tính cũng cho tôi biết chắc người chết là Vũ Dương. Y bị bắn ở ngực hoặc ở mặt. Vũ Dương không thể là hai gã mặt mũi gian ác ngồi kia. Và trên mặt Diễm Lan có nhiều vết thâm tím. Hình như một mắt nàng bị sưng.

Nàng như nhìn thấy tôi ngay cả từ trước khi tôi bước chân vào phòng. Và nàng ngậy người nhìn tôi. Cả người nàng biểu lộ sự kinh khiếp và tuyệt vọng. Rồi nàng mở miệng để nói một câu gì đó với tôi.

Nhưng tên Khôi đã bước tới và tát mạnh vào mặt nàng. Một cái tát trái tằm nhẵn và hung bạo. Đầu Diễm Lan va mạnh vào thành ghế và nàng kêu lên một tiếng khê.

Tôi nhảy tới đánh Khôi, nhưng trước khi tôi kịp đâm gã, hai tên côn đồ chực sẵn ở đó đã thanh toán xong tôi. Một báng súng đập mạnh và ngọt vào đầu làm tôi gục xuống chân Khôi. Cảm giác cuối cùng của tôi là gục xuống chân gã như thể tôi có vẻ như kẻ quỳ gối cầu xin gã tha cho một cái tội gì đó thật lớn.

Bóng đen chụp xuống tôi, nhưng chắc chỉ trong năm bảy giây đồng hồ sau tôi đã tỉnh lại. Tôi thấy tôi nằm trên sàn nhà và ngay trước mắt tôi là một đôi giày Gia, loại bottine cổ cao và hai miếng thun đen hai bên. Trong phút bàng hoàng và hoảng loạn ấy, bộ óc choáng váng của tôi bỗng nghĩ rằng đôi giày này phải là giày Gia. Ở Sài Gòn hồi này giày Gia là hiệu giày được giới ăn diện đi nhiều nhất.

Giày Gia đã thay thế cho hiệu giày Trinh nổi tiếng 10 năm trước. Trước kia giày Trinh 500 đồng và bây giờ giày Gia 5000 đồng. Giá giày trong 10 năm nay tăng lên tới 20 lần...

Như vì tôi nghĩ đến nó, một chiếc giày di chuyển và mũi nó thúc mạnh vào bụng tôi làm cho tôi từ nằm sấp quay lại nằm ngửa. Tên vừa đá tôi cúi xuống nắm áo tôi kéo lên. Gã thốt một tiếng cười mũi và mặt gã hiện rõ sự hoan hỉ như việc gã

vừa đá tôi là một cử chỉ thân thiện giống như một cái vỗ vai giữa hai người bạn lâu ngày mới gặp. Bộ mặt gã tròn như cái đĩa lớn. Tóc gã vừa quăn vừa dày để dài che kín hai vành tai. Con mắt gã có màu xanh đục và tôi biết gã là Tây lai vì khi nhìn tôi cái mũi lõ nhòm xuống mồm gã.

Tên côn đồ đàn em thứ hai đứng xa tôi hơn. Tay gã cầm khẩu súng và khẩu súng ấy như liền làm một với những ngón tay xương xẩu của gã. Hình dáng gã khác hẳn với tên Tây lai vừa đá tôi. Gã cao và gầy, mặt gã dài và nhọn như một lưỡi dao. Gã bận áo đen, quần đen, đi giày đen. Da mặt gã cũng đen. Trông gã như một chú đạo tì cháu ngoại của ông Nê Ru.

Khôi đứng trước mặt Diễm Lan, gã chỉ tay:

– Ngồi đây. Vai trò người hùng của chú mày chấm dứt rồi. Tao đã để cho chú mày đóng cương vị hơi lâu. Điều chú mày cần nhớ nhất để khỏi ăn hận là... tao là đạo diễn và chú mày chỉ là thằng đóng một vai trò do tao sắp xếp.

Tôi gượng đứng dậy nhưng hai đầu gối vẫn còn run, tôi ngồi như ngã xuống chiếc ghế gỗ chỉ.

Bên tay tôi là máy điện thoại. Tuy tôi không liếc nhìn nhưng Khôi cũng biết ngay là tôi để ý đến điện thoại. Gã nhếch mép:

– Tao khuyến cáo chú mày đừng rờ tay đến điện thoại. Trước hết vì chú mày không đủ thì giờ quay số, hai nữa dù có gọi được cho cảnh sát chú mày cũng chẳng nên đại dột. Bởi vì bọn cớm đã tìm thấy xác thằng Quí và đang rất muốn tìm tên sát nhân.

Im lặng nặng nề. Tôi cố gắng nói:

– Anh đã giết Vũ Dương rồi, anh còn muốn gì nữa?

– Muốn có sự cộng tác của Vũ Dương phu nhân.

– Cộng tác... làm gì ?

– Làm những gì cần làm để lấy lại một két sắt nhỏ thôi nhưng đựng đầy kim cương trị giá 50 triệu.

Tôi vẫn chưa hiểu gã định nói gì, định làm gì? Gã muốn lấy lại số kim cương nhưng gã đã giết mất Vũ Dương, người duy nhất biết nơi phi cơ rớt cùng với số kim cương ấy. Không lẽ chuyện phi cơ rớt là bịa đặt và Vũ Dương cất giấu số kim cương ấy ở trong vi-la này và gã muốn Diễm Lan phải chỉ chỗ giấu?

Tôi nhìn Diễm Lan. Nàng cũng như tôi có vẻ không hiểu những ý định của tên Khôi bác sĩ. Trong lúc đó Khôi cúi mặt đi đi lại lại trong phòng. Gã có vẻ suy nghĩ. Đúng như lời gã tự giới thiệu, gã có vẻ là một nhà đạo diễn điện ảnh đang suy tính thực hiện một đoạn phim khó.

Tôi nhìn người đàn ông bị bắn chết nằm sấp trên sàn. Hắn bận chiếc áo Montagut đen, quần sẫm

và đi giày đen. Tôi nhớ lại lời khuyên của tôi: nên bận y phục đen hoặc sẫm để dễ lẫn trong bóng tối. Rõ ràng là Vũ Dương đã bị bọn côn đồ bắt gặp và bắn chết trong lúc sửa soạn ra khỏi nhà.

Tôi nhìn thấy một phần khuôn mặt Vũ Dương. Mái tóc hấn quá dài. Có thể hấn đã trốn trên trần nhà này cả tháng trời và không có dịp đi hớt tóc. Hấn có khuôn mặt hơi dài, nước da trắng. Hấn khá đẹp trai nhưng hơi yếu. Cũng có thể là trong thời gian sau này hấn đã không ăn không ngủ được vì lo âu, vì suy nghĩ. Trong nhiều ngày kể từ khi nghe Diễm Lan nói đến Vũ Dương, tôi vẫn thắc mắc tưởng tượng không biết chồng nàng là người thế nào. Bây giờ tôi đã biết chồng nàng chỉ là một cái xác chết có mái tóc quá dài.

Khôi cất tiếng hỏi hai tên đàn em:

– Hai thằng mày lau chùi hết dấu tay để lại trong nhà này rồi chứ?

Gã Tây lai nhanh nhẩu đáp:

– Thừa vâng. Sạch nhẵn. Có tìm bảy ngày cũng không còn nữa cái dấu tay.

– Thằng nào giữ chìa khoá chiếc xế Falcon?

– Em.

Gã mặt mâm móc chiếc chìa khoá xe của Diễm Lan dơ lên. Khôi ra lệnh:

– Đưa cho thằng Xoa. Xoa... mày lái chiếc Falcon đem ra bỏ ở trước cửa chợ rồi đi bộ ra trước cửa nhà bưu điện. Tụi tao chờ mày ở đây.

Chúng mình sẽ lên du thuyền trên chiếc xe con cóc của chú mày.

Gã chỉ tôi. Sau đó, gã nói với tên mặt mâm:

– Chờ cho bọn tao lên du thuyền xong xuôi rồi, việc của mày phải làm ở đây là lái cái xe con cóc đem về bỏ nó ở đâu đó trong thành phố. Xong mày đi máy bay về Sài Gòn, báo với Đại Ca Chưởng Môn là bọn mình hạ được thằng Vũ Dương và tao với thằng Xoa cùng hai anh chị này đã xuống du thuyền đi tìm bảo vật. Báo với Đại Ca là mọi việc tiến triển tốt đẹp. Hiểu chưa? Tên Tây lai có cái tên là Xoa đi ra khỏi vi-la trước. Tôi và Diễm Lan nhìn nhau. Như vậy là đêm nay tôi và nàng vẫn lên được du thuyền như dự định – nhưng thiếu Vũ Dương, nhưng thêm hai tên sát nhân nguy hiểm này. Tôi hiểu Khôi định dàn xếp để đồ tội giết Vũ Dương lên đầu Diễm Lan. Cảnh sát sẽ tìm ra Diễm Lan có liên lạc với tôi, nàng có đến kho hàng Thanh Long tìm tôi và từ đó họ sẽ tìm ra cũng chính tôi là kẻ đã giết Quý Trâu Lăn. Tôi và nàng bị tên trùm côn đồ kia tròng thòng lọng vào cổ. Khôi cũng nắm hết quyền chủ động và chúng tôi không còn có thể làm cách nào để thoát.

(Hết Chương 8)

ĐÊM GIÁNG SINH

*Hẹn nhau đêm thánh muôn màng
Mới hay lối đến Thiên đàng quá xa
Trăm anh ngày cũ nhạt nhòa
Tình thơ chết giữa ta bà buồn vui*

*Thương cho đời quá dập vùi
Đề giờ hơi hướm ngậm ngùi phôi phai
Ngày xưa lá ngọc cành mai
Tóc chia đôi bím mái cài hoa sim*

*Chờ nhau xao xuyến nhịp tim
Bồi hồi một cõi nổi chìm yêu thương
Tuổi buồn chạm lối gió sương
Vai chùng áo vải còn vương vương sầu*

*Đêm đông rét mướt mưa ngâu
Thánh đường vọng tiếng kinh cầu a men
Chúa nơi hang đá nghèo hèn
Trên cao thiên sứ ánh đèn trời soi*

*Người cam chịu sự thiệt thòi
Giáng sinh cứu rỗi để noi gương lành
Mắt ngời ngời sáng long lanh
Từ đây dương thế tinh anh đất trời*

*Đêm nay biết có sao rơi
Đêm nay biết có gặp người ngày xưa
Giáng sinh biết có còn mưa
Để mà chung áo ta đưa người về*

Trương Phong Ba

Giải trí có thưởng SUDOKU

Luật chơi: Có tất cả 9 hàng, 9 cột và 9 khung. Số từ 1 đến 9 chỉ được xuất hiện một lần ở mỗi hàng, mỗi cột và mỗi khung.

Giải thưởng: giải đáp đúng sẽ được tặng nửa năm báo VNNS (4 số). Giải trúng quý độc giả cũng có thể gửi tặng người thân. Đáp số xin gửi về địa chỉ tòa soạn trước ngày 8-2-2020.

Độc giả trúng giải thưởng:

Mẫu giới thiệu VNNS đến gia đình bè bạn

- tên người giới thiệu
- số độc giả.....
- địa chỉ.....
- giới thiệu độc giả mới tên:.....
- địa chỉ.....

Giới thiệu 1 độc giả mới sẽ nhận được giải thưởng 6 tháng báo VNNS.

			1					
7	5	8						
3	2		7	5			6	
	9	4	8			3		5
8		5			2	4	9	
	6			8	1		4	3
						7	1	2
					9			

ĐỌC VÀ ỦNG HỘ BÁO VIỆT NAM NGUYỆT SAN

Địa chỉ liên lạc

Tòa Soạn báo Việt Nam Nguyệt San
Van Der Hagenstraat 711- 6717DK –Ede

E-Mail: vietbaohoalan@yahoo.com

Tel: +31 (0)318-640625

IBAN: NL 16 INGB 0001 5086 64 t.n.v. AVVN

anh ngôn trí tuệ trong ngày

Sự tò mò, đối với những tâm hồn vĩ đại và rộng lượng, là niềm đam mê đầu tiên và cuối cùng.

Curiosity is, in great and generous minds, the first passion and the last.

Samuel Johnson

Truyền Thông Xã Hội Dân Sự

Lts. Trong số này VNNS xin hân hạnh giới thiệu đến quý độc giả bài viết đang được lan truyền rộng rãi trên các diễn đàn xã hội dân sự của facebooker Nguyễn Tiến Tường từ quốc nội. Kính mời quý độc giả theo dõi sau đây:

* * *

BIỂN XE & NHÂN CÁCH

Không cần biết chiếc xe Mercedes là của ông bà nào. Nghị định 24 của Chính phủ quy định chỉ có 4 tứ trụ mới được dùng xe công sau khi thôi việc. Biểu mục giá xe cũng chỉ 1,1 tỷ đồng trở xuống.

Chiếc xe Mercedes E250 này tầm giá của nó là vài tỷ. Nếu được cấp nguyên chiếc xe, thì vi phạm một loạt nguyên tắc. Nếu chủ nhân "thuởng" cái biển xanh, nghĩa là hành vi hình sự. Xin nhường lời cho người làm luật, ở đây xin bàn đến tư duy.

Tư duy đó là "một miếng giữa làng", tham lam vô độ. Tham lam đến mức một cái biển xanh cũng cố vơ vén cho mình. Cái thời mang phích nước nổi cơn lên cơ quan xin tí điện tưởng đã qua lâu. Nay đến một người đi xe Mercedes cũng không bước qua được cái phèn trong tâm thức.

Cứ thấy miếng giữa làng là phải vơ vén cho kỳ được. Một cái biển xanh không cầm lòng nổi thì trăm tỷ nghìn tỷ làm sao có thể giữ tâm không dao động.

Tư duy thứ hai, nguy hiểm hơn là kiểu vua chúa, thích làm gì thì làm, vương pháp dưới chân mình. Chúc quyền cố đó dựng chuyện bốc điện thoại một cuộc hanh thông tấp lự. Nhưng vẫn phải đeo biển xanh vào cho oai, cho quyền thế.

Là kiểu muốn phân biệt với thường dân. Cũng vì thế thời không được ngồi kiệu tám người khiêng nên nghĩ ra trò đó để giải tỏa ẩn ức quyền lực. Nó biểu trưng cho một bộ phận quan chức cái gì cũng muốn. Tiền tài danh vọng, đặc quyền đặc ân vơ vén bằng hết. Đến khi đăng đàn thì lại "đổi màu" nói về nói lối, giả nghèo giả khổ, kiên định sắt son.

Dùng biển xanh biển trắng biển hình giữa phố tức là đem pháp luật ra làm trò đùa. Coi dư luận như không có. Một hành động vừa đánh cắp tôn nghiêm quốc gia vừa chà đạp niềm tin của nhân dân.

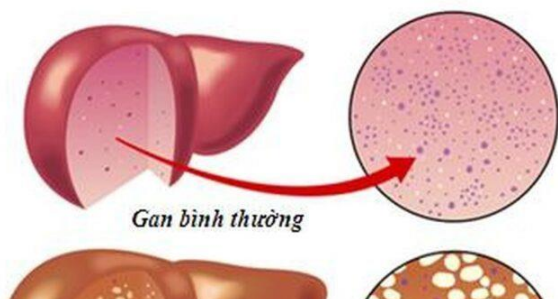
Biển xe hai màu thì ăn ở với dân không thể một lòng !

Trang Sức Khỏe

(Sưu tầm trên net)

Gan nhiễm mỡ là gì ?

Cùng với sự phát triển mạnh mẽ của ngành công nghiệp đồ ăn nhanh, cũng như sự bận rộn trong công việc, sự hạn chế về thời gian rèn luyện sức khỏe, các bệnh lý liên quan đến thừa cân, béo phì, các bệnh chuyển hóa,...ngày càng gia tăng. Trong số đó không thể không kể đến gan nhiễm mỡ. Gan nhiễm mỡ là tình trạng lượng mỡ tích tụ nhiều trong gan, chiếm trên 5% khối lượng gan. Chất béo tích lũy chủ yếu là triglyceride ở tế bào gan. Tùy mức độ tích lũy mỡ mà gan có thể to hơn bình thường hoặc không.

Gan nhiễm mỡ có lượng mỡ trong gan lớn hơn nhiều so với bình thường (Nguồn: Internet).

Gan đóng vai trò quan trọng trong việc chuyển hóa và thải độc của **cơ thể**, lượng mỡ trong gan thường không cao (chỉ 2-4% khối lượng gan). Khi gan nhiễm mỡ, các chức năng của gan bị ảnh hưởng, gây nên nhiều rối loạn và ảnh hưởng không nhỏ đến sức khỏe người bệnh.

Nguyên nhân gan nhiễm mỡ

Tất cả các yếu tố trực tiếp hay nguy cơ làm tăng lượng mỡ trong gan đều trở thành nguyên nhân gây nhiễm mỡ, bao gồm:

Thừa cân, béo phì

Hàm lượng cholesterol máu cao

Hàm lượng triglyceride máu cao

Mắc các chứng bệnh rối loạn chuyển hóa

Tiểu đường

Gene di truyền

Ảnh hưởng khi dùng một số loại thuốc như

Aspirin, Steroids, Tamoxifen hay Tetracycline

Sử dụng nhiều rượu bia

Triệu chứng bệnh gan nhiễm mỡ

Gan nhiễm mỡ thường không có các biểu hiện triệu chứng rõ ràng bởi việc tích lũy mỡ **trong** gan là quá trình xảy ra từ từ, không quá rầm rộ

nên người bệnh rất khó cảm nhận và thấy sự khác biệt. Chỉ khi lượng mỡ tích lũy đủ lớn, làm tăng khối lượng gan nhiều, khi khám lâm sàng thấy gan hơi to ra, cảm thấy nặng, đau tức vùng gan. Ngoài ra còn thấy một số biểu hiện khác như chán ăn, sút cân, mệt mỏi, đau bụng, nôn, buồn nôn hay vàng da.

Rượu bia là một trong số những nguyên nhân gây gan nhiễm mỡ (Nguồn Internet).

Bên cạnh đó, gan nhiễm mỡ cũng được chia thành nhiều loại, mỗi loại lại có các cách xác định cũng như triệu chứng, biểu hiện khác nhau, cụ thể:

Gan nhiễm mỡ không do rượu

Gan nhiễm mỡ loại này không phải do tác nhân uống nhiều rượu bia gây nên, mà do các rối loạn về chuyển hóa, mỡ chuyển hóa không hết, tích lũy tại gan gây gan nhiễm mỡ. Khi bệnh nhân có lượng mỡ đạt khoảng 10% khối lượng gan thì được xếp vào nhóm này. Uống quá nhiều rượu bia gây nên các tổn thương chức năng gan, trong đó có chức năng chuyển hóa mỡ, dẫn đến gan nhiễm mỡ. Gan nhiễm mỡ do rượu là triệu chứng sớm của viêm gan do rượu, việc kiểm soát, hạn chế uống rượu có ảnh hưởng rất nhiều đến việc cải thiện chức năng gan.

Ngược lại, nếu vẫn tiếp tục uống nhiều rượu bia, gan tổn thương ngày càng nặng và có nguy cơ tiến triển thành viêm gan hay **xơ gan**.

Viêm gan nhiễm mỡ không do RƯỢU

Đúng như tên gọi, viêm gan loại này không do rượu. Dưới ảnh hưởng của một số nguyên nhân nhất định, lượng mỡ gan tăng cao, làm suy giảm chức năng gan, kèm theo các triệu chứng như:

- Nôn, buồn nôn
- Đau bụng
- Chán ăn
- Vàng da

Vàng da là biểu hiện của gan nhiễm mỡ (Nguồn: Internet).

Gan nhiễm mỡ cấp tính ở phụ nữ mang thai

Gan nhiễm mỡ nhóm này xuất hiện trên đối tượng người đang mang thai, là dạng biến chứng có nguy cơ gây nguy hiểm đến sức khỏe, tính mạng của thai phụ. Ở 3 tháng cuối của thai kì có thể xuất hiện các triệu chứng như:

- Đau bụng vùng hạ sườn phải
- Buồn nôn, nôn liên tục
- Vàng da
- Cảm giác khó chịu khắp cơ thể

Bên cạnh các **bệnh thường gặp** khác, khi mang thai, thai phụ cũng nên khám sàng lọc để sớm phát hiện gan nhiễm mỡ và có hướng điều trị kịp thời.

Cách chữa trị gan nhiễm mỡ

Điều trị gan nhiễm mỡ không nhất thiết phải dùng thuốc hay các can thiệp phẫu thuật, Người bệnh hoàn toàn có thể chữa trị gan nhiễm mỡ tại nhà bằng việc điều chỉnh chế độ ăn uống, sinh hoạt, làm giảm dần các yếu tố nguy cơ.

Người bị gan nhiễm mỡ nên ăn gì?

- Dùng các thực phẩm hạn chế năng lượng, giúp giảm cân, béo phì (nếu có thừa cân, béo phì).
- Hạn chế ăn các thực phẩm giàu cholesterol như phủ tạng động vật, lòng đỏ trứng,...

Người bị gan nhiễm mỡ nên hạn chế ăn các loại phủ tạng động vật (Nguồn: Internet).

- Hạn chế các loại gia vị cay nóng như gừng, hạt tiêu,...
- Trong nấu ăn hạn chế các cách chế biến chiên rán nhiều dầu mỡ, nên dùng dầu thực vật thay thế cho mỡ động vật.
- Ngừng uống rượu bia, cà phê, hút thuốc lá.
- Tăng cường hoa quả, rau xanh trong bữa ăn.

Một số thực phẩm khuyên dùng cho người bị gan nhiễm mỡ:

Trà: Một số loại trà như trà xanh, trà hoa hòe. Bên cạnh việc nâng cao sức đề kháng chung của cơ thể, giúp cơ thể tỉnh táo, khỏe mạnh, trà còn giúp bảo vệ, tăng tính đàn hồi thành mạch, giảm cholesterol máu, hạn chế nguy cơ xơ vữa động mạch và tích lũy mỡ tại gan.

Đặt mua trà hoa hòe thơm ngon giải nhiệt ở đây.
Lá sen: Có nhiều cách sử dụng lá sen như pha nước sôi uống giống trà, hay nấu cháo lá sen. Lá sen giúp giảm cân và hạn chế tích đọng mỡ tại gan.

Rau cần, nấm hương: Không chỉ có mặt trong các bữa cơm với vai trò là một món canh ngon hay gia vị, rau cần, nấm hương còn có tác dụng giảm cholesterol trong máu và gan, do đó rất thích hợp cho người bị gan nhiễm mỡ.

Nhộng tằm: Nhộng tằm được sử dụng như một món ăn hay tán nhỏ thành bột để uống, giúp cải thiện chức năng gan và **giảm mỡ** máu.

Các loại hoa quả, rau tươi khác: như rau muống, cải xanh, cải cúc, cà chua, cà rốt, măng cụt, dưa chuột, dưa gang, mướp, bí đao, ... Các loại dầu như dầu dừa, dầu vừng, dầu lạc, ... và các thực phẩm chế biến từ các loại đậu đỗ như đậu nành, đậu xanh, đậu đen.

Biểu tình Ngày 10/12/2019 trước Quốc Hội Âu Châu (Brussel)
Yêu cầu can thiệp trả tự do cho các tù nhân lương tâm và không thỏa hiệp ký
hiệp định thương mại EVFTA với Việt Nam

Vliet Service

Reparatie van koelcel, vriescel,
koelapparatuur, airco, softijsmachine,
ventilatie, Keuken afzuigventilatie,
verwarming ketels, geyser, boiler, friteuse,
opwarming- apparatuur, magnetron,
oven, vaat wasmachine, gasapparatuur,
koffie-espresso, luchtbehandelingkast, zak
filters, koolstof filters.

**Verkoop van horeca-
apparatuur.**

Contact dhr Vliet Nguyen
Tel. 030-2688630
Mob. 06-44464380

Nhà hàng Deli Tasty

**Cần 2 nhân viên giúp việc nhà bếp
và 2 nhân viên phục vụ khách (chạy
bàn).**

Mọi chi tiết xin lạc qua địa chỉ:

Deli Tasty

Meent 40

3011 JL Rotterdam

Email: naambestelling@live.nl

M: 010-4111116

**Ban Chấp Hành Cộng Đồng Việt Nam Tỵ Nạn Cộng Sản tại Hòa Lan
&
Tòa Soạn báo Việt Nam Nguyệt San**

Mừng Xuân Canh Tý 2020

Kính Chúc

- Quý đại diện tôn giáo
- Quý Ban đại diện cộng đồng địa phương
- Quý Tổ chức, đoàn thể, đảng phái
- Quý thân hào nhân sĩ
- Quý mạnh thường quân
- Quý đồng hương cùng quý quyền
- Quý anh chị em cộng tác viên báo VNNS
- Quý độc giả báo VNNS

Năm mới An Khang - Hạnh Phúc

GIA ĐÌNH QUÂN CÁN CHÍNH VIỆT NAM CỘNG HÒA / HL

CHÚC MỪNG NĂM MỚI

Kính chúc

- Ban Chấp Hành Cộng Đồng VNTNCS/HL
- Quý Niên Trưởng
- Quý cựu Quân Cán Chính VNCH
- Quý vị ân nhân đã giúp TPB/VNCH
- &
- Quý đồng hương

**Một Năm Canh Tý 2020
Nhiều Sức khỏe và Thịnh Vượng,
Giữ vững niềm tin quang phục Quê hương**

Cười chút chơi

CHIÊM BAO GÌ MÀ CƯỜI

Có anh sợ vợ, một hôm ngủ trưa, chiêm bao, bỗng cười khúc khích. Vợ thấy thế đập dậy, hỏi:

- Chiêm bao gì mà cười?
- A! Mơ lấy được vợ lẽ.
- Vợ nổi cơn ghen, túm lấy áo chồng làm ầm ĩ. Anh chồng hoảng quá, vội phân trần:
- Chuyện chiêm bao chứ có phải chuyện thực đâu mà làm thế.
- Muốn chiêm bao gì thì chiêm bao, chứ chiêm bao như thế thì không được.
- Thế thì từ nay không dám chiêm bao như thế nữa.
- Vợ lại bảo:
- Ngộ sau có chiêm bao như thế mà không cười thì ai biết đâu.
- Chồng làm ra vẻ hối hận:
- Vậy từ nay tôi không ngủ ngày nữa vậy.

LÀM VIỆC

Tên cướp đang dùng súng khống chế một người đàn ông trong ngõ hẻm vào lúc đêm khuya. Lóng ngóng, nạn nhân rút từ trong túi ra bao thuốc mời hấn, mong hấn nghĩ lại, đừng lấy đi hết số tiền mà ông có trong người. Lạnh lùng, tên cướp trả lời: "Tao không hút thuốc trong giờ làm việc!".

QUỖ GỐI NÓI CHUYỆN

Hai bợm nhậu nói chuyện với nhau:

- Đạo này đi nhậu mà không sợ vợ là ó sao?
- Ôi, vợ tao sợ tao lắm.
- Vậy là mày bản lĩnh giống tao. Mà biết không, khi đi nhậu về, vợ phải quỳ gối mới nói chuyện được với tao.
- Thế thì mày hơn đứt tao rồi. Chỉ tao cách với.
- Để ợt, khi nhậu về, tao chui xuống gầm giường....

CHIỀU ANH ĐI...

Nửa đêm, chồng quay sang vợ thủ thỉ:

- Em, mai anh phải đi công tác rồi, em chiều anh đêm nay được không?
- Ừ, ừ...
- Nào, ngoan... Chiều anh nhé?
- Nhưng... chỉ một lúc thôi đấy.
- Không! Anh muốn cả đêm kia.
- Trời?!! Cả đêm làm sao em chịu nổi?
- Anh đang muốn nói đêm nay em chiều anh... đừng nói chuyện nữa để anh ngủ mai dậy sớm mà?- !??

NGƯỜI DỪNG CẢM NHẤT HÀNH TINH..

Hàng năm vào dịp Noel thế giới có tổ chức cuộc thi những người dừng cảm nhất hành tinh. Như thường lệ, năm nay ba nước Mỹ, Nhật và Việt Nam lọt vào vòng chung kết. Người thi đầu tiên là thí sinh Mỹ:

Anh này từ từ bước lên sân khấu. Anh móc ra một khẩu ru lô với ổ đạn đầy ắp 6 viên. Sau đó anh dốc bớt một viên ra khỏi ổ đạn. Lắp lại vào súng xoay ổ ru lô một vòng và thần nhiên đưa lên mang tai bóp cò.

"Đoàng", thí sinh Mèo lăn quay ra chết tức thì trong nhiều tràng pháo tay của khán giả và ban giám khảo.

Người thứ hai là của thí sinh Nhật Bản :

Anh này nhanh gọn hơn không rườm rà, vừa lên sân khấu anh liền ngồi phệt xuống, rút đoản kiếm Samurai và trong chớp mắt mổ bụng soạn nguyên bộ đồ lòng của mình ra trước mặt. Chưa đầy phút sau anh cũng ra đi về nơi chín suối giống như thí sinh Mỹ.

Đến lượt thí sinh Việt Nam.

Đây là phần được mọi người mong chờ nhất vì Việt nam hiện vẫn là đương kim vô địch của năm trước. Thí sinh thông thả đẩy một cái hòm bằng gỗ ra giữa sân khấu. Sau đó anh tiếp tục thông thả rút ra một chiếc cưa và bắc ghế ngồi cưa cái hòm.

5 phút rồi 10 phút trôi qua, anh vẫn tiếp tục cưa. Phía dưới đã có nhiều tiếng la ó huýt sáo của đám đông khán giả quá khích. Ban giám khảo thì cũng tỏ vẻ sốt ruột. Một thành viên ban giám khảo chạy lên sân khấu nói gì đó với chàng thí sinh. Chàng liền nhoen miệng cười và tháo tung hòm gỗ ra. Bên trong là một quả bom. Toàn bộ khán giả đang hò la huýt sáo bỗng im bặt và bỏ chạy.

Thí sinh Việt Nam tiếp tục giữ ngôi vô địch!!!

NGƯỜI THỨ 100

Người đàn ông nọ kiên nhẫn ngồi chờ trước cửa một tiệm ăn có treo bảng thông báo:

"Miễn phí và tặng quà có giá trị cho người khách may mắn thứ 100".

Sau khi cần mẫn đếm tới người thứ 99, ông ta mới bước vào. Ăn xong, người đàn ông vui vẻ nói với chủ tiệm:

- Tôi là người khách may mắn phải không?
- Đâu có! Ông chỉ là người khách đầu tiên!
- Thế còn những người vào trước?
- Họ vào chỉ để hỏi đến người khách thứ bao nhiêu rồi!

Lời Tòa soạn,

Kính thưa quý ACE cộng tác viên, cùng quý độc giả kính mến,
 Bước vào năm mới VNNS sẽ phát hành số báo đầu năm vào tháng 2 /2020 với chủ đề “ **Quê Hương** ”. Bài vở xin quý vị cộng tác viên gửi về tòa soạn trước ngày 20 / 2/ 2020
 Nguyễn Quang Kế **E-mail : vietbaoholan@yahoo.com**

Và cũng xin được thông báo đến **Quý độc giả ở ngoài Hòa Lan kể từ ngày 1/1/2020 tòa soạn sẽ gửi báo bằng file Pdf qua địa chỉ E-mail nếu quý vị muốn ủng hộ tiếp tục nhận báo**, lý do vì giá cước phí gửi qua post quá cao kính mong quý độc giả thông cảm cho tòa soạn. Đồng thời qua thông báo này quý độc giả ở nước ngoài xin vui lòng cho tòa soạn biết địa chỉ E-mail, thành thật cảm ơn.

Tòa soạn xin chân thành cảm ơn quý độc giả đã ủng hộ báo vnns và cảm ơn quý anh chị em cộng tác viên đã gửi bài đúng thời hạn giúp cho tòa soạn thực hiện đúng lịch phát hành.
 Tòa soạn VNNS kính chúc quý vị cùng gia quyến trước thềm năm mới nhiều sức khỏe sẽ đón nhận một năm mới khang an - hạnh phúc.

Trân trọng

Tòa soạn Việt Nam Nguyệt San

*** Lưu ý:**

- Quý vị khi trả tiền báo **nhớ ghi số độc giả** của mình cho tòa soạn để cập nhật .
- Tòa soạn thường gửi giấy báo nhắc nhở quý độc giả gần hết hạn báo là việc làm thường xuyên, vì có một số độc giả bận rộn công việc nên quên. nếu độc giả đã đóng tiền thì xin thông cảm và tất nhiên danh sách độc giả gia hạn đã được cập nhật.

Danh Sách độc giả đóng tiền báo từ ngày 21/11/2019 đến ngày 23/12/2019					
số t/t	ngày trả tiền	Tên	số độc giả	số tiền	ghi chú
1	21/11/2019	VN Tran TTM Nguyen	37	30	
2	27/11/2019	C- Do	883	30	
3	01/12/2019	Nguyen Tấn Sĩ	847	30	
4	03/12/2019	Kim mai	386	30	
5	04/12/2019	N.B.Le	697	30	
6	05/12/2019	HV Vo - TTT Vo Nguyen	203	30	
7	07/12/2019	Q.C.Chu	600	30	
8	09/12/2019	H.Tong Minh	137	30	
9	12/12/2019	D.Van.Nguyen	???	60	2 năm báo
10	13/12/2019	V.O.Vu	316	30	
11	21/12/2019	T.N.Nguyen- Truong	78	30	
12	22/12/2019	TKN- Ho-Nguyen	???	30	
13		V.P. Nguyen	589	30	
14	23/12/2019	V.vy - KTT Vy Van Nguyen	???	30	

Ghi chú: - Hiệu đính độc giả Q.S Tran đóng tiền báo ngày 26/10/2019 độc giả ghi số 247 tòa soạn check lại danh sách thì phải là số 274.

- Độc giả **D.Van Nguyen**, độc giả **TKN, Ho- Nguyen** và độc giả **V.Vy- KTT Vy Van Nguyen**, vì tòa soạn không tìm thấy tên (số độc giả) hoặc trùng tên trong danh bạ nên chưa cập nhật thời hạn gia hạn báo. Vì vậy quý vị hãy liên lạc về tòa soạn để xác định lại số độc giả .

Tòa soạn xin chân thành cảm ơn.

Tình Đầu Thời Mới Lớn

Nhạc : Nguyễn Quyết Thắng

Thơ : Đoàn Văn Khánh

Một ngày ít nhất một lần, nhìn em một cái đêm nằm mới yên. Bao nhiêu ngày .., bao nhiêu đêm, bấy nhiêu lần đứng bên thềm giăng tơ. Anh chưa bày tỏ ngọn ngành, em quỳ quả bước cho đành sao em. Từ em ngừng ngấy bỏ đi, ta về lang chạ bốn bề yêu tình. Bỏ tên đời đặt cho mình, tung cờ giống trống, chống kinh thế gian ơ. ơ. ơ. ơ. ..

..ơ. Xây lâu các giữa điêu tàn, nuôi thù chúc hận huyênh hoang chúa trời. Một chiều giông bão mê toi, em ôm mặt khóc ta cười như điên. Một chiều giông bão mê toi, em ôm mặt khóc ta cười như điên. Anh chưa bày tỏ ngọn ngành, em quỳ quả bước cho đành sao em. (Anh...

The musical score is written in treble clef with a key signature of one sharp (F#). It begins in 3/4 time with a tempo marking of ♩ = 65. The score consists of ten staves of music. The lyrics are written below the notes. There are tempo changes to ♩ = 90 and a time signature change to 2/4. The score includes various musical notations such as slurs, triplets, and repeat signs.

Tết 2020

Hai nhà tài trợ giúp hội trường : công ty chả giò Ty-Le & Thế Vỹ
 Hội trường rộng rãi, thanh lịch, có sức chứa 1200 khách
Event Plaza Rijswijk
 Lange Kleiweg 86 - 2288 GR

Kính mời quý đồng hương
Ngày 18/1/2020
 cùng về tham dự
Từ 18 giờ đến 1 giờ 30

CHẢ GIÒ THEO CÔNG THỨC

Thế Vỹ
 Hãng Thế Vỹ nơi cung cấp chả giò Việt Nam
 * Bảo đảm chất lượng
 * Và ân cần, vui vẻ phục vụ

Ty-Le
 Vrij-Harnasch 110 - 112 +31 15 364 15 96
 2635 BZ Den Hoorn (ZH) +31 62 419 34 84
 Website www.thevy.nl vinhnguyen@live.nl

TY-LE ASIAN DELIGHTS
 Ty-Le Asian delights
 Vrij-harnasch 64
 2635 BZ Den Hoorn ZH
 T. T31(0)15 21 38 103
 F. +31(0)15 21 27 414
 Info@ty-le.nl
 www.ty-le.nl

Vé số inghê tổ chức Tết
 Giải thưởng: giải nhất 200€, giải nhì 100€, giải ba 100€
 Hội Xuân Canh Tý 2020

* Có nhiều gian hàng phục vụ với các món ăn đậm nét hương vị quê hương

Liên lạc BTC, Tel: Quang Kế 06-36485556; Thanh Sơn 06-27061791

Nhóm Trilogy vào cửa miễn phí

Nhóm BlackPink

CHÂN THÀNH CẢM ƠN CÁC NHÀ HẢO TÂM
 Viet Service: VERKOOP AN HORECA - APARATUUR Contact dhr Viet Nguyen
 Tel: 030.268863 Mob.06-44464380

- * Ông bà Châu Nguyễn (Eindhoven) ủng hộ giải thưởng xổ số
- * Các đồng hương ân danh ủng hộ tiền âm thanh, ánh sáng, và phụ thêm chi phí tổ chức, V.V.
- * Việt Nam Quốc Dân Đảng / Hòa Lan

..Sẽ tiếp tục cập nhật và công báo vào đêm hội xuân

Nhạc Hội Mừng Xuân Canh Tý 2020

BCH/ Cộng Đồng VNTNCS/HL tổ chức * Ngày thứ bảy 18/1/2020 18 giờ - 1 giờ 30
 Tại Even Plaza - Lange Kleiweg 86 - 2288GR - Rijswijk
 (Hội trường mở cửa từ lúc 12 giờ, hãy đến sớm để có chỗ ngồi như ý)

Vào cửa miễn phí

Ca sĩ Hoài Phương đến từ Paris
Ca sĩ Anh Chi Đến từ Paris
Ballonnenclown
Li Xi Từ 0 - 12 tuổi
 Các cháu sẽ được quà tặng do Anh Việt thực hiện

Thanh Tú
Vũ Thủy
Ngọc Ân
Bích Chi
Lina
Quốc Hùng
Như Loan
MC Huy Tài
MC Lê Oanh
Mây Hồng Band

Một chương trình đa văn vui xuân đặc biệt, sẽ làm hài lòng quý vị còn nhớ "Tết xuân ca hương"

TRIKYRA
 licht- en geluidverhuur